എന്റെ (ഞങ്ങളുടെ)

പാഠപുസ്തക നിർമ്മാണ പരീക്ഷണങ്ങൾ

കെ എം ഷെരീഫ്

അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ

കെ എം ഷെറീഫ്

മേലേടത്ത് ആയിഷയുടെയും കക്കുഴി മാളിയേക്കൽ ഹാഷിമിന്റെയും മകനായി 1962 ഒക്ടോബർ 20ന് കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ അത്തോളിയിൽ ജനിച്ചു. അത്തോളി ഗവണ്മെന്റ് എൽ പി സ്കൂൾ, കോഴിക്കോട് സെന്റ് ജോസഫ്സ് ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ, കോഴിക്കോട് മലബാർ ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ്, കോഴിക്കോട് ദേവഗിരി സെന്റ് ജോസഫ്സ് കോളേജ്, ഹൈദരാബാദിലെ ഇംഗ്ലീഷ് ആൻഡ് ഫോറിൻ ലാംഗ്വേജ്സ് യൂനിവേർസിറ്റി എന്നിവിടങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം, സൂറത്തിലെ വീർ നർമ്മദ് ദക്ഷിൺ ഗുജറാത്ത് സർവകലാശാലയിൽ നിന്ന് ഗവേഷണ ബിരുദം. മലയാളത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലും എഴുതും. മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിന്ദി, ഗുജറാത്തി, തമിഴ് എന്നീ ഭാഷകൾക്കിടയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തെരഞ്ഞെടുത്ത ഗുജറാത്തി ദളിത് രചനകളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനങ്ങൾ സമാഹരിച്ച *Ekalavyas with Thumbs*, ഇംഗ്ലീഷിൽ ബഷീർ സാഹിത്യത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പഠനമായ *Kunhupaathumma's Tryst with Destiny*, ആനന്ദിന്റെ *മരുഭൂമികൾ ഉണ്ടാകുന്നത്,* ഖദീജ മുംതാസിന്റെ *ബർസ* എന്നീ നോവലുകളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയാണ് പ്രധാന കൃതികൾ. *ആൻ ഫ്രാങ്കിന്റെ ആൾമാറാട്ടങ്ങൾ* എന്ന പേരിൽ വിവർത്തന പഠനങ്ങളുടെ ഒരു ഓഡിയോ പുസ്തകവും *പോ മോനേ, ദറീദാ* എന്ന കവിതാസമാഹാരവും *ഭൂതായ്മ* എന്ന കഥാസമാഹാരവും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാലിക്കറ്റ് സർവകലാശാല ഇംഗ്ലീഷ് വിഭാഗത്തിൽ നിന്ന് പ്രൊഫസറായി റിട്ടയർ ചെയ്തു. ഭാര്യ: വിലങ്ങിൽ നാസിനി, മക്കൾ: നിഹാൽ, നേഹ. ഫോൺ: 9847144563. ഇ-മെയിൽ: kmsherrif@gmail.com

കെ എം ഷെറീഫ്

എന്റെ (ഞങ്ങളുടെ) പാഠപുസ്തകനിർമ്മാണ പരീക്ഷണങ്ങൾ

Ente (Njangalude) Patapusthaka Nirmmana Pareekshanangal

Malayalam

June 2026

Cover: Shaukath Ali K K

സമർപ്പണം

ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞനും ബോധനശാസ്ത്രപണ്ഡിതനുമായ

ഡോക്ടർ കെ എൻ ആനന്ദന്

ആമുഖം

2023-25 വർഷങ്ങളിൽ നടന്ന കേരളത്തിലെ SCERTയുടെ പാഠ്യപദ്ധതി പരിഷ്കരണത്തിൽ വലിയൊരു സംഘം അധ്യാപകരുടെ കൂടെ ഞാനുമുണ്ടായിരുന്നു. 2007 ലും 2013 ലും നടന്ന പാഠ്യപദ്ധതി പരിഷ്കരണത്തിലും ഞാൻ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. പതിവ് പോലെ ഇത്തവണയും ഒന്ന് മുതൽ പത്ത് വരെയുള്ള ക്ലാസുകളിലേക്കുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങളാണ് രണ്ടു വർഷം കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ചത്. ആറും ഏഴും ക്ലാസ്സിലെ ഇംഗ്ലീഷ് പാഠപുസ്തകങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച കമ്മിറ്റിയുടെ ചെയർപേർസണായിരുന്നു ഞാൻ. ഞങ്ങളുടെ കോഡിനേറ്റർ വളരെ കാലമായി SCERT യിലെ ഫാക്കൽറ്റിയായ ഡോക്ടർ എസ്സ് ജയലക്ഷ്മിയായിരുന്നു.

2007നെയും 2013നെയും അപേക്ഷിച്ച് കുറച്ചു കൂടി സുസംഘടിതമായിരുന്നു ശില്പശാലകൾ. അതത് വിഭാഗത്തിൽ ക്ലാസ്സ് എടുക്കുന്ന അധ്യാപകരെ ചേർത്ത് ഓരോ ക്ലാസ്സിലെ പുസ്തകത്തിനും ഓരോ ഗ്രൂപ്പുണ്ടാക്കി അതിൻറെ തലപ്പത്ത് ഒരു കോഡിനേറ്ററേയും ഒരു ചെയർപെർസനേയും ചുമതലക്കാരാക്കുകയായിരുന്നു. SCERTയുടെ നയരേഖക്കും മുമ്പില്ലാത്ത വ്യക്തതയുണ്ടായിരുന്നു. 2007ൽ നിന്നും 2013ൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി പാഠഭാഗങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ വ്യാപകമായി ഇൻറർനെറ്റിലെ പല സൈറ്റുകളേയും ആശ്രയിച്ചു. മുമ്പൊക്കെ ലൈബ്രറിയിൽ നിന്ന് ഒരുട്ടി പുസ്തകങ്ങളുമെടുത്താണ് പാഠം തെരഞ്ഞെടുക്കാനിരിക്കുക. ഇൻറർനെറ്റ് ഒരവകാശമാണെന്ന നിലപാടാണ് അധ്യാപകർ കൃത്യമായി എടുത്തത്. ഒരിക്കൽ എന്തോ കാരണം കൊണ്ട് സിഗ്നൽ മോശമായപ്പോൾ പുതിയ മോഡം വാങ്ങാൻ പണം പിരിക്കുകപോലും ചെയ്തു! ചീത്തപ്പേര് പേടിച്ച് ഉദ്യോഗസ്ഥർ എവിടുന്നോ ഒരു മോഡം സംഘടിപ്പിച്ച് പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുകയായിരുന്നു.

2007 ലും 2013 ലും പാഠങ്ങൾക്ക് അടിത്തറയായി നിൽക്കേണ്ട ബോധനശാസ്ത്ര സമീപനത്തെ പറ്റി അവ്യക്തമായ ധാരണ മാത്രമായിരുന്നു എനിക്കുണ്ടായിരുന്നത്. നയരേഖയിലും ബോധനശാസ്ത്രസമീപനത്തെ പറ്റി ഇന്നുള്ള വ്യക്തത അന്നൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ നിർമ്മിതിവാദം (Constructivism), സാമൂഹികനിർമ്മിതിവാദം (Social Constructivism), വിമർശനാത്മക ബോധനശാസ്ത്രം (Critical Pedagogy) തുടങ്ങിയ സമീപനങ്ങളെ പരിചയപ്പെടാൻ ആ പങ്കാളിത്തം എനിക്ക് പ്രചോദനമായി.

അടിസ്ഥാനപരമായി പഠനസാമഗ്രികളിൽ നിന്നും, ലോകപരിചയത്തിൽ നിന്നും, സാഹചര്യങ്ങളിൽ നിന്നും സാമൂഹികബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും വിദ്യാർത്ഥികൾ നേരിട്ട് അറിവ് നിർമ്മിക്കുക. അധ്യാപകർ വിധാതാക്കൾ ആകുന്നതിന് പകരം സഹായികൾ (facilitators) മാത്രമാകുക, ഇതിലൂടെയൊക്കെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുന്നിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റേയും സ്വാശ്രിതത്വത്തിന്റേയും വാതിലുകൾ തുറക്കുക; അതേ സമയം അധ്യാപകർ നിരന്തരം പഠനപ്രക്രിയയെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിക്കുക, വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വേണ്ട പഠനസാമഗ്രികൾ നിർമ്മിക്കുക, പഠനത്തിന് താങ്ങ് കൊടുക്കുക (scaffolding), വിദ്യാർത്ഥികളോടോപ്പം അധ്യാപകരും നിരന്തരം പഠിച്ച കൊണ്ടിരിക്കണം എന്ന് അംഗീകരിക്കുക, സാമ്പ്രദായിക മായ മേലാള-കീഴാള സ്വഭാവം വലിച്ചെറിഞ്ഞ് വിദ്യാർത്ഥി-അധ്യാപകബന്ധം പൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ ജനാധിപത്യപരമാക്കുക, വസ്തുക്കളേയും പ്രതിഭാസങ്ങളേയും ചോദ്യം ചെയ്യാതെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് പകരം വിമർശനാത്മകമായി കാണാൻ അധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും ഒരു പോലെ പരിശീലിക്കുക, തുടങ്ങി പലതും ഈ പുതിയ സമീപനങ്ങളുടെ ഭാഗമാണ്.

2013 ൽ നിർമ്മിച്ച രണ്ട് വീഡിയോകൾക്ക് കാർമ്മികത്വം വഹിക്കാൻ എന്നെ പ്രാപ്തനാക്കിയത് ആ ശിൽപശാലകളുടേയും തുടർന്നുള്ള വായനയുടേയും അനുഭവങ്ങളാണ്. അതിൽ ആദ്യത്തേത് കോഴിക്കോട്ടെ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് സെൻറർ ഫോർ ഇംഗ്ലീഷ് നിർമ്മിച്ചതായിരുന്നു. സ്ഥാപനത്തിന്റേയും. സർക്കാരിന്റെ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന്റേയും നിരുത്തരവാദിത്തം കൊണ്ട് അനാഥമായി, ഫയൽ പോലും നഷ്ടപ്പെട്ടും എന്ന അവസ്ഥയിൽ അത് വീണ്ടെടുത്ത് യൂട്യൂബിൽ കയറ്റുന്ന പണി എനിയ്ക്ക് തന്നെ ചെയ്യേണ്ടി വന്നു. https://www.youtube.com/watch?v=-tpt-YTynQQ&t=824s കോഴിക്കോട് മാനാഞ്ചിറയ്ക്കടുത്തുള്ള ഗവണ്മൻറ് മോഡൽ സ്കൂളിൽ നിന്നും കോഴിക്കോട് നടക്കാവ് ഗവണ്മെൻറ് ഗേൾസ് സ്കൂളിൽ നിന്നുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ പങ്കാളികളായ ആ വിഡീയോ കേരളത്തിൽ അത്തരത്തിലുള്ള ആദ്യത്തേതായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ വീഡിയോ നിർമ്മിച്ചത് പൂന ആസ്ഥാനമായ എഡ്യൂക്കേഷനൽ മൾട്ടിമീഡിയ റിസർച്ച് സെന്ററിന്റെ (EMMRC) കാലിക്കറ്റ് സർവകലാശാല കേന്ദ്രമാണ്. തൃതീയതലത്തിലെ വിമർശനാത്മക ബോധനശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാധ്യതയെ പറ്റിയായിരുന്നു ആ വീഡിയോ. എൻറെ തട്ടകമായ സർവകലാശാലയിലെ ഇംഗ്ലീഷ് വിഭാഗത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികളും ഗവേഷകരുമാണ് അതിൽ പങ്കെടുത്തത്: https://www.youtube.com/watch?v=CJbUfHJH8dw&t=661s

ഇക്കാലത്തിനിടയിൽ എനിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം ബോധനശാസ്ത്രത്തിലെ സമീപനങ്ങളെ പറ്റി സമഗ്രമായോ കൃത്യമായോ അറിവുള്ളവർ കേരളത്തിൽ വിരലിൽ എണ്ണാവുന്നവർ മാത്രമാണെന്നാണ്. ഇക്കാലമത്രയും കഴിഞ്ഞിട്ടും ക്ലസ്സ്മുറിയിലും പുറത്തും സ്വീകരിക്കേണ്ട ബോധനശാസ്ത്രസമീപനങ്ങളെ പറ്റി അധ്യാപകരുടെ ധാരണ പൊതുവെ ശുഷ്കമാണ് എന്ന് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാകും. അധ്യയനത്തിൽ അധ്യാപകരുടെയും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കൃത്യമായ പങ്കെന്ത്, വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് എത്രത്തോളം സ്വയം പര്യാപ്തത

കൈവരിക്കാൻ കഴിയും, തുടങ്ങിയ പല കാര്യങ്ങളിലും വ്യക്തമായ ധാരണകൾ ഇല്ലാത്തവരാണ് ഭൂരിഭാഗം അധ്യാപകരും എന്നത് വ്യക്തമാണ്.

പാഠപുസ്തകനിർമ്മാതാക്കൾ പലപ്പോഴും ഓർക്കാതെ പോകുന്ന മറ്റൊരു കാര്യം പ്രൈമറി ക്ലാസ്സുകളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുന്ന അധ്യാപകരിൽ , ചെറിയൊരു ന്യൂനപക്ഷ മൊഴികെ, ഇംഗ്ലീഷ് ഐച്ഛികമായി പഠിച്ചവരല്ല, കണക്കോ ശാസ്ത്ര-സാമൂഹികശാസ്ത്ര വിഷയങ്ങളോ പഠിച്ചവരാണ് എന്നതാണ്. ഭാഷകൾ പഠിപ്പിക്കുന്ന അധ്യാപകർ അതത് ഭാഷകളിൽ ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് പ്രോഗ്രാമെങ്കിലും ചെയ്തിരിക്കണ്ടേ? പഴയ ടി ടി സി ചെയ്ത അധ്യാപകർക്ക് ഒരു കാലത്ത് ഇതൊരു പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല എന്ന് പറയാം. അന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് അഞ്ചാം ക്ലാസ്സ് മുതലേയുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുന്ന പ്രൈമറി അധ്യാപകർക്ക് നൽകുന്ന ഓറിയന്റേഷൻ ക്ലാസ്സുകൾ വേണ്ടത്ര ഗുണം ചെയ്യുന്നില്ല എന്നാണ് അനുഭവം – കഴിവും അധ്വാനശീലവുമുള്ള ചില അധ്യാപകർ സ്വന്തം നിലയ്ക്ക് മികച്ച രീതിയിൽ ക്ലാസ്സുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും. പ്രൈമറി ക്ലാസ്സുകളിൽ മറ്റു ഭാഷകൾ - ഹിന്ദി, തമിഴ്, കന്നഡ, ഉർദു, സംസ്കൃതം, അറബി – പഠിപ്പിക്കുന്ന അധ്യാപകർക്ക് അതത് ഭാഷകളിൽ എന്തെങ്കിലുമൊരു അടിസ്ഥാനയോഗ്യത വേണമെന്നിരിക്കേ ഇന്ത്യയിലെ രണ്ട് ഔദ്യോഗികഭാഷകളിലൊന്നായ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുന്ന അധ്യാപകർക്ക് അങ്ങനെയൊരു യോഗ്യത വേണ്ട എന്ന അവസ്ഥ പരിതാപകരമാണ്.

പാഠപുസ്തകനിർമ്മാണത്തിനായി രണ്ടു വർഷത്തിനിടയിൽ മൂന്നോ നാലോ ദിവസങ്ങൾ നീണ്ട നാൽപതിലധികം ശിൽപശാലകൾ നടന്നു. അവയിലെ അനുഭവങ്ങൾ അക്കാദമികം മാത്രമായിരുന്നില്ല. കൂട്ടായ്മയുടേയും സൌഹൃദത്തിൻറേയും വലിയ പാഠങ്ങളായിരുന്നു പഠിക്കാനുണ്ടായിരുന്നത്. അടച്ചിട്ട മുറിക്കുള്ളിലെ ചർച്ചകൾക്കപ്പുറം രാവിലേയും വൈകീട്ടുമുള്ള നടത്തം, കടിയോടെയും അല്ലാതെയുമുള്ള ചായ, അല്ലറ-ചില്ലറ ഷോപ്പിങ്, ചെറിയ-ചെറിയ വിനോദയാത്രകൾ തുടങ്ങി ഓർമ്മയിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന പലതുമുണ്ടായിരുന്നു. തലസ്ഥാനത്തിൻറെ ജഗപൊകയില്ലാത്ത പൂജപ്പുര പരിസരവും ഹോസ്റ്റലിലെ മുകൾനിലയിൽ നിന്ന് ജനലിലൂടെയുള്ള കാഴ്ചകളും (പൂജപ്പുര സെൻട്രൽ ജയിൽ പോലും!) ഉന്മേഷദായകമായിരുന്നു.

ശില്പശാലകൾ സമയബന്ധിതമായിരുന്നില്ല. അതായത് ഒമ്പത് മണിക്ക് തുടങ്ങി അഞ്ചു മണിക്ക് നിറുത്തിപ്പോകുന്ന വിധത്തിലായിരുന്നില്ല നടന്നത്. പലപ്പോഴും പുലർച്ചെ എഴുന്നേറ്റും രാത്രി വൈകി ഉറക്കമിളച്ചിരുന്നും അധ്യാപകർ ജോലി ചെയ്തു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഉള്ള പോലെ ഇവിടെയും ഉഴപ്പുന്ന ചില അധ്യാപകരുണ്ടായില്ലെന്നല്ല. അത് എവിടെയും ഉണ്ടാകുമല്ലോ . എന്തൊക്കെ പോരായ്മയുണ്ടെങ്കിലും കേരളത്തിലെ അധ്യാപകർ പ്രാപ്തരാണ് എന്ന് രണ്ടു വർഷം നീണ്ടു നിന്ന ശിൽപശാലകൾ തെളിയിച്ചു. കൃത്യമായ ആസൂത്രണത്തിലൂടെയും പരിശീലനത്തിലൂടെയും അവരുടെ ശേഷി വിനിയോഗിക്കാൻ കഴിയാത്തതാണ് പ്രശ്നം.

ഇത്തരം ശില്പശാലകൾക്ക് അത്യാവശ്യമായത് മുറിയാത്ത കൂട്ടായ്മയും പൂർണ്ണമായ പങ്കാളിത്തവുമാണ്. കമ്മിറ്റിയിലെ ഓരോരുത്തരും തയ്യാറാക്കുന്ന പാഠഭാഗങ്ങൾ എല്ലാവരും വായിക്കണം. ക്രോസ്സ് റെഫറസിൻസിനു മറ്റു കമ്മിറ്റികളിൽ ഉള്ളവർക്കു നൽകേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. 2007ലും 2013ലും അത് അത്യപൂർവമായിരുന്നു. ഇത്തവണ നല്ലൊരളവിൽ അതെല്ലാം നടന്നു എന്നത് അഭിമാനകരമാണ്.

പാഠഭാഗങ്ങൾ എഡിറ്റ് ചെയ്ത രീതിയെ കുറിച്ച് വിശദമായി പറയാനുണ്ട്. എഡിറ്റിങ് എന്നാൽ വെട്ടലും തിരുത്തലും മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് വേണ്ടി വന്നാൽ ചിലത് കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ കൂടിയാണ്. തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കൃതികൾ സ്രോതസ്സുകൾ മാത്രമാണ്. അവ പരുവപ്പെടുത്തി, അതായത് അനുവർത്തനം ചെയ്ത്, പാഠങ്ങളാക്കുകയാണ്. അയ്യോ എൻറെ കൃതി കുളമാക്കി എന്ന് മൂലഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ നിലവിളിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള പുനരാഖ്യാനങ്ങളുടെ ചരിത്രമൊക്കെ അങ്ങനെയാണ്. ജോനഥൻ സ്വിഫ്റ്റിന്റെ Gulliver's Travels ൽ ആറിഞ്ച് മാത്രം ഉയരമുള്ള ഇത്തിരിമനുഷ്യരുടെ നാട്ടിൽ പെട്ടെന്നുണ്ടായ വലിയ തീ ഗല്ലിവർ കെടുത്തിയത് അതിന്മേൽ മൂത്രമൊഴിച്ചിട്ടാണ്. ആ ഇത്തിരിമനുഷ്യർക്ക് അത് ഫയർ എഞ്ചിൻറെ വെള്ളം ചീറ്റൽ പോലെയായിരുന്നു. തീ കെട്ടു പണ്ടാരമടങ്ങി എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ നോവൽ കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടി പുനരാഖ്യാനം ചെയ്തപ്പോൾ മൂത്രം ഒഴിച്ചു തീ കെടുത്തുകയോ, അയ്യേ എന്ന് വിചാരിച്ച ഒരു പുനരാഖ്യായികാകാരൻ ഗല്ലിവറിനെ കടപ്പുറം വരെ നടത്തിച്ചു (ഇത്തിരിമനുഷ്യരുടെ കടപ്പുറം ആയത് കൊണ്ട് അധികം നടക്കേണ്ടി വന്നില്ല!). ആ പുനരാഖ്യാനത്തിൽ ഗല്ലിവർ തീ കെടുത്തുന്നത് കടലിൽ നിന്ന് തൊപ്പിയിൽ വെള്ളം നിറച്ച് കൊണ്ടുചെന്ന് ഒഴിച്ചാണ്.

അനുവർത്തനങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ ഞങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച പാഠങ്ങൾ മൂലകൃതികളിൽ നിന്ന് ഒരു പാട് അകന്നു പോയെന്നോ, ചിലപ്പോൾ മൂലകൃതികളിൽ നിന്ന് ഒരു സൂചനയോ ആഖ്യാനശകലമോ മാത്രം സ്വീകരിച്ച് അവയോട് നേരിയ പാഠാന്തരബന്ധം മാത്രം പുലർത്തുന്നവയായിപ്പോയെന്നോ പരാതികൾ വന്നാൽ Adaptation and Appropriation (2006) എഴുതിയ ജൂലി സാൻഡേർസ് മുതൽ The Scandal of Adaptation (2023) എഴുതിയ റ്റോമസ് ലീച്ച് വരെ അനുവർത്തനസൈദ്ധാന്തികരുടെ നീണ്ട നിര രക്ഷക്കെത്തും എന്നത് വലിയ ആശ്വാസമാണ്. കൃതികളുടെ അഖണ്ഡത, പുനർരചനയുടെ വിശ്വസ്തത തുടങ്ങിയ പഴയ സങ്കൽപനങ്ങൾക്ക് മേൽ സ്വതന്ത്ര പുനർരചനയേയും വിധ്വംസകമായ പൊളിച്ചെഴുത്തിനേയും സാധൂകരിക്കുന്ന അവരുടെ പരികൽപനകൾ കഴിഞ്ഞ കാൽ നൂറ്റാണ്ട് കൊണ്ട് മേൽക്കൈ നേടിയിരിക്കുന്നു. ലക്ഷ്യസംസ്കാരത്തിന്റേയും ലക്ഷ്യ സദസ്സിന്റേയും മൂല്യവ്യവസ്ഥക്കും പ്രത്യയശാസ്ത്ര-സൌന്ദര്യശാസ്ത്ര സങ്കൽപനങ്ങൾക്കുമനു സരിച്ച് ഏത് കൃതിയും പൊളിച്ചെഴുതുന്നതിൽ അസാധാരണമായി ഒന്നുമില്ലെന്നാണ് അവർ പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ഈ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ മനസ്സിൽ കണ്ടത് പഠനത്തെ ക്ലാസ്സ്റൂമിന് വെളിയിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകാനും കിട്ടാവുന്ന സാമഗ്രികളും സാമൂഹികാ

നുഭവങ്ങളും വെച്ച് അറിവ് നിർമ്മിക്കാനും വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന ഒരു അധ്യയനമാണ്, അതായത് കൃത്യമായി സാമൂഹികനിർമ്മിതിവാദത്തിൻറെയും വിമർശനാത്മക ബോധനശാസ്ത്രത്തിന്റേയും നിലപാടുതറയിൽ നടക്കുന്ന അധ്യയനം. അങ്ങനെയുള്ള പാഠങ്ങൾ രൂപകൽപന ചെയ്യുന്നതിൽ മുഴുവനായി വിജയിച്ചു എന്ന് പറയുന്നില്ല. അധ്യാപകർ നേരിടുന്ന പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പിൻവിളി, സൈദ്ധാന്തിക ജ്ഞാനത്തിന്റെ പരിമിതി, തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിട്ടു കൊണ്ട് ഒരു കുതിപ്പ് നടത്തുക മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾ ചെയ്തത്.

പാഠങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം സംബന്ധമായി ചില വെല്ലുവിളികൾ കമ്മറ്റിക്ക് നേരിടേണ്ടി വന്നു. ചില കാര്യങ്ങളിൽ ഗൌരവമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായി. വിവാദങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാനും രാഷ്ട്രീയമായി ശരിയായതിൻറെ പക്ഷത്ത് നിൽക്കാനുമുള്ള തത്രപ്പാടിൽ അതിവാദങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങി ചില വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്യേണ്ടിയും വന്നു.

2007 ലും 2013 ലുമെന്ന പോലെ കൃതികൾ എഡിറ്റ് ചെയ്യുന്നതിന് പുറമെ ഒന്നോ അധികമോ സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്ന് ശേഖരിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ വെച്ച് കഥകളും ചെറുലേഖനങ്ങളും സ്വന്തമായി എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഗ്രൂപ്പിൽ ഇത് ഒരു വിധം നന്നായി നടന്നെങ്കിലും, അംഗങ്ങൾക്ക് എഴുത്തിന്റെ അനുഭവം ഇല്ലാത്തത് ചില ഗ്രൂപ്പുകളിൽ പ്രശ്നമായതായി അറിഞ്ഞു. സ്വന്തമായി എഴുതുന്നതിൽ പരിചയവും വൈദഗ്ധ്യ വുമുള്ള അധ്യാപകരെ കണ്ടെത്തി ഓരോ ഗ്രൂപ്പിലും ഒരാളെയെങ്കിലും ഉൾപ്പെടുത്തുകയാണ് ഇതിനുള്ള പരിഹാരം.

ഞാനടക്കമുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് പാഠപുസ്തകനിർമ്മാതാക്കളെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. രണ്ടു വർഷം കൊണ്ട് നിർമ്മിച്ച ഏതാണ്ട് എല്ലാ പാഠങ്ങളും വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യുന്ന വീഡിയോകൾ യൂട്യൂബിൽ ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവതാരകർ പൊതുവെ നല്ല ശബ്ദവും അവതരണവൈദഗ്ധ്യവുമുള്ളവരാണ് (തട്ടുപൊളിപ്പൻ റീൽ പോലുള്ള ചിലതുമുണ്ട്) പക്ഷെ ഏതാണ്ട് എല്ലാം തന്നെ മലയാളത്തിലാണ്, പരീക്ഷക്ക് ഉത്തരം എഴുതുന്നതിനു വിദ്യാർത്ഥികളെ സഹായിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണ് ചിലത്. മലയാളത്തിന് പകരം ലളിതമായ ഇംഗ്ലീഷിൽ തന്നെ പാഠങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന വീഡിയോകൾ നിർമ്മിച്ചാൽ SCERTയുടെ നയരേഖയിൽ പറഞ്ഞ പോലെ ഇംഗ്ലീഷ് കേട്ട് മനസ്സിലാക്കാനും സംസാരിക്കാനുമുള്ള കുട്ടികളുടെ കഴിവുകൾ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. ദൃശ്യങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ (മിക്കവാറും ബ്രിട്ടിഷ് ഉച്ചാരണത്തിൽ) പാഠങ്ങൾ വായി ക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം വീഡിയോകൾ വേറെയുമുണ്ട്. Text to voice ആപ്പുകൾ ഉള്ളപ്പോൾ ഇവ നിർമ്മിക്കാൻ അത്ര പ്രയാസമില്ല. വാക്കുകളെ/ശബ്ദങ്ങളെ തനിച്ചും വാക്യഖണ്ഡ ത്തിനകത്തും എങ്ങനെ ഉച്ചരിക്കണം എന്നത് സംബന്ധിച്ച് അധ്യാപകരുടെ നിർദ്ദേശം ആവശ്യമില്ലാതാക്കുക എന്നതാണ് ഈ വീഡിയോകളുടെ ലക്ഷ്യം. അവ അധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുകയാണ് വേണ്ടത്.

അപൂർവമായി പാഠങ്ങളെ നാടകങ്ങളായും ഹ്രസ്വചിത്രങ്ങളായും മറ്റും അനുവർത്തനം ചെയ്ത വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ക്രിയാത്മകതയും ഭാഷാസിദ്ധികളും വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ച വീഡിയോകളുമുണ്ട്. ഞങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയ പാഠങ്ങളുടെ മൂലകൃതികളിൽ നിന്ന് മറ്റു ചില സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ പാഠപുസ്തകങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയും പാഠങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അവയുമായും ബന്ധപ്പെട്ട വീഡിയോകൾ യൂട്യൂബിലുള്ളത് നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഉപകരിക്കും. എല്ലാ പാഠങ്ങളെ പറ്റിയും അധ്യാപകർക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഒരു പോലെ സഹായകമായ വീഡിയോകൾ നിർമ്മിക്കാനുള്ള വിഭവശേഷി SCERTക്കും അതിൻറെ സഹോദരസ്ഥാപനങ്ങൾക്കുമുണ്ട്. പക്ഷെ വിരലിലെണ്ണാവുന്ന, അത്രയൊന്നും ഫലപ്രദമല്ലാത്ത, ചില വീഡിയോകളേ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ.

അഭ്യാസങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കുട്ടികളെ സഹായിക്കുന്ന, ശരിക്ക് പറഞ്ഞാൽ ഉരുട്ടി വായിൽ വെച്ചു കൊടുക്കുന്ന ചില വീഡിയോകളുമുണ്ട്. അവയിട്ടവരുടെ ഫോട്ടോ കിട്ടിയാൽ ചില അധ്യാപകരെങ്കിലും ഈ ക്ലാസ്സിന്റെ ഐശ്വര്യം എന്ന അടിക്കുറിപ്പോടെ ചുമരിൽ തൂക്കും എന്ന് തീർച്ച!

ഇംഗ്ലീഷ് കാര്യമായി ഒന്നും അറിയില്ല എന്ന് തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ഞങ്ങളുടെ കോഡിനേറ്റർ ജയലക്ഷ്മി ടീച്ചർ (ഡോക്ടർ ജയലക്ഷ്മി എസ്) വിനയാന്വിതയായി പറഞ്ഞത് പച്ചക്കള്ളമാണെന്ന് അധികം വൈകുന്നതിന് മുമ്പ് ഞങ്ങൾ കയ്യോടെ പിടിച്ചു. പാഠങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ച് മറ്റാർക്കും കണ്ടെത്താൻ കഴിയാഞ്ഞ പിശകുകൾ കണ്ടെത്താനും തിരുത്താനും മാത്രമല്ല, പാഠഭാഗങ്ങളുടേയും അഭ്യാസങ്ങളുടേയും രൂപകൽപനയിൽ കൃത്യമായ ഇടപെടൽ നടത്താനും ടീച്ചർക്ക് കഴിഞ്ഞു. ഞങ്ങളുടെ സബ്ജക്റ്റ് എക്സ്പെർട്‌മാരിൽ ഒരാളായ, ദീർഘകാലത്തെ അധ്യാപനപരിചയമുള്ള, തിരുവനന്തപുരം കോളേജ് ഓഫ് ടീച്ചർ എഡ്യൂക്കേഷനിൽ നിന്ന് പ്രിൻസിപ്പലായി റിട്ടയർ ചെയ്ത ഗീത ടീച്ചർ (ഡോക്ടർ എം എസ് ഗീത) പഴയ തലമുറയുടെ (എനിക്കൊക്കെ കൈമോശം വന്ന, അല്ലെങ്കിൽ വരുത്തിയ) കൃത്യതയും സൂക്ഷ്മതയും പാഠങ്ങളും അഭ്യാസങ്ങളും പരിശോധിക്കുന്നതിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്നത് വലിയ ഗുണം ചെയ്തു. പുതിയ തലമുറക്കാരനായ രണ്ടാമത്തെ സബ്ജക്റ്റ് എക്സ്പെർട്ട് റോബിൻ മാഷും (റോബിൻ സേവിയർ, അസിസ്റ്റൻറ് പ്രൊഫസർ, സെൻറ് ജോസഫ്സ് കോളേജ്, ദേവഗിരി, കോഴിക്കോട്) അതേ സൂക്ഷ്മതയോടെയും കൃത്യതയോടെയും നടത്തിയ ഇടപെടലുകൾ കാര്യങ്ങൾ കൂടതൽ എളുപ്പമാക്കി.

അധ്യാപകാംഗങ്ങളിൽ വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ അനുഭവസമ്പത്തും, മധ്യവയസ്സിന്റെ സമചിത്തതയും ചെറുപ്പത്തിന്റെ ആവേശവും വേണ്ട അളവിലുണ്ടായിരുന്നു. കോഴിക്കോട് ശിവപുരം ജി എച്ച് എസ്സിൽ നിന്ന് വിരമിച്ച മുഹമ്മദ് അബ്ബാസ് കെ പി, വയനാട് കല്ലിങ്കര ജി യു പി എസ്സിൽ നിന്ന് പ്രധാനാധ്യാപകനായി വിരമിച്ച എം എ പൌലോസ്, കാസർഗോഡ് ഉദിനൂർ സെൻട്രൽ എ യു പി സ്കൂളിൽ നിന്ന് പ്രധാനാധ്യാപകനായി വിരമിക്കാൻ ഓങ്ങി നിന്ന എ വി സന്തോഷ് കുമാർ, പരപ്പനങ്ങാടി ഉള്ളണം എ യു പി സ്കൂളിലെ അധ്യാപകനായ കെ കെ ഷൌക്കത്തലി, കോഴിക്കോട് പോരാമ്പ്ര പി എച്ച് എസ്സ്

എസ്സിലെ അധ്യാപിക ഭാഷ കെ കെ, പാലക്കാട് യാക്കര വെസ്റ്റ് ജി യു പി എസ്സിലെ അധ്യാപിക എം ജെ ലക്ഷ്മി, കോട്ടയം കുറവിലങ്ങാട് സമഗ്ര ശിക്ഷ കേരളയുടെ BRC ട്രെയിനർ റീന എസ് ആനന്ദ്, ആലപ്പുഴ തലവടി ആനപ്രമ്പാൽ സൌത്ത് യു പി എസ്സിലെ അധ്യാപിക ഡോക്ടർ സൌമ്യ പ്രേംകുമാർ, തിരുവനന്തപുരം നെടുമങ്ങാട് ജി യു ടി എസ്സിലെ അധ്യാപിക ഡി ബിനിത, കോട്ടയം ചങ്ങനാശ്ശേരി സെയിൻറ് ആൻ യു പി എസ്സിലെ അധ്യാപിക ടീന എബ്രഹാം, കോഴിക്കോട് വടകര എം സി എം യു പി എസ്സിലെ സി വി മുഹമ്മദ് ഷെരീഫ് എന്നിവരായിരുന്നു രണ്ടു വർഷത്തിനിടയിൽ ഗ്രൂപ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അധ്യാപകർ. പാഠങ്ങളും അഭ്യാസങ്ങളും ചിത്രങ്ങൾ കൊണ്ട് ജീവൻ വെപ്പിച്ചവർ ചിത്രകലാധ്യാപകരായ പി മുഹമ്മദ് ഇർഷാദ് (ജി എച് എസ് എസ്, നീലേശ്വരം), പി ശ്രീവൽസൻ (ജി എം ആർ എസ്, ചേലക്കര, തൃശ്ശൂർ) എന്നിവരാണ്.

വലിയ നിരാശയുണ്ടാക്കിയ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളെ പറ്റിയും രണ്ടു വാക്ക് പറയണം. ഒന്ന് കരിക്കുലം കമ്മിറ്റികളുടെ അലക്ഷ്യത. കരിക്കുലം കമ്മിറ്റികൾ ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. ഒന്നാമത് വിവിധ കമ്മിറ്റികൾ തയ്യാറാക്കിയ പാഠങ്ങളും അവയ്ക്ക് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള അഭ്യാസങ്ങളും SCERTയുടെ നയരേഖയിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും ബോധനശാസ്ത്രസമീപനങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചുള്ളതാണോ എന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുക. രണ്ടാമതായി കേരളത്തിന്റേയും ഇന്ത്യയുടേയും പൊതുസമ്മതിയിലൂടെ ഉരുത്തിരിഞ്ഞതെന്ന് വിലയിരുത്തപ്പെടുന്ന സാംസ്കാരികമൂല്യങ്ങൾക്കും രാജ്യത്തെ ഭരണഘടനാതത്വങ്ങൾക്കും എതിരായ ഒന്നും ഉള്ളടക്കത്തിൽ ഇല്ലെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുക. മൂന്നാമതായി നോട്ടക്കുറവ് കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന തെറ്റുകൾ പാഠങ്ങളിലോ അഭ്യാസങ്ങളിലോ കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കുക. എന്നാൽ കരിക്കുലം കമ്മിറ്റികൾ വെറും വഴിപാടാണെന്നാണ് എന്റേയും മറ്റു പലരുടേയും അനുഭവം. പലപ്പോഴും SCERTയുടെ പ്രതിനിധി എത്താറില്ല. എത്തിയാൽ തന്നെ പാഠങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിലേക്കോ ഉള്ളടക്കത്തിലേക്കോ കടക്കാതെ വലിയ പ്രസക്തിയില്ലാത്ത ചിലത് പറഞ്ഞു പോകുകയായിരുന്നു പതിവ്. അധ്യാപകസംഘടനയുടെ പ്രതിനിധി വെറുതെ പുസ്തകം ഒന്നു മറിച്ചു നോക്കും. വിഷയവിദഗ്ധരാകട്ടെ കാതലായ കാര്യങ്ങൾ പറയാതെ അപ്രസക്തമോ, ചിലപ്പോൾ അസംബന്ധം തന്നെയോ ആയ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു പോകും. ഒരു വിഷയവിദഗ്ധ ആനുഷംഗികമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് വേഡ്സ്വർത്തിൻറെ Solitary Reaper എന്ന കവിത പാഠമാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന് വരയ്ക്കുന്ന ചിത്രം കുട്ടനാട്ടിലെ കൊയ്ത്തുകാരിയുടെയാകണം എന്നാണ്!

രണ്ടാമതായി ഇ-വായനയുടെ (ഡിജിറ്റൽ വായന) കാര്യം. SCERT പ്രസിദ്ധീകരിച്ച എല്ലാ പാഠപുസ്തകങ്ങളുടേയും ഡിജിറ്റൽ കോപ്പികൾ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന്റെ 'സമഗ്ര' പോർട്ടലിൽ നിന്ന് (https://samagra.kite.kerala.gov.in/#/textbook/page) സൌജന്യമായി ഡൌൺലോഡ് ചെയ്തെടുക്കാം. എന്നാൽ വളരെ ചെറിയൊരു വിഭാഗം വിദ്യാർത്ഥികളും അധ്യാപകരും മാത്രമേ ഈ വലിയ ഡിജിറ്റൽ ശേഖരം ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളൂ. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ അച്ചടിക്കാൻ ഓരോ വർഷവും കോടിക്കണക്കിന് രൂപയാണ് സർക്കാർ

ചെലവാക്കുന്നത്. ഡിജിറ്റൽ വായനയിലേക്ക് മാറുമ്പോൾ ഈ ഭാരിച്ച ചെലവ് ലാഭിക്കുക മാത്രമല്ല, വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പുസ്തകക്കെട്ടുകൾ ചുമന്നു കൊണ്ടു പോകേണ്ട ആവശ്യവും ഇല്ലാതാകുന്നു. പുസ്തകക്കെട്ടുകൾ ചുമന്നു പോകുന്നത് കുട്ടികളുടെ ആരോഗ്യത്തെ ബാധിക്കുന്നതിനെ പറ്റി കുറച്ചു മുമ്പ് കാര്യമായി ചർച്ച നടന്നിരുന്നു. ഒരു ടേമിലേക്കുള്ള എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലേയും പാഠങ്ങൾ ഒരൊറ്റ പുസ്തകമായി അച്ചടിക്കുക തുടങ്ങിയ ചില പരിഹാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും നടപ്പായില്ല.

അടിസ്ഥാനസൌകര്യങ്ങളുള്ള ടാബ്ലറ്റുകളിൽ പാഠപുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമല്ല, അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ധാരാളം മറ്റു ഡിജിറ്റൽ പഠനസാമഗ്രികളും സൂക്ഷിക്കാം. സർക്കാരിന്റെ ഇടപെടൽ കൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ ഇത്തരം ടാബ്ലറ്റുകൾ പരമാവധി അയ്യായിരം രൂപക്ക് വിദ്യർത്ഥികൾക്ക് ലഭ്യമാക്കാൻ കഴിയും. ഒരു ടാബ്ലറ്റ് നാലഞ്ച് വർഷമെങ്കിലും (ഒരു പക്ഷെ അതിലും കൂടുതൽ) ഒരു പ്രശ്നവുമില്ലാതെ ഉപയോഗിക്കാം എന്നിരിക്കെ ഇത് വലിയൊരു ചെലവല്ല. സാമ്പത്തികശേഷി കുറഞ്ഞ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കാര്യത്തിൽ സർക്കാർ ഇടപെട്ടാൽ മതി. കുട്ടികൾക്ക് മൊബൈൽ ഫോണുകൾ അടക്കമുള്ള ഡിജിറ്റൽ സാമഗ്രികൾ ഹറാമാണെന്ന് കരുതുന്ന രക്ഷിതാക്കളെ ബോധവൽക്കരിക്കുകയും വേണം. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഈ വഴിക്കുള്ള ഒരാലോചനയും ഇത് വരെ സർക്കാരിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നുണ്ടായിട്ടില്ല.

മൂന്നാമതായി പാഠ്യപദ്ധതി പരിഷ്കരണത്തിൽ പങ്കെടുത്ത അധ്യാപകരുടെ യാത്രാബത്തയും ഓണറേറിയവും നൽകുന്നതിൽ കാണിച്ച ഗുരുതരമായ നിരുത്തരവാദിത്തം. പാഠപുസ്തകങ്ങൾ എല്ലാം പുറത്തിറങ്ങി ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടും യാത്രാബത്തയായും ഓണറേറിയമായും വലിയ തുകകൾ പല അധ്യാപകർക്കും ഇനിയും കിട്ടാനുണ്ട്. ഇവരിൽ സർവ്വീസിൽ ഉള്ളവരെ പോലെ ഞാനടക്കമുള്ള പെൻഷൻകാരുമുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിനേക്കാൾ ഡയരക്ടർ അടക്കമുള്ള SCERTയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരാണ് ഇതിന് ഉത്തരവാദികളെന്ന് ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായിരിക്കുകയാണ്. ശിൽപശാലകൾ നടക്കുമ്പോൾ ഇടക്കൊന്ന് വന്ന് അക്കാദമികാന്വേഷണം (വെറു കുശലാന്വേഷണമല്ല) നടത്തുന്നതിന് പകരം ഉന്നതവ്യക്തികൾ പങ്കെടുത്ത ചില ഔദ്യോഗിക ചടങ്ങുകളിൽ മാത്രം തല കാണിച്ചതും ഇതിനോട് ചേർത്തു പറയണം.

ആറും എഴും ക്ലാസ്സുകളിലെ ഓരോ പാഠത്തിൻറേയും സ്വഭാവത്തെ പറ്റിയും തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ പറ്റിയും എഡിറ്റിങ്ങിനെ പറ്റിയുമുള്ള കുറിപ്പുകളാണ് ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ. കുറിപ്പുകളുടെ വലിപ്പത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ വ്യവസ്ഥയില്ല. ചിലത് ഒന്നോ രണ്ടോ ഖണ്ഡികയിലൊതുങ്ങും. ചിലത് പേജുകൾ നീളും. ജീവിതത്തിലെ അനുഭവങ്ങൾ പോലെ തന്നെ!

ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞനും ബോധനശാസ്ത്രപണ്ഡിതനും സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ നാലു പതിറ്റാണ്ടു കാലത്തെ എന്റെ സുഹൃത്തുമായ ഡോക്ടർ കെ എൻ ആനന്ദനാണ് ഈ പുസ്തകം

സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. പുസ്തകം മുഴുവൻ സൂക്ഷ്മമായി വായിച്ച് തിരുത്തലുകളും കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകളും നിർദ്ദേശിച്ച, ശിൽപശാലയിലെ സഹപ്രവർത്തകൻ എന്നതിനപ്പുറം എൻറെ ഉറ്റചങ്ങാതി തന്നെയായി മാറിയ അബ്ബാസ് മാഷ്ക്കും, പുസ്തകത്തിന്റെ കവറ് വരച്ചു തന്ന, ശിൽപശാലയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ രണ്ടു പേർക്കും കിട്ടിയ ചിരന്തനസുഹൃത്ത് ഷൌക്കത്തലിക്കും അളവറ്റ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ.

ഈ പുസ്തകത്തിന് പകർപ്പവകാശമില്ല. ആർക്ക് വേണമെങ്കിലും സൌജന്യമായി ഡൌൺലോഡ് ചെയ്യുകയോ അച്ചടിക്കുകയോ ചെയ്യാം. സാങ്കേതികമായി പറഞ്ഞാൽ ഈ പുസ്തകം കോപ്പിലെഫ്റ്റാണ് (copy-left)

കോഴിക്കോട്
ജൂൺ 1, 2026

****

****

****

****

ഏഴഴക്

(2023-24)

****

****

****

****

A Robot with a Virus

ഒന്നാം യൂണിറ്റിലെ ഒന്നാം പാഠത്തിനു അവലംബമായ കഥ,"A Robot with a Virus" കുട്ടികൾക്ക് ഉറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് വായിച്ചു കൊടുക്കാൻ സ്പാനിഷ് കഥാസാഹിത്യ കാരനായ പെഡ്രോ പാബ്ലോ സാക്രിസ്റ്റൻ (Pedro Pablo Sacristan) എഴുതിയ, *Bedtime Stories* എന്ന സമാഹാരത്തിലുള്ളതാണ്:https://freestoriesforkids.com/.../stories.../robot-virus

ഒരു നേരെവാ-നേരെപോ ഗുണപാഠകഥയാണ്. ഗുണപാഠം ഇരിക്കട്ടെ, കഥയൊന്നു കൊഴുപ്പിച്ചാലോ എന്നാണ് ഞങ്ങൾ ആലോചിച്ചത്. കൊഴുപ്പിച്ചു. തുടക്കത്തിൽ ഒരു പ്രകൃതിവർണ്ണന തുന്നിച്ചേർത്തു. മേൽക്കൂരയിൽ ചില്ലോട് വെച്ച് മുറിയിൽ വെളിച്ചം കൂട്ടുന്ന പരിപാടി (തസ്രാക്കിലെ ഓ വി വിജയൻ മ്യൂസിയത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്) കയറ്റി. Skylight എന്താണെന്ന് കുട്ടികളെ പരിചയപ്പെടുത്താമല്ലോ. മൂലകഥയിൽ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും തൊഴിലിനെ പറ്റി പരാമർശമില്ല. ഞങ്ങൾ അച്ഛനെ റോബോട്ടിക്സ് എൻജിനീയറും അമ്മയെ ബാങ്ക് ഓഫീസറുമാക്കി. സ്ത്രീശാക്തീകരണത്തിനു വേണ്ടി ഇത് തിരിച്ചാകാമായിരുന്നു എന്ന് പിന്നീട് അഭിപ്രായം വന്നു. യന്ത്രമനുഷ്യനെ പറ്റി അച്ഛനും മകനും തമ്മിൽ ഒരു സംഭാഷണം തിരുകി. പണി മുഴുവൻ യന്ത്രമനുഷ്യൻ എടുക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിച്ച റിക്കി (സാധനങ്ങൾ അവിടവിടെ വലിച്ചെറിയുന്നതിന് അമ്മയോട് സ്ഥിരമായി ചീത്ത കേട്ട കാലവും കടന്നു പോയി) വേണ്ടപ്പെട്ട ചില സാധനങ്ങൾ കാണാതായപ്പോൾ അങ്കലാപ്പിലായ ഭാഗം നന്നായി പൊലിപ്പിച്ചു. അത് പോലെ ആവശ്യത്തിലധികം ഡ്രസ്സും കളിക്കോപ്പുകളും വാങ്ങിക്കൊടുത്ത് ചെക്കന് അതിനൊന്നും വിലയില്ലാതായി എന്നതും ഹൈലൈറ് ചെയ്തു. യന്ത്രമനുഷ്യന്റെ പ്രോഗ്രാമിങ്ങിനു ഒരു സവിശേഷതയുണ്ടായിരുന്നു. സാധങ്ങൾ വലിച്ചെറിയുന്നത് കണ്ടാൽ അത് വേണ്ടാത്തത് കൊണ്ടാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി മാറ്റിവെച്ച് ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് എത്തിക്കുക. ഒരു മാതിരി റോബിൻ ഹുഡ് . റോബിൻ ഹുഡിനെ സമകാലികർ തെറ്റിദ്ധരിച്ച പോലെ തന്റെ സാധനങ്ങൾ അടിച്ചു മാറ്റുന്ന കള്ളനാണ് യന്ത്രമനുഷ്യൻ എന്ന് റിക്കിയും തെറ്റിദ്ധരിച്ചത് കഥയുടെ ഒരു മർമ്മമാണ്.

കഥ അവസാനിച്ചപ്പോൾ ഇത്രയും ഗുണപാഠങ്ങൾ ബാക്കിയായി: ഉപയോഗിക്കുന്ന സാധനങ്ങൾ അവിടെയും ഇവിടെയും വലിച്ചെറിഞ്ഞു അമ്മക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലുമോ പണിയുണ്ടാക്കുന്നത് വൃത്തികെട്ട സ്വഭാവമാണ്; വൃത്തിയും വെടിപ്പും കാര്യക്ഷമതയും, യന്ത്രമനുഷ്യന്റെ അത്രയില്ലെങ്കിലും, കുറച്ചൊക്കെ ആകാം; ആവശ്യമില്ലാതെ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിക്കൂട്ടരുത്. അങ്ങനെ വാങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ അത് ആവശ്യമുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കണം ; ഇടയ്ക്കൊക്കെ ആവശ്യങ്ങൾ ഉള്ളവരെ സഹായിക്കുന്ന നന്മതൈയാകുന്നത് (നന്മമരം ആകാൻ പറ്റിയില്ലെങ്കിലും) നല്ലതാണ്.

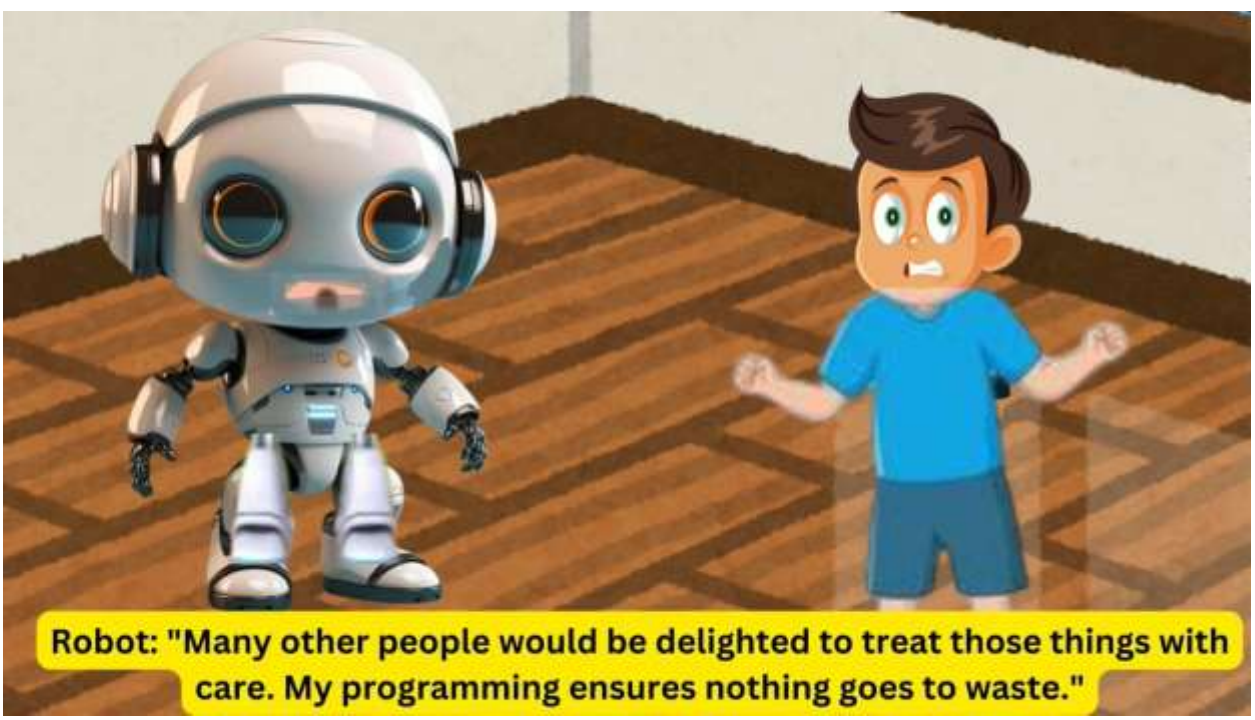
മൂലകഥ വായിച്ചപ്പോൾ സാക്രിസ്റ്റൻ സ്പാനിഷ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലെ അംഗമാണെന്ന സംശയം ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായി. അതെന്തായാലും പ്രതിഫലം കൊടുക്കാനുള്ള

വകുപ്പില്ല എന്ന് മെയിലിൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ കഥ പാഠപുസ്തകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച് കൊള്ളാൻ ഒരു വ്യവസ്ഥയും വെക്കാതെ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു.

യന്ത്രങ്ങളുടെ ഉപയോഗം/ദുരുപയോഗം, അച്ഛനോടും അമ്മയോടും വേണ്ട സാധനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഭാഷ (അത് പിശകായാൽ പോലും!), യന്ത്രങ്ങളുടെ ഉപയോഗം കായികാധ്വാനവും കായികമായ കളികളും കുറയ്ക്കുന്നതിലൂടെ ആരോഗ്യത്തെ ബാധിക്കുമോ , റോബോട്ടിന്റെ വൈറസ് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ എന്ത് , തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ ചർച്ചയും , യന്ത്രങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച പദാവലി വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള തന്ത്രങ്ങളും അഭ്യാസങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. ‘‘ആൻഡ്രോയിഡ് കുഞ്ഞപ്പൻ - വേർഷൻ 65’’ തുടങ്ങിയ സിനിമകളും വീഡിയോകളും കാണാൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രേരിപ്പിക്കാനും അതിനു മേൽ ചർച്ചകൾ നടത്താനും അധ്യാപകർക്കുള്ള കൈപ്പുസ്തകത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

പാഠം സുഗമമാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഒരു ഡസൻ ആനിമേറ്റഡ് വീഡിയോകളെങ്കിലും യൂട്യൂബിലുണ്ട്. എത്രത്തോളമെന്നാൽ A Robot with a Virus എന്ന് അടിച്ചാൽ സാക്രിസ്റ്റാന്റെ കഥയല്ല, ഈ വീഡിയോകൾ ഏതെങ്കിലുമാണ് വരിക! ചില സ്കൂളുകളിൽ അധ്യാപകരും വിദ്യാർത്ഥികളും ചേർന്ന് ഇത് നാടകമായി അവതരിപ്പിച്ചതായും അറിഞ്ഞു. അത്തരമൊരു അവതരണത്തിന്റെ വീഡിയോ ഞങ്ങൾക്ക് അയച്ചുകിട്ടുകയും ചെയ്തു

ഒരഭ്യാസത്തിൽ വാചകങ്ങളുടെ സീക്വൻസിങ്ങിൽ ഒരു പിശക് വന്നിരുന്നു. അത് തുടർന്നുള്ള അച്ചടിയിൽ തിരുത്തിയതായി അറിയുന്നു.

And In Wonder and Amazement I Sing

വാൾട്ട് വിറ്റ്മന്റെ "Out of the Cradle Endlessly Rocking" എന്ന കവിതയെ ഓർമ്മി പ്പിക്കുന്നുണ്ട് ടാഗോറിന്റെ "In Wonder and Amazement I Sing". എന്നാൽ അത്രക്ക് പിടി വിട്ടു പോകുകയോ അർമാദിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത കവിതയാണ്. ബാംഗ്ലായിലുള്ള മൂലകവിത സിനിമാപ്രേമികളായ ചിലരെങ്കിലും ഓർക്കും: "ആകാശ് ഭോരാ, ഷൂർജോ താരാ". റിത്വിക് ഘട്ടക്കിന്റെ *കോമൾ ഗാന്ധാർ* എന്ന സിനിമയിൽ ദേബോബ്രതോ ബിശ്വാസ് ഈ കവിത ആലപിക്കുന്നുണ്ട്. ആനന്ദമൂർഛ (ecstasy) വിറ്റ്മാൻറെ കവിതയിലെ വക്താവിനെ പോലെ ഈ കവിതയിലെ വക്താവും അനുഭവി ക്കുന്നുണ്ട്. പ്രപഞ്ചത്തിൻറെ ഹൃദയമിടിപ്പ് സ്വന്തം ധമനികളിൽ ഏറ്റുവാങ്ങുന്ന, പുല്ലും പൂക്കളും അയാളെ ഭ്രാന്തു പിടിപ്പിക്കുന്ന (They have all maddened my mind) - താനും ഭൂമിയുടെ അവകാശിയാണെന്ന തോന്നിയപ്പോൾ ഉണ്ടായ ആനന്ദം, ആഹ്ലാദത്തിന്റെ ഞെട്ടലു ണ്ടാക്കുന്ന പ്രകൃതിയുടെ വർണ്ണങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും ഗന്ധങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്ന മിസ്റ്റിക് അനുഭൂതിയിലേക്കുയരുന്നു. കാണുന്നതിൽ നിന്ന് കാണാത്തതിലേക്കും അറിഞ്ഞതിൽ നിന്ന് അറിയാത്തതിലേക്കും കുതിക്കാനുള്ള അദമ്യമായ ത്വര. കുമുദ് ബിശ്വാസിന്റെ വിവർത്തനം കവിതയെ പാഠമാക്കാൻ പറ്റിയതാണ്. മൂലകവിതയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്ന ശബ്ദഭംഗിയും ബിംബാവലിയും ഇംഗ്ലീഷിൽ പുനരാനയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് കരുതണം.

കവിതയുടെ വിശകലനം comprehension questions ൽ മാത്രമേ വന്നിട്ടുള്ളൂ. കവിതയുടെ ആസ്വാദനം (കഴിയും വിധത്തിൽ) എഴുതാൻ കൂടി ഒരു അഭ്യാസം ആകാമായിരുന്നു എന്ന് പിന്നീട് തോന്നി. Rhyme തുടങ്ങിയ കാവ്യസങ്കേതങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തിയത് അതിനു പകരം നിന്നു എന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ടാഗോറിനെ ഇംഗ്ലീഷിൽ പരിചയപ്പെടുത്തിയ പദാവലിയേയും ബിംബാവലിയേയും വിദ്യാർത്ഥികളെ കൂടുതൽ പരിചയപ്പെടുത്താനും ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആകാമായിരുന്നു.

Glimpses of the Emirates

ഒരു യാത്രാവിവരണം വേണം എന്ന് തീരുമാനിച്ചു. പലതും നോക്കി. പകർപ്പവകാശപ്രശ്നം കൊണ്ടും മറ്റു പല കോർങ്ങേടുകൾ കൊണ്ടും ഒന്നും ശരിയായില്ല. എന്നാൽ പിന്നെ ഒരു കൈ വെച്ച് കൊടുക്കാം എന്ന് വിചാരിച്ചു. ഞാനും ഒരു വിദേശയാത്ര നടത്തിയിരുന്നല്ലോ , 2018 ൽ ദുബായ് വഴിക്ക്. അത് പിടിച്ച് ഒന്ന് വീശിക്കളയാം എന്ന് വിചാരിച്ചു. നിങ്ങളോടായത് കൊണ്ട് പറയുകയാണ്. പുസ്തകത്തിൽ എന്റെ പേരില്ല. നിയമവിരുദ്ധമായത് നിഷേധിക്കുന്ന പോലെ നിയമവിധേയമായതും ചിലപ്പോൾ നിഷേധിക്കേണ്ടി വരുന്നത് കൊണ്ട് കുട്ടി ആരുടേതാണ് എന്ന് പലരും ചോദിച്ചപ്പോൾ അത് ഞമ്മളല്ല, കമ്മിറ്റി എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയയതാണ് എന്ന് പറഞ്ഞു.

സർക്കാരിനെ പോലെ ഞാനും പാരമ്പര്യേതര ഊർജ്ജത്തിന്റെ കഠിനവക്താവായത് കൊണ്ട് അബുദാബിയിലെ നൂർ അബുദാബി സൗരോർജ്ജപ്ലാന്റിനെ പറ്റി വിസ്തരിച്ച് പറഞ്ഞു. യു എ ഇ യിൽ വർഷങ്ങളായി താമസിച്ചവരോ ജോലി ചെയ്തവരോ ആയ പലരും ഇതിനെ പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ല എന്നത് എന്നെ അമ്പരിപ്പിച്ചിരുന്നു. 1.2 ജിഗാവാട്ട് ഉത്പാദനശേഷിയുള്ള ഈ സൗരോർജ്ജപദ്ധതി ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ഒറ്റയിട പ്ലാന്റാണ് (single site plant) യു എ ഇ യുടെ വൈദ്യുതാവശ്യങ്ങൾ മുഴുവൻ നിറവേറ്റാൻ അതിനു കഴിയും എന്നായിരുന്നു പ്രതീക്ഷ. ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണമായും പ്രവർത്തന സജ്ജമായിരിക്കണം. സൂര്യനെക്കൊണ്ടേ ഫലിപ്പൂവിക്കാലം എന്നായതിനും ചിലർ ഉഷ്ണം പിടിക്കുന്നുണ്ട്. കടലോരങ്ങളിലെ പല നിറത്തിലുള്ള മണൽ, ബുർജ് ഖലീഫ, ബർദുബായിലെ രണ്ട് ദിർഹത്തിന്റെ പാവപ്പെട്ടവരുടെ ബോട്ട് യാത്ര, ഇരുപതും മുപ്പതും വർഷം യു എ ഇ യിൽ കഴിഞ്ഞവർ പോലും കാലെടുത്ത് കുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത അബുദാബിയിലെ ലൂവ്ര് മ്യൂസിയം (Louvre Museum) , സ്റ്റേഡിയം മുതൽ അന്നഹ്ദ വരെയുള്ള മെട്രോ വണ്ടിയിലെ യാത്ര തുടങ്ങി സദ്യക്ക് വേണ്ടതെല്ലാം ഒരുക്കി. അബുദാബിയിൽ താമസിക്കുന്ന എന്റെ കഠിന സുഹൃത്ത് അശോകന്റെ പേര് പരാമർശിച്ച് അവനെ ചിരഞ്ജീവിയാക്കാനും കഴിഞ്ഞു.

ഗൾഫ് വേണോ എന്ന ചില ചോദ്യങ്ങൾ കമ്മിറ്റി ശക്തമായി നേരിട്ട് ഒതുക്കി. ഗൾഫില്ലാതെ കേരളമുണ്ടോ? ഗൾഫിനെ പറ്റി മലയാളം/ഹിന്ദി/ഇംഗ്ലീഷ് പാഠപുസ്തക ങ്ങളിൽ ഒന്നിലെങ്കിലും ഒരു പാഠം ഇത് വരെ എന്ത് കൊണ്ട് വന്നില്ല എന്നല്ലേ ചോദിക്കേണ്ടത്?

പാഠത്തിന് വേണ്ടി ആദ്യം വരച്ച, സഞ്ചിയും തൂക്കിപ്പോകുന്ന സഞ്ചാരിയുടെ ചിത്രത്തിന് എന്റെ ഒരു നേരിയ ഛായയുണ്ടായിരുന്നു. അത് മാറ്റിച്ചു. വെറുതെ നാട്ടുകാരെ കൊണ്ട് അതുമിതും പറയിക്കണോ?

സഞ്ചാരികൾ സന്ദർശിച്ച സ്ഥലങ്ങളെ വിവരിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ കോർത്ത് വിദ്യാർത്ഥികൾ സന്ദർശിച്ച നാട്ടിലെയോ പുറത്തെയോ ഏതെങ്കിലും ഒരു

സ്ഥലത്തെ പറ്റി എഴുതാനും, പോകാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് യാത്രികർക്ക് വഴി പറഞ്ഞു കൊടുക്കാനും, കൊടുത്ത മാതൃകയനുസരിച്ച് വിദേശത്ത് പോകുന്നവർ പൂരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കേണ്ട ഫോം പൂരിപ്പിക്കാനും അഭ്യാസങ്ങളുണ്ട്

ഈ പാഠം വിഷ്വലുകളോടെ വായിക്കുന്നതും മലയാളത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതുമായി ഒരു ഡസനോളം വീഡിയോകൾ യൂട്യൂബിൽ കണ്ടു. പക്ഷെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് യു എ ഇ യെ പറ്റി വിഷ്വലുകളുടെ അകമ്പടിയോടെ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്ന വിശാഖ് എം തയ്യാറാക്കിയ വീഡിയോയാണ് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയം: https://www.youtube.com/watch?v=kK8OsUVXoq8

.

A Doll's Journey

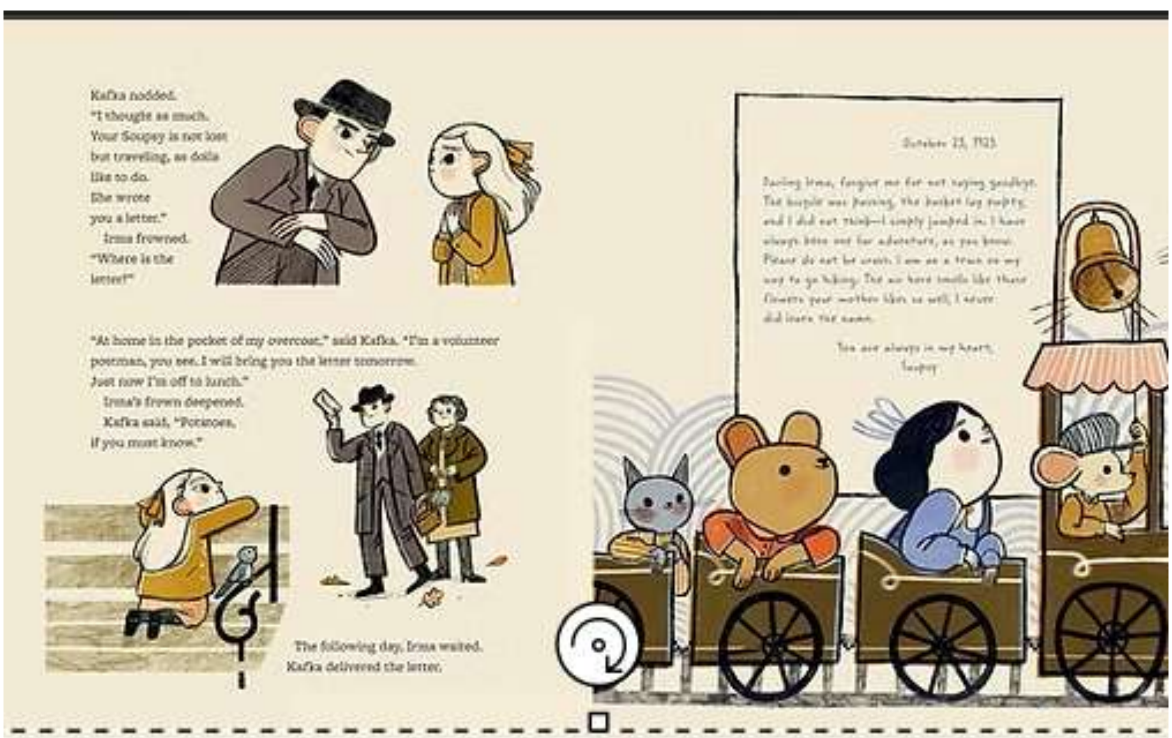
റഷ്യൻ വിപ്ലവം കഴിഞ്ഞു ചേർന്ന ആദ്യത്തെ യോഗത്തിൽ ലെനിൻ പാർട്ടി പ്രതിനിധികളോട് പറഞ്ഞു: ഇതാ അധികാരം, ഇത് കൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യാൻ പോകുന്നു? ഓരോ പാഠം തയ്യാറാക്കുമ്പോഴും ഞങ്ങൾ, പാഠപുസ്തകക്കമ്മിറ്റി , വിദ്യാർഥിക ളോടും അധ്യാപകരോടും പറഞ്ഞത് "ഇതാ, പാഠം. ഇത് കൊണ്ട് നിങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യാൻ പോകുന്നു?" എന്നാണ്.

"A Doll's Journey" ഒരു സാധാരണ പാഠമല്ല . കാഫ്കയെ പറ്റി പ്രചരിച്ച, ചില പാഠഭേദങ്ങളുള്ള കഥയെ (കാഫ്കയുടെ കാമുകിയുടെ ഡയറികുറിപ്പ് അടക്കം പല സ്രോതസ്സുകളുണ്ട്. ഇവയെ ഉപജീവിച്ച് ലാറിസ തീയൂലും റെബേക്ക ഗ്രീനും ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കിയ ഒരു ചിത്രകഥയും ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്) ഞങ്ങൾ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയതാണ്. കഥ ഏതാണ്ട് ഇങ്ങനെയാണ്: നഗരത്തിലെ പാർക്കിൽ കാഫ്ക ഒരു ചെറിയ പെൺകുട്ടി കരയുന്നത് കണ്ടു. അടുത്ത് ചെന്ന് എന്താണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ പാവക്കുട്ടിയെ കാണാനില്ല എന്നവൾ പറഞ്ഞു. അവളോടൊപ്പം കാഫ്കയും കുറച്ച് നേരം പാവക്കുട്ടിക്ക് വേണ്ടി തെരഞ്ഞു. കിട്ടിയില്ല. നേരം ഇരുട്ടിയത് കൊണ്ട് അടുത്ത ദിവസം ഒരിക്കൽ കൂടി തെരയാം എന്ന് പറഞ്ഞു അവർ പിരിഞ്ഞു. പിറ്റേന്നും തെരഞ്ഞിട്ട് പാവക്കുട്ടിയെ കിട്ടിയില്ല. പക്ഷെ കാഫ്ക ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു ബെഞ്ചിനടിയിൽ നിന്ന് കിട്ടി എന്ന് പറഞ്ഞു സ്വയം തയ്യാറാക്കിയ ഒരു കത്ത് പാവക്കുട്ടി എഴുതിയതാണെന്ന് പറഞ്ഞു പെൺകുട്ടിയെ ഏൽപ്പിച്ചു. യാത്രയിലാണെന്നും തിരിച്ച് വന്നാൽ കാണാമെന്നും അതിൽ എഴുതിയിരുന്നു. ഇത് വായിച്ച് പെൺകുട്ടി ആശ്വസിച്ചു. പിന്നെ ദിവസവും കാഫ്കയും പെൺകുട്ടിയും കണ്ടു മുട്ടും. ഇടയ്ക്ക് പാവക്കുട്ടിയുടെ ഓരോ കത്ത് വരും. ഇത് കുറെ നടന്നപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഒരവസാനം വേണമെന്ന് തീരുമാനിച്ച കാഫ്ക ഒരു പാവക്കുട്ടിയെ വാങ്ങി ബെഞ്ചിനടിയിൽ നിന്ന് കിട്ടിയതാണെന്നു പറഞ്ഞു പെൺകുട്ടിക്ക് കൊടുത്തു. ഇത് തന്റെ പാവക്കുട്ടിയല്ല എന്ന് പെൺകുട്ടി പറഞ്ഞപ്പോൾ കാഫ്ക പാവക്കുട്ടിയുടെ ഉടുപ്പിനകത്ത് നിന്ന് ഒരു കത്തെടുത്ത് പെൺകുട്ടിക്ക് കൊടുത്തു . "എന്റെ യാത്രകൾ എന്നെ ഒരു പാട് മാറ്റി" എന്ന് അതിൽ 'പാവക്കുട്ടി' എഴുതിയിരുന്നു.

കാഫ്ക യഥാർത്ഥത്തിൽ എഴുതിയ ഫാന്റസികൾ പോലെ ഇതും നല്ലൊരു ഫാന്റസിയാണ്. ചില ഫാന്റസി പ്രയോഗങ്ങൾ ഞങ്ങളും നടത്തി. ഞങ്ങളുടെ കഥയിൽ കാഫ്ക കുട്ടിക്ക് ഡ്യൂപ്ലിക്കേറ്റ് പാവക്കുട്ടിയെ വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നില്ല. ഏതോ വിദൂരനഗരത്തിൽ പാവക്കുട്ടിയുടെ കല്യാണം നിശ്ചയിച്ച വിവരത്തിന് എഴുതിയ കത്ത് കൊടുക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. കുട്ടിക്ക് ചെറിയ സങ്കടമെങ്കിലും ഉണ്ടായതായി കാണിച്ചില്ലെങ്കിൽ കാഫ്കയുടെ ദുരന്തദർശനത്തിനോട് ചെയ്യുന്ന വലിയ അനീതിയാവില്ലേ? ഈ അന്ത്യം മതിയോ കഥക്ക് എന്നൊരു വിമർശനാത്മകചോദ്യം കുട്ടികൾക്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പല പാഠ ഭേദങ്ങ ളിലും വന്ന , വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം പാവക്കുട്ടിയുടെ ഉടുപ്പിൽ നിന്ന് അത് വരെ കാണാത്ത

ഒരു കത്ത് അപ്പോഴേക്ക് വലിയ സ്ത്രീയായിക്കഴിഞ്ഞ കുട്ടി കണ്ടെടുക്കുന്നതും, അതിൽ "Everything that you love, you will eventually lose, but in the end, love will return in a different form" എന്നെഴുതിയതും ഞങ്ങൾ നിഷ്കരുണം വെട്ടി. കാഫ്കയെ പൈങ്കിളിയാക്കുന്നതിനുമില്ലേ ഒരു കണക്ക്! അവസാനത്തെ കത്ത് കിട്ടിയപ്പോൾ സന്തോഷമായെങ്കിലും പാവക്കുട്ടിയെ ഇനി എന്ന് കാണും എന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ ആലോചന ചേർത്തു. രണ്ടു കൂട്ടുകാരികളിൽ ഒരാൾ കല്യാണം കഴിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ മറ്റേ കൂട്ടുകാരിക്ക് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആകുലതയെ പറ്റി ക്ലാസ്സിൽ ചർച്ച ചെയ്യിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഉദ്ദേശം.

Personal Letter തിരിച്ചും മറിച്ചും എഴുതലായിരുന്നു കുട്ടികൾക്ക് കൊടുത്ത ഒരഭ്യാസം. കഥയിലെ നായികയായ ഇർമ (ഇത് ഞങ്ങൾ കൊടുത്ത തനി ജർമ്മൻ പേരാണ്) നൂറുവർഷത്തിനിപ്പുറമായിരുന്നു ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവളുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന സംഭവങ്ങളെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള ചില grammar -usage അഭ്യാസങ്ങൾ തുടങ്ങി വേറെയും ചിലതുണ്ട്.

Larissa Theule - Kafka and the Doll

Foreign Lands

റോബർട്ട് ലൂയി സ്റ്റീവൻസന്റെ "Foreign Lands" രണ്ടാമത്തെ യൂണിറ്റിന് ശരിക്കും യോജിച്ചതാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ആർക്കും സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുട്ടികൾക്കുള്ള കവിതയാണ്, പക്ഷെ എമ്മാതിരി കുട്ടിക്കവിത! മരത്തിൽ കയറിയ കുട്ടി കാണുന്നത് അവനെ/അവളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം വിദേശരാജ്യങ്ങളാണ്. വീടാണ് സ്വന്തം രാജ്യം , അതിനപ്പുറത്തെല്ലാം വിദേശം. അത് കൊണ്ടാണ് കവിതക്ക് Foreign Lands എന്ന് പേര്. മരത്തിൽ കയറിയാൽ കാണുന്നതോ? 'അയൽരാജ്യത്തെ' പൂന്തോട്ടം, കുറച്ചപ്പുറം ആകാശം കണ്ണാടി നോക്കുന്ന പുഴ, കാൽനടക്കാരും കാളവണ്ടികളും കുതിരവണ്ടികളും മാത്രം സഞ്ചരിക്കുന്ന മൺപാതകൾ.

പക്ഷെ കണ്ടത് മനോഹരം, കാണാനിരിക്കുന്നത് അതിമനോഹരം എന്ന് കുട്ടിക്കറിയാം. അതിനു കുറച്ചു കൂടി ഉയരമുള്ള മരം വേണം. അതിൽ കയറിയാൽ കാണുന്ന കാഴ്ചകൾ വേറെ: വളർന്ന വലുതായ പുഴ (grown -up river) നങ്കൂരമിട്ട കപ്പലുകളെ ഉരുമ്മി കടലിൽ ചേരും. പക്ഷെ കുട്ടിയുടെ ഭാവന അവിടെയും നിൽക്കുന്നില്ല. ആ ഉയരവുമുള്ള മരത്തിൽ കയറിയാൽ ഇരുവശത്തേക്കും പോകുന്ന കല്ല് പാകിയ രാജപാതയും കാണാം . ആ രാജപാത ഏതോ മാന്ത്രികലോകത്തേക്ക് ചെല്ലുന്നതാണ്. ആ മാന്ത്രികലോകത്തിൽ ജീവനില്ലാത്ത കളിപ്പാട്ടങ്ങൾക്ക് ജീവൻ വെക്കും, കുട്ടികൾക്ക് എല്ലാം വൈകുന്നേരം അഞ്ചു മണിക്ക് തന്നെ അത്താഴം കിട്ടും.

Where all children dine at five എന്നതിൽ ചെറിയൊരു പ്രശ്നമുണ്ടായിരുന്നു. ജീവനുള്ള കളിപ്പാട്ടങ്ങളെ പോലെ അഞ്ചു മണിക്കുള്ള അത്താഴവും എങ്ങനെയാണ് അദ്ഭുതകരമോ അസാധാരണമോ ആകുന്നത്? കൃത്യമായ ഉത്തരമില്ല. സ്റ്റീവൻസന്റെ കാലത്ത് ഇടത്തരം ഇംഗ്ലീഷ് കുടുംബങ്ങളിൽ അത്താഴം വൈകീട്ട് 6 നും 8 നും ഇടയിലായിരുന്നു. തണുപ്പ്കാലത്ത് നാലുമണിക്ക് രാത്രിയാകും. അതിനു മുമ്പ് പൊരിഞ്ഞ കളി (മിക്കവാറും ഫുട്ബോൾ) കളിച്ചു വരുന്ന കുട്ടികൾക്ക് അഞ്ചു മണിക്ക് തന്നെ എന്തെങ്കിലും വെട്ടിവിഴുങ്ങാൻ കിട്ടിയെങ്കിൽ നന്നായി എന്നുണ്ടാകും. ഒരു പക്ഷെ, മാന്ത്രിക ലോകത്തിൽ ആ സ്വപ്നം സാക്ഷാൽക്കരിക്കും എന്നാകും.

മരം കയറാൻ അറിയാത്ത ഞാൻ കണ്ട കാഴ്ചകൾ അത്തോളി മേലേടത്ത് പാറയുടെ മുകളിൽ നിന്ന് പതിനഞ്ചു കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള തിക്കോടി വിളക്കും (lighthouse) , ഈസ്റ്റ്ഹിൽ കുന്നിനു മുകളിൽ പഴയ കലക്റ്റർ ബംഗ്ളാവിനടുത്ത് നിന്ന് രണ്ടു കിലോമീറ്റർ ദൂരെയുള്ള വരക്കലെ കടലുമാണ്.

സ്റ്റീവൻസൻ തീർച്ചയായും മരംകയറിയായി ഉദ്ദേശിച്ചത് ആൺകുട്ടിയെയാണെങ്കിലും ലിംഗനീതിക്ക് വേണ്ടി പെൺകുട്ടി മരം കയറണം എന്ന് കരിക്കുലം കമ്മിറ്റിയിലെ വിഷയവിദഗ്ദ്ധ നിർബന്ധിച്ചു. എന്നാൽ പിന്നെ ഒന്നാക്കണ്ട, രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ തന്നെയായ്ക്കോട്ടെ എന്ന് ചിത്രകാരൻ ഇർഷാദും തീരുമാനിച്ചു.

The Story of My Life

ഹെലൻ കെല്ലറുടെ The Story of My Life എന്ന ആത്മകഥയിൽ നിന്നൊരു ഭാഗം Extended Readingനുള്ള പാഠമാക്കാൻ തികച്ചും അനുയോജ്യമാണെന്ന് കമ്മിറ്റി വിലയിരുത്തി. ഈ ആത്മകഥയെ ഉപജീവിച്ച വില്യം ജിബ്സന്റെ നാടകത്തിനു നാഡിയാ ടാസ് നൽകിയ The Miracle Worker എന്ന സിനിമാവിഷ്കാരം യൂട്യൂബിൽ ഉള്ളത് കൊണ്ട് പാഠഭാഗം പരിചയപ്പെടുത്താൻ കുറച്ച് കൂടി എളുപ്പമാകുമെന്നും കണ്ടു. രണ്ടു വയസ്സാകുന്നതിന് മുമ്പ് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാഞ്ഞ മസ്തിഷ്കരോഗം കാരണം കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ട കെല്ലർ പിന്നീട് രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകയും ഭിന്നശേഷിക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള മുന്നണിപ്പോരാളിയുമായി. പതിന്നാലോളം പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതി.

കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ട കാലത്തിന്റെ ഓർമ്മകളാണ് തെരെഞ്ഞെടുത്ത ഭാഗത്ത്. ഋതുക്കളുടെ വർണ്ണങ്ങൾ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടും കെല്ലറുടെ ഓർമ്മയിൽ പച്ച പിടിച്ചു നിന്നു. കിളികൾ നീട്ടിപ്പാടിയ വസന്തവും പനിനീർപ്പൂക്കൾ വിടർന്നു നിന്ന വേനലും സ്വർണ്ണനിറമാർന്ന പഴങ്ങൾ മരങ്ങളിൽ കനം തൂങ്ങിനിന്ന ഹേമന്തവും അകക്കണ്ണിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉയിർത്തു വന്നു.

ഹെലൻ കെല്ലറുമായി സാങ്കല്പികമായ അഭിമുഖം നടത്തിയതിന്റെ സ്ക്രിപ്റ്റ് തയ്യാറാക്കാനും ഇന്ത്യയിലെ ഋതുക്കളെ വിവരിക്കാനും അഭ്യാസങ്ങൾ ചേർത്തു.

A Trip to a Hot Spring

മലയാളികൾക്ക് വിവർത്തനത്തിലൂടെ സുപരിചിതമായ ടെറ്റ്സുകോ കുറോയാനഗിയുടെ *Totto-Chan: The Girl at the Window* എന്ന നോവലിൽ നിന്ന് ഒരു ഭാഗം എന്തുകൊണ്ടും മൂന്നാം യൂനിറ്റിന് ചേരും. മൂലഭാഷയായ ജാപ്പനീസിലും വിവർത്തനങ്ങളിലും കോടിക്കണക്കിനു പേർ വായിച്ച് ജനപ്രിയമാക്കിയ നോവൽ ബോധനശാസ്ത്രത്തിലെ നൂതനപ്രവണതകളിലേക്ക് ഒരു വാതിലാണ്. പരസ്പര വിശ്വാസത്തിലും സഹകരണത്തിലും ഊന്നുന്ന ക്രിയാത്മകമായ അധ്യാപക-വിദ്യാർത്ഥി ബന്ധം , അറിവുകൾ സ്വന്തം ചിന്തയിലോടെയും അനുഭവങ്ങളിലൂടെയും വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വയം നിർമ്മിക്കൽ, യാന്ത്രികമായ അച്ചടക്കത്തിൽ നിന്ന് വിമോചിതരായി, അറിവും അനുഭവവും സാഹചര്യങ്ങളും ചേർന്ന് വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വന്തം ചിട്ടകൾ കണ്ടെത്തൽ , തെറ്റുകളും അബദ്ധങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വയം കണ്ടെത്തി തിരുത്തൽ , നിരർത്ഥമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കൽ തുടങ്ങി പിൽക്കാലത്തു ലോകത്തിൽ പലയിടത്തും സ്വീകാര്യമായ പലതിന്റെയും മുൻമാതൃകകൾ അതിലുണ്ട്. അതെ സമയം കൗമാരപ്രായക്കാരായ ആൺകുട്ടികളെയും പെൺകുട്ടികളെയും ഒന്നിച്ച് നഗ്നരായി നീന്താൻ വിടുക തുടങ്ങിയ പരീക്ഷണങ്ങൾ മനഃശാസ്ത്രപരമായും മറ്റു വിധത്തിലും വിമർശനാത്മകമായി പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ് ജപ്പാന്റെ അധിനിവേശയുദ്ധത്തിൽ പരിക്കേറ്റ പട്ടാളക്കാരെ കുട്ടികൾ സന്ദർശിക്കുന്നത് പോലുള്ള മറ്റു ചില ഭാഗങ്ങളും പ്രശ്നമാണ്.

പാഠമാക്കാനുള്ള ഭാഗം വളരെ കരുതലോടെ, വിവാദങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു കൊണ്ടാണ് തെരെഞ്ഞെടുത്തത്. ക്ലാസ്സിൽ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ ബോറാകാൻ സാധ്യതയുള്ള പലതും എഡിറ്റ് ചെയ്ത് നീക്കുകയും ചെയ്തു. ക്ലാസ്സിൽ എങ്ങനെ ചർച്ചക്ക് വെക്കും എന്ന് തീർച്ചയില്ലാത്ത ഒരു ഭാഗം ടോട്ടോ-ചാൻ പഴയ സ്കൂൾ മാറാനുള്ള സാഹചര്യം വിവരിക്കുന്നിടത്താണ്. കുറച്ച് പറയിപ്പിച്ചാണ് അവൾ പഴയ സ്കൂളിൽ നിന്ന് പോന്നത്. ക്ലാസ്സ് നടക്കുമ്പോൾ ജനലിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കിയിരിക്കുക, റോഡിലൂടെ പോകുന്നവരോട് സംസാരിക്കുക, തുടങ്ങി ചില 'ദുശ്ശീലങ്ങൾ' കാരണമാണ് അവൾക്ക് ടി സി കൊടുത്ത് വിട്ടത് എന്ന് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. "കണ്ടോ, നിങ്ങളാരും അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്'' എന്ന് ലളിതമായി ചില ക്ലാസ്സിലെ അധ്യാപകർ ആഹ്വാനം ചെയ്യും എന്നൊരു അപകടമുണ്ട്. എന്നാൽ പുതിയ സ്കൂളിൽ കർശനമായ അച്ചടക്കം ഇല്ലാതെ തന്നെ സ്വതന്ത്രമായ അന്തരീക്ഷവും അധ്യാപകരുടെ സ്നേഹസമ്പന്നമായ പെരുമാറ്റവും കാരണം സ്വയം അച്ചടക്കത്തിലേക്കും നല്ല ചിട്ടകളിലേക്കും വിദ്യാർത്ഥികൾ എത്തി എന്ന് പറയുന്ന ഭാഗം അവഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാം.

കുട്ടികൾക്ക് സുപരിചിതമായ വിനോദയാത്രയുടെ കഥാസന്ദർഭവും, അമ്മയോട് സമ്മതം ചോദിക്കൽ മുതൽ ഗ്രൂപ്പ് ഫോട്ടോയെടുക്കൽ വരെയുള്ള എല്ലാ നടപടിക്രമങ്ങളുമുണ്ട് പാഠത്തിൽ. വിസ്തരിച്ച് പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും bravery test എന്ന ജാപ്പനീസ് സ്കൂളുകളിലെ ഒരു അനുഷ്ഠാനത്തെ പറ്റി പരാമർശമുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ധൈര്യം പരീക്ഷിക്കാൻ ആരുമി

ല്ലാത്ത പേടിപ്പെടുത്തുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് - പ്രത്യേകിച്ച് ശ്മശാനങ്ങളിലേക്ക് – പറഞ്ഞയക്കുന്ന ഒരു പരീക്ഷയാണത്. ഇത് അവിടുത്തെ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഒരു അവിഭാജ്യഘടകമാണ്. ഈ പേടി പോകലിനെ ജപ്പാൻ നടത്തിയ സൈനിക അധിനിവേശങ്ങളുമായി കൃത്യമായി ബന്ധപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. ഇതിനെ പറ്റിയും ജപ്പാനെ അച്ചടക്കബദ്ധമായ ഒരു സമൂഹമായി കണ്ടു കൊണ്ടും ഒരു പാട് ക്ലാസ്സ്റൂം ചർച്ചകൾക്ക് സാധ്യതയുണ്ട്. ചില സൂചനകൾ അധ്യാപകർക്കുള്ള ഹാൻഡ്ബുക്കിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. .

അഭ്യാസങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഡയറി എഴുത്തുമുണ്ട്. വിനോദയാത്രയ്ക്കുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിനെ പറ്റിയും വിനോദയാത്രയിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെ പറ്റിയും കണ്ട കാഴ്ചകളെ പറ്റിയുമാണ് ഡയറി എഴുതേണ്ടത്. യാത്രാവിവരണം എഴുതലും guided composition എന്ന നിലയിൽ ഒരു അഭ്യാസമായുണ്ട്. വലിയ പാഠമായത് കൊണ്ട് പകുതിയിലധികം അഭ്യാസങ്ങൾ ഭാഷാപ്രയോഗത്തെ പറ്റിയാണ്.

ഷിനോവ്സ്ക യാകുവയുടെ ആനിമേറ്റഡ് സിനിമാവിഷ്കാരം, *മാഡോഗിവ നോ ടോട്ടോ-ചാൻ* , ഇംഗ്ലീഷ് സബ്ടൈറ്റിലോടെ യൂട്യൂബിലുണ്ട്

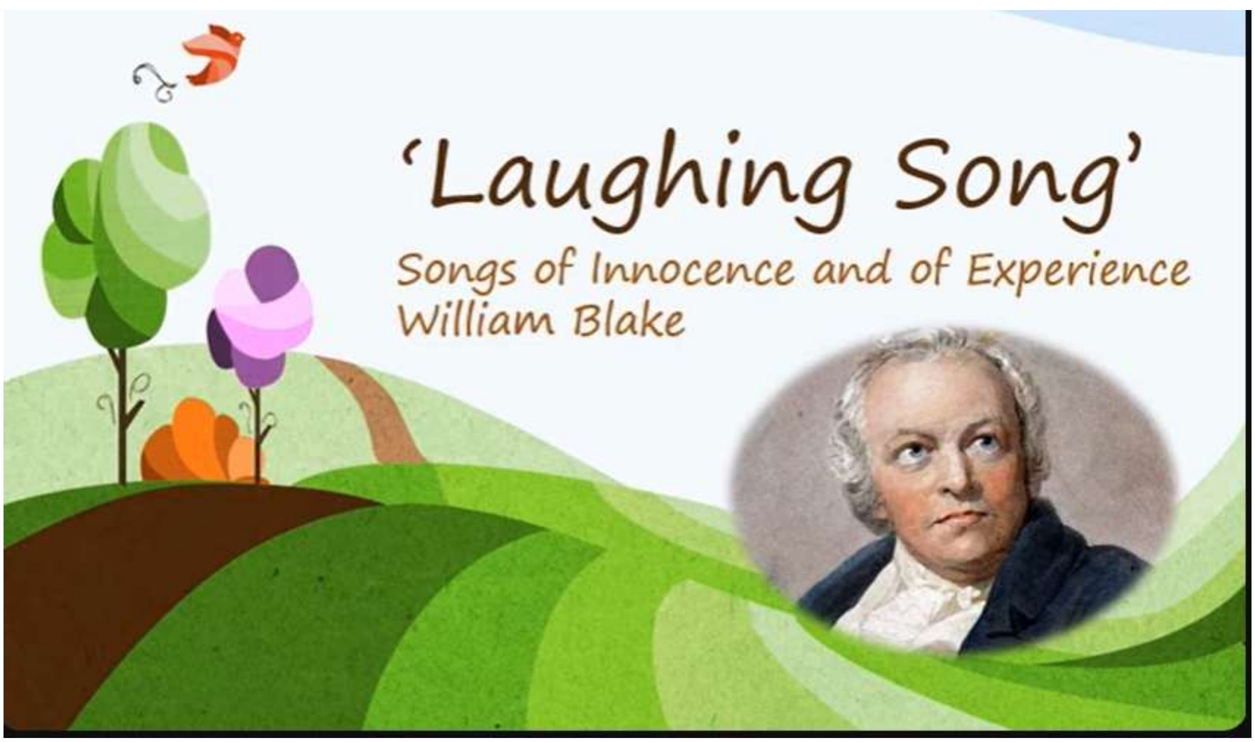

Laughing Song

വില്ല്യം ബ്ലെയ്ക്കിന്റെ Songs of Innocence എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിലെ ചെറിയൊരു കവിതയാണ് "Laughing Song". പ്രകൃതിയെ ആഘോഷിക്കുന്ന പല കവിതകളിൽ ഒന്ന്. കലർപ്പില്ലാത്ത ആനന്ദം അനുഭവിക്കുന്ന കുട്ടികളെ തന്നെ പിന്നീട് ജീവിതത്തിന്റെ മറുവശത്തേക്കും ബ്ലെയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ട് – *Songs of Experience* ൽ. പക്ഷെ തൽക്കാലം കാട്ടിനു നടുവിലൂടെ കിളികളുടെ കരച്ചിലും നദിയുടെ കളകളാരവും കേട്ട് നടന്ന് കായ്കനികൾ പറിച്ച് വനഭോജനം നടത്തുകയേ വേണ്ടൂ. കുട്ടിക്കവിതയുടെ ശബ്ദസൗകുമാര്യം അനുഭവിപ്പിക്കുക എന്ന പരിമിതമായ ലക്ഷ്യം മാത്രമേ ഇത് തെരെഞ്ഞെടുത്തതിന്റെ പിന്നിലുള്ളൂ.

ബ്ലെയ്ക്കിന്റെ ഇംഗ്ലണ്ടിന് പകരം സമകാലിക കേരളത്തെ പശ്ചാത്തലമാക്കി ഈ കവിത വായിക്കാൻ കഴിയുമോ ? അത്തരമൊരു ശ്രമം ഒരു പക്ഷെ ക്ലാസ്സിൽ അധ്യാപകർക്ക് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാം.

പ്രാസവും (assonance, rhyme) അലങ്കാരവും (personification) സംബന്ധമായവയ്ക്ക് പുറമെ കവിതയെ പറ്റി ചെറിയൊരു ആസ്വാദനം എഴുതാനും ഒരഭ്യാസമുണ്ട്.

The World of Humour

Extended Reading ന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുക എന്നത് പൗലോസ് മാഷുടെ ഐഡിയ ആയിരുന്നു. കഥയോ ലേഖനത്തിന്റെ ഭാഗമോ എടുക്കുന്നതിനു പകരം അറിയപ്പെടുന്ന ചെറിയ മൂന്നു നാല് തമാശക്കഥകൾ ചേർത്തു. ടി ടി ഇ ആളുമാറി യാത്രക്കാരനെ സ്റ്റേഷനിൽ ഇറങ്ങാൻ 'സഹായിക്കുന്ന' മാർക്ക് ട്വൈനിൻറെ തമാശ ക്കഥക്ക് മലയാളത്തിൽ സഞ്ജയൻറെ അനുവർത്തനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പരീക്ഷണമാ ണെങ്കിലും ഒരു പാട് സാധ്യതകളുണ്ട്. ഇത് പറഞ്ഞു ഫലിപ്പിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്തം അധ്യാപകർക്ക് കാര്യമായി ഉണ്ടാകും. ഒപ്പം ചിലത് കൂട്ടിച്ചേർക്കാനും സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളോ കേട്ട മറ്റു കഥകളോ കൊണ്ട് ക്ലാസ്സ് കൊഴുപ്പിക്കാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും കഴിയേണ്ടതാണ്. നർമ്മത്തിന്റെ ഭാഷ പരിചയപ്പെടുത്തുക എന്നതും ഒരു ലക്ഷ്യമാണ്.

ഭാഷ കൊണ്ട് കളിക്കുന്ന ചില കടങ്കഥകൾക്ക് ഉത്തരം കണ്ടു പിടിക്കുക , സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ നിന്നുള്ള നർമ്മപ്രധാനമായ സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുക, ഓർമ്മയുള്ള ചില തമാശകൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ വിവരിക്കുക, കഴിയുമെങ്കിൽ അവ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുക, സംഭാഷണം ഇല്ലാതെ നൽകിയ ചിത്രകഥയിലെ തമാശ കഥയായി വിവരിക്കുക എന്നീ അഭ്യാസങ്ങളുണ്ട്.

Ranji's Magic Bat

റസ്കിൻ ബോണ്ടിന്റെ കഥ "Ranji's Magic Bat" പാഠമായി തെരെഞ്ഞെടുത്തതിൽ ലേശം സോദ്ദേശ പുരോഗമന നിലപാട് ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞു കൂട. ഈ പാഠം പഠിക്കുന്ന നല്ലൊരു ശതമാനം കുട്ടികളുടെ രക്ഷിതാക്കളും ഭാഗ്യചിഹ്നങ്ങളിലും ഉറുക്ക് കെട്ടുന്നതിലും മറ്റും വിശ്വസിക്കുന്നവരാകാൻ ഇടയുണ്ട്. രഞ്ജി എന്ന കുട്ടിക്ക് പരിചയമുള്ള സ്പോർട്സ് സാധങ്ങളുടെ വിൽപ്പനക്കാരൻ കുമാർ ഭാഗ്യമുള്ള ബാറ്റാണ് എന്ന് പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന ബാറ്റ് ഉപയോഗിച്ച് കളി ജയിച്ചതും പിന്നീട് ബാറ്റ് നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിൽ പ്രത്യേകിച്ച് ഒരു ഭാഗ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, ഞാൻ നിനക്ക് ആത്മവിശ്വാസം ഉണ്ടാകാൻ പറഞ്ഞതാണെന്ന് കുമാർ അവനോട് പറഞ്ഞതും തുടർന്ന് 'സാധാരണ' ബാറ്റ് ഉപയോഗിച്ച് തന്നെ അവൻ നല്ല സ്കോർ എടുക്കുന്നതുമാണ് കഥ.

റസ്കിൻ ബോണ്ടിനെ പോലുള്ള ഒരെഴുത്തുകാരന്റെ കഥ എഡിറ്റ് ചെയ്ത് പാഠമാക്കുന്നതിന് കാര്യമായി എന്തെങ്കിലും തരണം! വൃഥാസ്ഥൂലതയുടെ ആശാനാണ് ബോണ്ട് പല കഥകളിലും. കഥയുടെ ഏതാണ്ട് അറുപത് ശതമാനവും ഒരു മനസ്സാക്ഷി ക്കുത്തുമില്ലാതെ വെട്ടി മാറ്റി. അഭ്യാസങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുമ്പോഴാണ് കോളടിച്ചത്. ദൃക്സാക്ഷി വിവരണം തയ്യാറാക്കാനുള്ള അഭ്യാസത്തിന് മാതൃകയായി നെറ്റിൽ നിന്ന് ഇംഗ്ലണ്ട്-ഓസ്ട്രേലിയ ആഷസ് പരമ്പരയിലെ ഒരു മത്സരത്തിന്റെ ഒറിജിനൽ കമൻററി തന്നെ സംഘടിപ്പിച്ചു. ഷൌക്കത്ത് മാഷും ടീന ടീച്ചറും ഞാനും പല തവണ പ്ലേ ചെയ്ത് അഭ്യാസത്തിനു കൊടുക്കേണ്ട ഭാഗം ടൈപ്പ് ചെയ്തെടുത്തു . എം എ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് History of English ൽ ഓസ്ട്രേലിയൻ ഇംഗ്ലീഷിന്റെ മാതൃക പഠിപ്പിച്ചത് കുറച്ചൊന്നുമല്ല ഗുണം ചെയ്തത്. പഠിച്ചതും പഠിപ്പിച്ചതും എവിടെയാണ് ഗുണം ചെയ്യുക എന്ന് ആർക്ക് പറയാൻ കഴിയും!

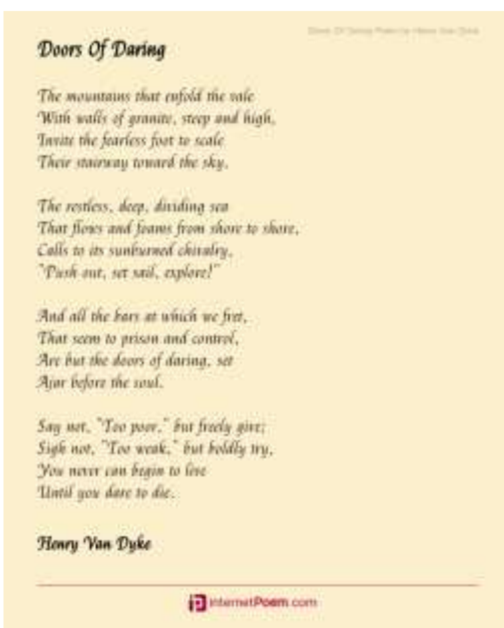
പാഠം അഭ്യാസസമ്പന്നമാണ്. ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയ്ക്ക് പുറമേ നിർദ്ദിഷ്ട വിഷയത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യാനും പ്രൊഫൈൽ, സാങ്കൽപികമായ അഭിമുഖം, ചെറുപ്രസംഗം എന്നിവ തയ്യാറാക്കാനും ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്.

Doors of Daring

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അമേരിക്കൻ കവി ഹെൻറി വാൻ ഡൈക് (ജൂനിയർ) എഴുതിയ "Doors of Daring " സാഹസികതയുടെ ആഘോഷമാണ്. പർവ്വതശിഖരങ്ങളും ആഴക്കടലുകളും ഭയപ്പെടുത്തുകയല്ല, ക്ഷണിക്കുകയാണ്. ഓടിക്കയറണം, നീന്തിക്കടക്കണം. ജീവിതപരിമിതികളുടെ അഴിവാതിൽ പിടിച്ച് വിഷണ്ണരായി നിൽക്കരുത്. തള്ളിയാൽ തുറക്കുന്നതേയുള്ളൂ. യൂറോപ്യൻ കോളനിവൽക്കരണക്കാലത്തെ സാഹസികയാത്രകളുടെ മണമുണ്ട് കവിതക്ക്. 'Sunburned chivalry' എന്ന പ്രയോഗം, ഒരു പക്ഷെ, ആ സാഹസങ്ങളെ പഴയ ഫ്യൂഡൽ മൂല്യങ്ങളോടും ചേർത്ത് വെക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ്.

പ്രാസമടക്കമുള്ള കാവ്യഗുണങ്ങളുണ്ട്. നന്നായി ചൊല്ലാം. ഭാഷയുടെ സ്വതസ്സിദ്ധമായ താളങ്ങളുമുണ്ട്. കവിത വിശകലനം ചെയ്യാനുള്ള comprehension questions കൊടുത്തതോടൊപ്പം സാഹസികതയെയും ധീരതയെയും സംബന്ധിച്ച മഹദ്വചനങ്ങൾ പുസ്തകങ്ങൾ നോക്കിയോ നെറ്റിൽ അന്വേഷിച്ചോ കണ്ടുപിടിക്കാനും കവിതയുടെ പ്രാസവ്യവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കാനുമുള്ള അഭ്യാസങ്ങൾ ചേർത്തു .

Doors Of Daring

The mountains that enfold the vale
With walls of granite, steep and high,
Invite the fearless foot to scale
Their stairway toward the sky.

The restless, deep, dividing sea
That flows and foams from shore to shore,
Calls to its sunburned chivalry,
"Push out, set sail, explore!"

And all the bars at which we fret,
That seem to prison and control,
Are but the doors of daring, set
Ajar before the soul.

Say not, "Too poor," but freely give;
Sigh not, "Too weak," but boldly try,
You never can begin to live
Until you dare to die.

Henry Van Dyke

InternetPoem.com

Praying Hands

പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജർമ്മനിയിലെ ന്യൂറംബർഗിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ആൽബ്രെഹ്റ്റ് ഡ്യൂവയുടെ (Albrecht Durer) പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന കൈകൾ (Betende Hande - Praying Hands) എന്ന ചിത്രത്തിന്റെ കഥയാണ്. പതിനെട്ടു മക്കളുള്ള വലിയ കുടുംബത്തിലെ രണ്ടു ആൺമക്കൾ ചിത്രകല പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു . അവരെ പഠിപ്പിക്കാനുള്ള സാമ്പത്തികശേഷി കുടുംബത്തിനില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ അവർ ഒരു തീരുമാനം എടുത്തു . നറുക്കിട്ട് അവരിൽ ഒരാൾ നാലുവർഷം ഇരുമ്പുഖനിയിൽ ജോലി ചെയ്യും . അങ്ങനെ സമ്പാദിച്ച പണം കൊണ്ട് മറ്റെയാൾ പഠിക്കാൻ പോകും. പഠിക്കാൻ ചേർന്നയാൾ പിന്നീട് സഹോദരനെ സ്വന്തം അധ്വാനം കൊണ്ടോ ചിത്രകലയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം കൊണ്ടോ പഠിക്കാൻ സഹായിക്കും.

എന്നാൽ കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെയല്ല നീങ്ങിയത്. ഖനിയിൽ പണിയെടുക്കാൻ പോയ സഹോദരൻ ചിത്രം വരക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ കൈക്ക് പരിക്കോടെയാണ് നാല് വർഷം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തിയത് . സഹോദരന് അയാൾ സമ്പാദിച്ച പണം കൊണ്ട് പഠിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും അയാൾക്ക് ചിത്രകല പഠിക്കാനുള്ള സ്വപ്നം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വന്നു. തനിക്ക് വേണ്ടി ത്യാഗം ചെയ്ത സഹോദരനെ ആ വിണ്ടു കീറിയ, തൊലി ചുളുങ്ങിയ കൈ രണ്ടും പ്രാർത്ഥനക്കായി കൂപ്പിയതിന്റെ ചിത്രം വരച്ച് അനശ്വരനാക്കുകയായിരുന്നു ആൽബ്രെഹ്റ്റ്.

ക്രിസ്ത്യൻ ഹ്യൂമനിസ്റ്റ് കഥയുടെ രൂപത്തിലാണ് കിട്ടിയതെങ്കിലും എഡിറ്റിങ്ങിലൂടെ മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ കഥ മാത്രമായി അതിനെ പരുവപ്പെടുത്തി. കഥയിലെ സംഭവങ്ങളെ ക്രമത്തിൽ ആഖ്യാനം ചെയ്യാനുള്ള രണ്ട് ചെറിയ അഭ്യാസങ്ങളേ ഈ പാഠത്തിനുള്ളൂ.

ആൽബ്രെഹ്റ്റിൻറെ ചിത്രത്തെ പറ്റി ഒരു പാട് വീഡിയോകൾ യൂട്യൂബിലുണ്ട്. പാഠവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി അവ ഉപയോഗിക്കാൻ അധ്യാപകർക്ക് കഴിയേണ്ടതാണ്.

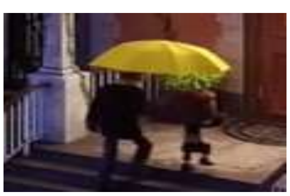
The Yellow Umbrella

എലീന ഇലാരിയോ (Helena Hilario) , മരിയോ പെസേ (Mario Pece) എന്നീ രണ്ടു ബ്രസീലിയൻ സംവിധായകർ നിർമ്മിച്ച, ഓസ്കാർ അവാർഡ് നേടിയ *Umbrella* എന്ന ഹ്രസ്വമായ ആനിമേറ്റഡ് സിനിമ അനുവർത്തനം ചെയ്ത് അഞ്ചാം യൂണിറ്റിൽ പാഠമാക്കാം എന്ന് ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ കമ്മിറ്റിക്ക് തോന്നി. അഭയാർഥികളായി രാജ്യത്തെത്തി, മറ്റു മാർഗമില്ലാതെ അച്ഛൻ മകനെ അനാഥമന്ദിരത്തിൽ കൊണ്ട് ചെന്നാക്കുന്നതും ആ ദിവസത്തിന്റെ ഓർമ്മ വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം അനാഥമന്ദിരം സന്ദർശിക്കുന്ന സ്ത്രീയുടെ മഞ്ഞക്കുടയിലൂടെ പുനർജനിക്കുന്നതുമാണ് സിനിമയുടെ ഇതിവൃത്തം. നടന്ന സംഭവത്തെ ഉപജീവിച്ചതാണ് സിനിമ എന്ന് സംവിധായകർ പറയുന്നുണ്ട്. ഒരു വാർത്താ ഫീച്ചറിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടനയിൽ ഞങ്ങൾ പാഠം തയ്യാറാക്കുകയായിരുന്നു.

ഇലാരിയോയും പെസേയും നിർമ്മിച്ച സിനിമയുടേയും അധ്യയനസാധ്യത വലുതാണ്. സിനിമയുടെ ആദ്യഭാഗത്തിൽ അമ്മയും കുട്ടിയുമായുള്ള രംഗങ്ങളിൽ ശരീരഭാഷ കൊണ്ട് മാത്രം നടക്കുന്ന നിശ്ശബ്ദമായ ആശയവിനിമയം ഉൾപ്പെടെ പലതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അധ്യാപികക്ക് വിദ്യർത്ഥികളുമായി ഇംഗ്ലീഷിൽ തന്നെ ആശയവിനിമയം നടത്താനുള്ള അനേകം സാധ്യതകളുണ്ട്.

ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും നടക്കുന്ന അഭയാർത്ഥിപ്രവാഹത്തിന്റെ ദുരന്തവും അതിജീവനവും ക്ലാസ്സിൽ ചർച്ച ചെയ്യുക, അതിനു വേണ്ട ഭാഷ ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുക എന്നതാണ് പാഠത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യം. അഭയാർഥികളായ കുട്ടികൾ തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം തുടക്കത്തിൽ കൊടുത്ത സംഭാഷണശകലം പൂർത്തീകരിച്ച് എഴുതലാണ് ഒരഭ്യാസം. കഥയിലെ ജോസഫ് അച്ഛനെഴുതുന്ന പോലെ കത്തെഴുതൽ , ലോക അഭയാർത്ഥിദിനമായ ജൂൺ 30 ആചരിക്കുന്നതിന് പോസ്റ്റർ തയ്യാറാക്കൽ എന്നീ അഭ്യാസങ്ങളുമുണ്ട്.

Umbrella യിലെ അനാഥമന്ദിരം മിസ് ക്ലെംസ് എന്നൊരു സ്ത്രീ നടത്തുന്നതാണ്: https://www.youtube.com/watch?v=Bl1FOKpFY2Q&t=18s പാഠത്തെ ആധാരമാക്കി മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ എടരിക്കോട് ക്ലാരിയിലുള്ള ഗവൺമെൻറ് യു പി സ്കൂളിലെ ഇംഗ്ലീഷ് ക്ലബ്ബ് നിർമ്മിച്ച ഷോർട്ട് ഫിലിമിൽ Rose Garden എന്ന അനാഥമന്ദിരം നടത്തുന്നത് കന്യാസ്ത്രീകളാണ്: കേരളത്തിൽ പല സമുദായസംഘടനകളും അനാഥമന്ദിരങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും മലയാളദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളിലെ അനാഥമന്ദിരാഖ്യാനങ്ങൾ കന്യാസ്ത്രീമഠങ്ങളുമായി മാത്രം ചേർന്നു നിൽക്കുന്നു: https://www.youtube.com/watch?v=frah0go6kGU&t=27s

Bridge Over Troubled Water

ബോബ് ഡീലൻ എന്ന പാട്ടുകാരന് നൊബേൽ സമ്മാനം കിട്ടുമെങ്കിൽ ഒരു പോപ്പ് ഗാനം ഇംഗ്ലീഷ് പാഠപുസ്തകത്തിൽ കവിതയായി ചേർക്കുന്നതിന് എന്താണ് കുഴപ്പം, ഞങ്ങൾ ആലോചിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് 1960കളിലെ അമേരിക്കൻ ജനപ്രിയ നാടോടി റോക്ക് കവി-ഗായക ദ്വയങ്ങളായ പോൾ സൈമനും ആർട്ട് (ആർതർ) ഗാർഫങ്കലും പ്രശസ്തമാക്കിയ "Bridge over Troubled Water" തെരഞ്ഞെടുത്തത്. ലളിതമാണ്, നല്ല ഈണം. പാട്ട് യൂട്യൂബിലുണ്ട്: https://www.youtube.com/watch?v=WrcwRt6J32o...

അഞ്ചാമത്തെ stanza യിലെ silver girl ആരാണെന്നത് ഞങ്ങൾക്ക് തുടക്കത്തിൽ കീറാമുട്ടിയായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഒരു റെഫറൻസ് കിട്ടി : കവി ഭാര്യയെ സ്നേഹത്തോടെ വിളിക്കുന്ന പേരായിരുന്നുവത്രെ അത്!. അധ്യാപകരുടെ കൈപ്പുസ്തകത്തിൽ റെഫറൻസ് ചേർക്കാൻ മറന്നില്ല. അക്ബർ കക്കട്ടിലിന്റെ കഥയിൽ മാർക് ട്വൈൻ പുതിയ അംബാസഡർ കാറിന്റെ പേരാണ് എന്ന് പറഞ്ഞ പോലെ വെള്ളി ആഭരണങ്ങൾ ധരിച്ച പെൺകുട്ടിയാണ് എന്നൊന്നും ആരും പറഞ്ഞു കൊടുക്കണ്ട! ഇവിടെയൊക്കെ പൊന്നുങ്കുടം എന്നാണല്ലോ ഭാര്യമാർക്ക് വിളിപ്പേര്, സ്വർണ്ണത്തിനു വില കൂടിയത് കൊണ്ട് വെള്ളിയാക്കിയാതായിരിക്കും എന്ന് ഞങ്ങളിൽ ചിലർക്ക് തോന്നാതിരുന്നില്ല.

പല്ലവി (refrain), അനുപ്രാസം (alliteration) തുടങ്ങിയ കാവ്യസങ്കേതങ്ങളെ കുറിച്ചും സുഖകരവും അസുഖകരവുമായ ജീവിതസന്ദർഭങ്ങളെ കുറിക്കുന്ന ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങളെ ക്കുറിച്ചും, ജീവിതത്തിലെ വിഷമസന്ധികളിൽ ഉഴലുന്നവർക്ക് കവി വാഗ്ദാനം ചെയ്ത പോലെ ഒരു കൈ സഹായിക്കുന്നതിനെ പറ്റി ചെറിയ കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുന്നതിനും അഭ്യാസങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി.

Beacon of Hope

അഞ്ചാം യൂണിറ്റിലെ മൂന്നാമത്തെ പാഠം അത് തയ്യാറാക്കിയ ഞങ്ങൾക്ക് വലിയ അതൃപ്തി ബാക്കിയാക്കി. തോട്ടിത്തൊഴിലാളിയായി ജീവിതം ആരംഭിച്ച, ആക്റ്റിവിസ്റ്റും സ്ത്രീകളുടെ കൂട്ടായ്മയുടെ തലവിയുമായ, 2020ലെ പദ്മശ്രീ ജേതാവായ ഉഷ ചൗമറുടെ ജീവിതം വിവരിക്കുന്ന "Beacon of Hope" ന്റെ കാര്യമാണ്. പല സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്ന് എടുത്ത വിവരങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് നിർമ്മിച്ച പാഠമാണ്. തോട്ടിപ്പണി നിലനിർത്തി പ്പോന്നതിൽ ജാതി വ്യവസ്ഥക്കുള്ള പങ്ക് പാഠത്തിൽ വേണ്ടത്ര എടുത്ത് കാണിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ആധുനിക രീതിയിലുള്ള കക്കൂസുകൾ ഇല്ലാത്തത് മാത്രമല്ല പ്രശ്നം. മുൽക് രാജ് ആനന്ദിന്റെ Untouchable എന്ന നോവലിൽ വിശദമായ ചർച്ചയുണ്ട്. ആധുനിക രീതിയിലുള്ള കക്കൂസുകൾ വന്നാൽ തോട്ടിപ്പണി ഇല്ലാതാകും എന്ന് ആനന്ദും പറയുന്നുണ്ട്. ഗാന്ധി കസ്തൂർബായെ കൊണ്ട് കക്കൂസ് കഴുകിച്ചതിനെ പറ്റിയെങ്കിലും രണ്ടു വാക്ക് പറയേണ്ടിയിരുന്നു എന്ന് പിന്നീട് തോന്നി! സുലഭ് എന്ന NGO ക്ക് വേണ്ടതിലധികം പ്രാധാന്യം കൊടുത്തു പോയോ എന്നും തോന്നി. The root cause was the lack of sanitation in the village എന്ന വാചകം വസ്തുതാപരമായി ശരിയല്ല. അതിനെ തുടർന്ന് വരുന്ന വാചകമാണ് കാതലായത്. The primitive toilets in villages needed manual scavenging, and no privileged person was willing to do that by themselves. സ്വന്തം മലം വൃത്തിയാകാൻ കുലസ്ത്രീകളേയും കുലപുരുഷന്മാരേയും കിട്ടില്ല.

Self-censorship തന്നെയായിരുന്നു കാര്യം. പാഠപുസ്തകമല്ലേ? വിവാദത്തിന്റെ മണ മടിച്ചാൽ തന്നെ കരിക്കുലം കമ്മിറ്റി ഉടക്കുണ്ടാക്കും എന്ന് തീർച്ചയായിരുന്നു. 2007 ൽ സി എസ് വെങ്കടേശ്വരന്റെ 'കേരളത്തിലെ ചായപ്പീടികകൾ' വിവർത്തനം ചെയ്ത് ചേർത്തപ്പോൾ ഉണ്ടായ പുകിലും വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി തന്നെ നേരിട്ട് ഇടപെടേണ്ടി വന്നതും ചിലരെങ്കിലും ഓർക്കുന്നുണ്ടാകും. കരിക്കുലം കമ്മിറ്റി ഒടുവിൽ ഇതിന്റെയൊന്നും അടുത്തു കൂടി പോയില്ല എന്നത് വേറെ കാര്യം!

ഗുജറാത്തി കവി രാജു സോളാങ്കിയുടെ ഒരു കവിതയുണ്ട്: മാഫ് കർജോ ദോസ്ത് രഘലാ. സവർണ്ണനായ ചങ്ങാതിയോട് ജർമൻ കവി ഗെഥേ ശാകുന്തളത്തിന്റെ വിവർത്തനം വായിച്ച് അത് തലയിൽ വെച്ച് ആനന്ദനൃത്തം ആടിയതിനെ സൂചിപ്പിച്ച് ഒരു തോട്ടി ത്തൊഴിലാളി പറയുകയാണ്: എനിക്കത് പോലെ വയ്യ. കാരണം തലയിൽ മലത്തിന്റെ തൊട്ടിയാണ്. ആ കവിത വിവർത്തനം ചെയ്ത എനിക്ക് തന്നെയാണ് ഈ ഗതികേട് വന്നത്!

Extended reading നല്ല പാഠമായിട്ടു കൂടി പതിവിലുമധികം അഭ്യാസങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി. പാഠത്തിൻറെ സ്വഭാവം അതാണല്ലോ. ദരിദ്രവും പ്രശ്നഭരിതവുമായ ചുറ്റുപാടു കളിൽ ജീവിതം ആരംഭിച്ച് മികച്ച സാമൂഹികപദവികളിലേക്ക് ഉയർന്ന ചിലരുടെ പ്രൊഫൈൽ തയ്യാറാക്കുക, പൊതുപ്രവർത്തകരുടെ പ്രവൃത്തിമണ്ഡലത്തെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പുകൾ

തയ്യാറാക്കുക, അവർക്ക് നന്ദിസൂചകമായ കത്തുകൾ എഴുതുക എന്നീ 'സീരിയസ്' അഭ്യാസങ്ങളോടോപ്പം പണിയായുധങ്ങളായ ചൂല്, കൈക്കോട്ട്, ചൂറ്റിക തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ അവ പറയാനിടയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഭാവന ചെയ്ത് എഴുതാനുള്ള ഒരു അഭ്യാസവുമുണ്ട്. മറ്റു പാഠങ്ങളിൽ എന്ന പോലെ ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള അഭ്യാസങ്ങളും.

****

****

****

****

ആറാം തമ്പുരാൻ

(2024-25)

****

****

****

****

Names and Names

കൊറിയൻ എഴുത്തുകാരൻ യാങ്സൂക്ക് ചോയുടെ "Name Jar" എന്ന കഥയിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ട് എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതാണ് "Names and Names". പേര് ഉച്ചരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുക എന്ന ഒരൊറ്റ ആശയം മാത്രം ചോയുടെ കഥയിൽ നിന്നെടുത്തത് കൊണ്ട് 'അവലംബം' എന്ന് കാണിക്കണ്ട എന്ന് കമ്മിറ്റി തീരുമാനിച്ചു. കുഞ്ഞിച്ചിരുത എന്ന മലയാളിക്കുട്ടിയുടെ പേര് (അതെ, കുഞ്ഞിച്ചിരുത!) അമേരിക്കയിലെ ന്യൂ ജേഴ്സിയിലെ സ്കൂളിലെ സഹപാഠികളും അധ്യാപകരും ഉച്ചരിക്കാൻ ശ്രമിച്ച് കുളമാകുന്നതും. അവസാനം പുതുതായി വന്ന ഒരു ഫ്രഞ്ച് വിദ്യാർത്ഥിനി കൃത്യമായി ഉച്ചരിക്കുന്നതുമാണ് കഥ. പേര് കിട്ടിയത് 'മയ്യഴിപ്പുഴയുടെ തീരങ്ങ'ളിൽ നിന്നാണ്. ദാവീദ് സായിവിന്റെ കാമുകി യായിരുന്നല്ലോ കുഞ്ഞിച്ചിരുത. പതിനെട്ടു വയസ്സിൽ അധ്യാപികയായ മുതുമുത്തശ്ശിയുടെ പേരാണ് കുഞ്ഞിച്ചിരുതക്ക് അച്ഛനും അമ്മയും ഇട്ടത്. അമേരിക്കക്കാരായ കുട്ടികളുടെയും അധ്യാപകരുടെയും നാവിൽ 'കുൻഹിചിര്യൂത' എന്ന് കുളമായ പേര് പുതുതായി വന്ന ഫ്രഞ്ച് വിദ്യാർത്ഥിനിയായ ഓങ്ത്വനെറ്റാണ് (Antoinette) ആദ്യമായി ശരിക്കുച്ചരിച്ചത്. അവളുടെ പേരും അമേരിക്കക്കാർ തെറ്റായിട്ടാണ് ഉച്ചരിച്ചത് എന്ന് പറയേണ്ടല്ലോ. ഓങ്ത്വനെറ്റിന് ഉച്ചാരണം ശരിക്ക് കിട്ടാൻ ഒരു കാരണം ഫ്രഞ്ചിൽ 'ഞ' ഉള്ളത് കൊണ്ടാണ്. Cognac എന്ന വിശേഷപ്പെട്ട മദ്യം സോഡയോ വെള്ളമോ ചേർത്തോ നീറ്റായോ, എങ്ങനെ വേണമെങ്കിലും കുടിക്കാം. പക്ഷെ 'കോഞ്ഞ്യാക്ക്' എന്ന് തന്നെ കൃത്യമായി ഫ്രഞ്ചുകാർ ഉച്ചരിക്കും.

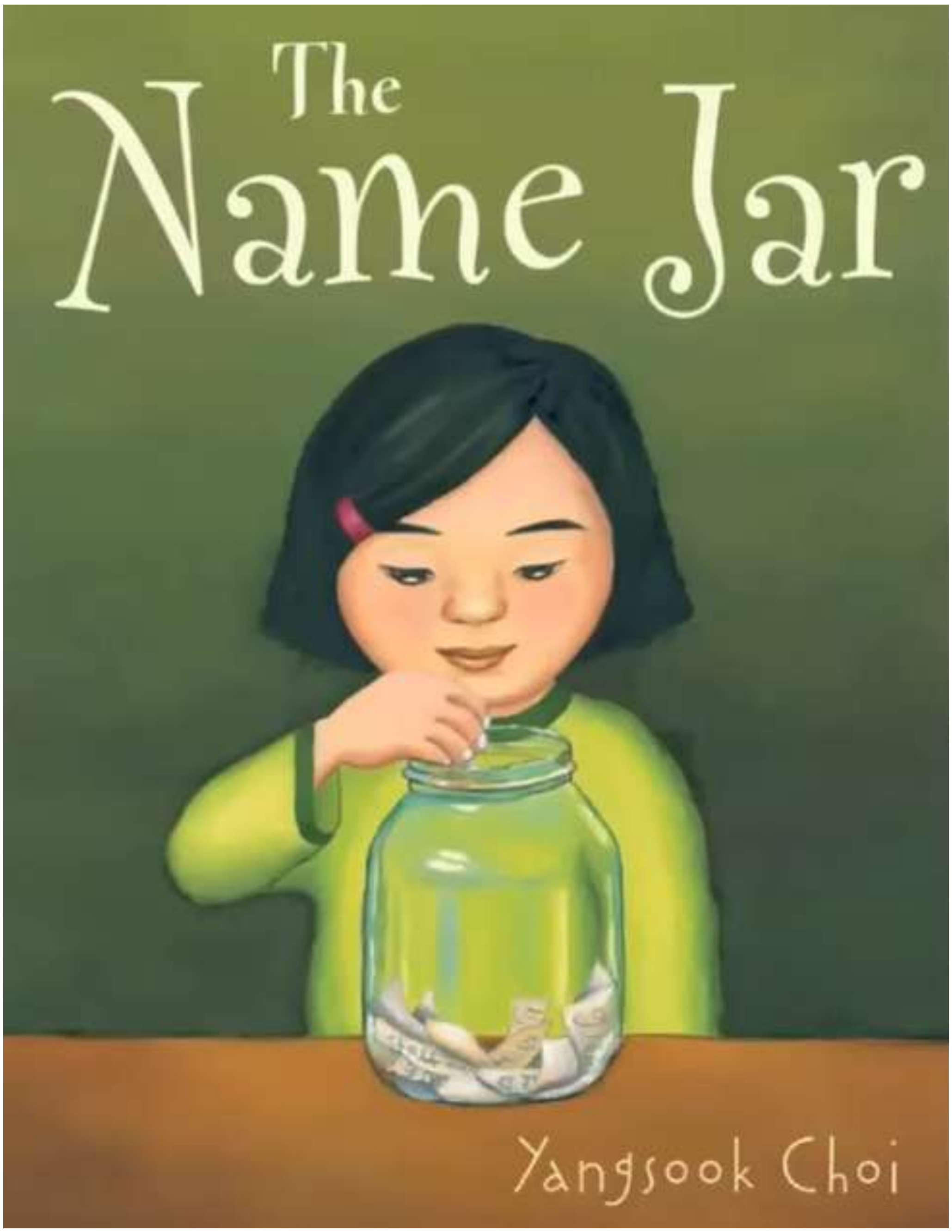
ഈ പാഠനിർമ്മാണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചെറിയൊരു ഉപകഥ കൂടിയുള്ളത് പറയാം. കഥാനായികക്ക് കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മ എന്ന് പേര് കൊടുക്കാനായിരുന്നു ആദ്യത്തെ തീരുമാനം. അവളുടെ അമ്മയെ ബഷീറിന്റെ ആരാധികയാക്കാനും. അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ പാഠം കേരളചരിത്രത്തിൽ ഒരു സംഭവമാകുമായിരുന്നു. പക്ഷെ അത്ര റാഡിക്കലായിട്ടില്ലല്ലോ കേരളം ഇനിയും. കൃത്യമായ കാരണം പറയാതെ ചിലർ അത് വേണ്ടെന്ന് ശഠിച്ചു. വേണ്ടെങ്കിൽ വേണ്ട. പ്രമേയത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിന് കുഞ്ഞിച്ചിരുത ധാരാളമാണല്ലോ!

കഥ കൊഴുപ്പിക്കാൻ ന്യൂ ജേഴ്സിയിലെ കാലാവസ്ഥയെ പറ്റിയും വേനലിലും ശൈത്യ ത്തിലും രാവിന്റെയും പകലിന്റെയും നീളത്തെ പറ്റിയും ചിലത് ഗൂഗിൾ ചെയ്തു കണ്ടു പിടിച്ചത് കയറ്റി. ഏതാണ്ട് അര നൂറ്റാണ്ട് മുമ്പ് തെണ്ടിത്തിരിഞ്ഞു അമേരിക്കയിലെത്തി , ഇപ്പോൾ ഒരു പലചരക്കുകട നടത്തുന്ന, ഏതാണ്ട് കുഞ്ഞിച്ചിരുതയുടെ നാട്ടുകാരൻ തന്നെയായ പ്രകാശ് എന്നൊരു മലയാളിയെ കഥാപാത്രമാക്കുകയും ചെയ്തു.

വിദേശപേരുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതിൽ നമ്മളും അത്ര കേമമൊന്നുമല്ല എന്ന് ഓങ്ത്വനെറ്റിന്റെ പേര് ഉച്ചരിച്ച് കുളമാക്കിയ കുഞ്ഞിച്ചിരുതയുടെ അമ്മ തെളിയിക്കുന്നിട ത്താണ് കഥ അവസാനിക്കുന്നത്!

കുട്ടികൾക്ക് മൊബൈൽ കയ്യിൽ കൊടുക്കരുത് എന്ന ഗുരുകാരണവന്മാരുടെ വിലക്ക് കാറ്റിൽ പറത്തി കുഞ്ഞിച്ചിരുതയും ആങ്ത്വാനെറ്റും ചാറ്റ് ചെയ്യുന്നതും ഇ-മെയിലിലൂടെ സന്ദേശങ്ങൾ കൈമാറുന്നതും അഭ്യാസങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. ആങ്ത്വാനെറ്റാണെന്ന് സ്വയം ഭാവന ചെയ്ത് ഫ്രാൻസിനെ പറ്റി മൂന്നു മിനിറ്റ് സംസാരിക്കാനും ഉണ്ടായിരുന്നു ഒരു അഭ്യാസം. എംബാപ്പയെ പറ്റി തീർച്ചയായും ആരെങ്കിലും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകും.

ഇംഗ്ലീഷിൽ കഥ എഴുതണം എന്ന് ഇടക്ക് തോന്നുന്ന ആഗ്രഹം ഇങ്ങനെയൊക്കെ തീരുമായിരിക്കും!

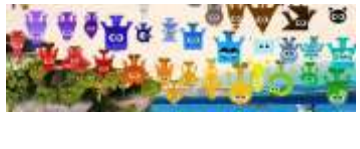

The Colours of Earth

ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ എന്ന് പറഞ്ഞ പോലെ ഭൂമിയുടെ നിറങ്ങളുമുണ്ട്. അവ മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ വൈവിധ്യവും അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. തൊലിയുടെ നിറം മാത്രമല്ല, മുടിയുടേയും കണ്ണിന്റേയും. 'നിന്റെ മിഴികൾ, നീലമിഴികൾ' എന്നൊക്കെ സിനിമാപ്പാട്ട് കവികൾ വംശീയ മേധാവിത്തം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് ശരിയായില്ല. നല്ല കറുത്ത കണ്ണുകൾ ആയാൽ എന്താണ് കുഴപ്പം? വൃത്തിയായി കണ്ണെഴുതിയാൽ പറയുകയും വേണ്ട. സെയ്റ പേർട്ടിലിന്റെ "The colours of Earth" എന്ന ലളിതമായ കവിത എങ്ങനെയോ ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽ തടഞ്ഞു. സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യം പ്രമേയമായ യൂണിറ്റിന് പറ്റിയത് തന്നെ. സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യം മാത്രമല്ല, വർണ്ണവൈവിധ്യവും ഈ കവിതയുടെ പ്രമേയമാണ്. നിറങ്ങളെ വിവരിക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ നൂറു കണക്കിന് വാക്കുകളുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും പെയിന്റ് കമ്പനിയുടെ ബ്രോഷർ കണ്ടാൽ തന്നെ ആർക്കും ബോധ്യമാകുന്നതാണ്. വസ്ത്രവ്യാപാരികൾക്കും ഫാഷൻ ഡിസൈനർമാർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടതാണ് ഈ വൈവിധ്യം.

ഇംഗ്ലീഷിലെ വർണ്ണവൈവിധ്യം മറ്റു ചില ഭാഷകളിലില്ല. മലയാളത്തിൽ കറുപ്പിനും വെളുപ്പിനും പുറമേ (കറുപ്പും വെളുപ്പും നിറങ്ങളാണെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞർ സമ്മതിക്കില്ല!) മഞ്ഞയും പച്ചയും ചുവപ്പുമുണ്ട്. കൂടാതെ ഉത്തരേന്ത്യക്കാരോട് കടം വാങ്ങിയ നീലയും ഊതയും. ബ്രൌൺ, ഓറഞ്ച്, വയലറ്റ് എന്നൊക്കെ ഇംഗ്ലിഷിൽ നിന്ന് ലോണെടുക്കുന്നത് തുടരുന്നുണ്ട്. കിഴക്കൻ ഏഷ്യയിലെ പാപ്വ ന്യൂ ഗിനിയിൽ സംസാരിക്കുന്ന ഡാനി ഭാഷയിൽ നിറങ്ങളെ കുറിക്കാൻ ആകെ രണ്ട് വാക്കുകളേ ഉള്ളൂ പോലും: ഇളം നിറങ്ങളെ മൊത്തം കുറിക്കാനൊന്ന്, കടും നിറങ്ങളെ മുഴുവൻ കുറിക്കാൻ മറ്റൊന്ന്! നിറങ്ങളുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ ഓരോ സംസ്കാരത്തിനുമുണ്ട്. ഉഷ്ണമേഖലയിലുള്ള കേരളത്തിന് കടുംനിറങ്ങളാണ് പ്രിയം. നമ്മുടെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും കലാരൂപങ്ങളിലുമൊക്കെ കടും നിറങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഉത്തരധ്രുവത്തിനടുത്ത് ജീവിക്കുന്ന ഇന്യൂട്ട് ഗോത്രത്തിന് ഇളം നിറങ്ങളാണിഷ്ടം.

മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ വൈവിധ്യത്തോടൊപ്പം ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയുടെ 'വർണ്ണസമ്പന്നത' യിലേക്ക് ഒരു വാതിൽ തുറക്കുന്നത് കൊണ്ട് നിറങ്ങളുടെ പേര് കണ്ടുപിടിക്കാനും ആ നിറങ്ങളുള്ള വസ്തുക്കളുടെ ചിത്രം വെട്ടി ഒട്ടിച്ച് ചാർട്ട് ഉണ്ടാക്കാനുമാണ് ഒരഭ്യാസം. വസ്തുക്കളെ മറ്റു വസ്തുക്കളുടെ നിറം ചേർത്ത് വിവരിക്കൽ , നിറങ്ങളുടെ പേര് ചേർത്തുള്ള പദസന്നിവേശങ്ങൾ, ശൈലീപ്രയോഗങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന അഭ്യാസങ്ങൾ വേറെയും ചേർത്തു. നിറങ്ങൾ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന സാംസ്കാരികസന്ദർഭങ്ങളും ജീവിതപരിസരങ്ങളും രസകരമായ ക്ലാസ്സ്‌റൂം ചർച്ചക്കുള്ള വിഭവങ്ങളാണ്.

Crow Boy

സാംസ്കാരികവൈവിധ്യം മാത്രമല്ല, അനൗപചാരികമായ അറിവ് നേടലും മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റിയ ചിത്രകഥയായിരുന്ന താര യോഷീമയുടെ (Tara Yoshima) "Crow Boy". പഠിപ്പിസത്തിനപ്പുറവും പഠിപ്പുണ്ട് എന്ന് തെളിയിച്ച ഒരു ജാപ്പനീസ് സ്കൂൾകുട്ടിയായിരുന്ന ചിബി ('ചിബി'യെന്നത് വിളിപ്പേരാണ്, ഏതാണ്ട് 'ചെള്ള് ചെക്കൻ' എന്നർത്ഥം. ഉയരം കുറഞ്ഞു ഇത്തിരിപ്പോന്നവനായിരുന്ന ചിബി). പഠിപ്പിൽ മോശം, ക്ലാസ്സിൽ ശ്രദ്ധിക്കില്ല, എവിടെയെങ്കിലും നോക്കിയിരിക്കും. കൂട്ടുകൂടില്ല. മറ്റുള്ളവർ കളിക്കുമ്പോൾ ഒറ്റക്കിരിക്കും. വീട് കുന്നിനപ്പുറം ഏതോ ഗ്രാമത്തിലാണ്. വെയിലത്തും മഴയത്തും ചിബി കൃത്യമായി എന്നും സ്കൂളിലെത്തും. എന്നും ഉച്ചക്ക് കഴിക്കാൻ കൊണ്ടു വരിക ചോറും ഒരു കഷ്ണം മുള്ളങ്കിയുമാണ്. മഴയുണ്ടെങ്കിൽ ഉണങ്ങിയ പുല്ല് കൊണ്ട് നെയ്ത 'മഴക്കോട്ട്'' പുതച്ചിട്ടുണ്ടാകും. കഥാകൃത്ത് പറയുന്നില്ലെങ്കിലും ചിബിയുടെ ആദിവാസിസ്വത്വം വായനക്കാർക്ക് ഊഹിക്കാം. ജപ്പാനിലും ആദിവാസികളുണ്ട്.

സ്കൂൾ യുവജനോത്സവത്തിനു കാക്കകളുടെ പല തരം കരച്ചിൽ അനുകരിച്ച് മിമിക്രി ചെയ്തപ്പോഴാണ് ചിബി എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചത്. എന്നും നടന്നു വരുന്ന വഴിക്ക് കാക്കകളുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട് പഠിച്ചതായിരുന്നു . തുടർന്ന് ചിബിക്ക് പാഠപുസ്തകജ്ഞാനം കുറവാണെങ്കിലും പരിസ്ഥിതിയെ പറ്റിയടക്കം മറ്റു കുട്ടികൾക്ക് അറിയാത്ത പലതും അറിയാമെന്നും അവൻ നല്ലൊരു ചിത്രകാരനാണെന്നും പുതുതായി വന്ന ഒരധ്യാപകൻ യാദൃച്ഛികമായി തിരിച്ചറിയുന്നു. അദ്ദേഹം അവന്റെ ചിത്രങ്ങൾ ചിലത് ക്ലാസ്സിലെ ചുമരിൽ തൂക്കിയിട്ടു.

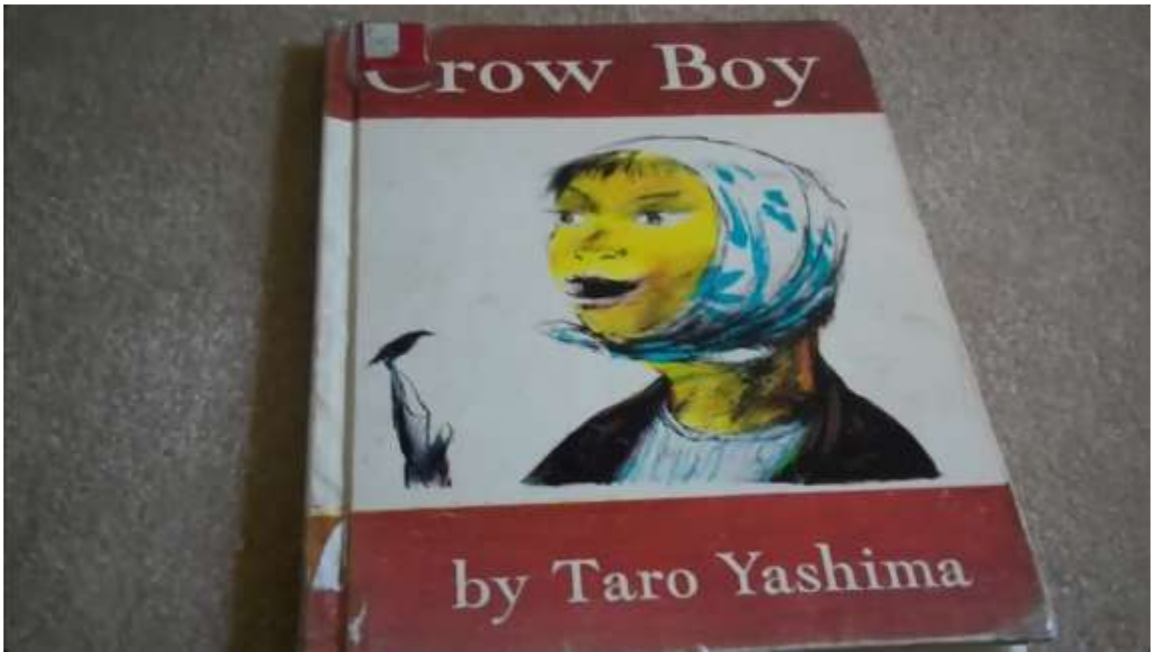
ചിബിയുടെ കുടുംബത്തിന് കരി (charcoal) ഉണ്ടാക്കുന്ന പണിയുണ്ടായിരുന്നു. സ്കൂൾ പഠനം കഴിഞ്ഞ ശേഷവും അവൻ കുന്നിറങ്ങി ഗ്രാമത്തിൽ കരി വിൽക്കാൻ വരുമായിരുന്നു. മടങ്ങുമ്പോൾ ദൂരെ നിന്ന് അവന്റെ കാക്കക്കരച്ചിൽ ഗ്രാമത്തിൽ പലരും കേട്ടു . ഇപ്പോൾ അവനെ എല്ലാവരും വിളിക്കുന്ന പേര് ചിബി എന്നല്ല കാക്കക്കുട്ടി (Crow boy) എന്നാണ് .

ചിത്രകഥയെ കഥയാക്കി അനുവർത്തനം ചെയ്തു. കരടു രൂപത്തിൽ ഉള്ള കഥ വികസിപ്പിച്ചു. ചിത്രകാരൻ ഇർഷാദും മോശമാക്കിയില്ല. കഥയിലെ ജാപ്പനീസ് പ്രൊഫൈലുകളും അവയ്ക്കിടയിൽ എടുത്തു നിൽക്കുന്ന ചിബിയുടെ രൂപവും നന്നായി തെളിയുന്നുണ്ട്.

കാസർഗോഡ് ജില്ലയിലെ ഇരിയന്നി ജി എൽ പി എസ് ഈ പാഠത്തെ അനുവർത്തനം ചെയ്ത് നല്ലൊരു ഷോർട്ട് ഫിലിം നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അനുവർത്തനങ്ങൾക്ക് എന്ത് ചെയ്യാനാകും എന്നതിൻറെ മികച്ച മാതൃകയാണ് ഈ ചിത്രം: https://www.youtube.com/watch?v=Ik6Y8EclX78

Extended Reading ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പാഠമായത് കൊണ്ട് അഭ്യാസങ്ങൾ അധികമില്ല. ചിബിയുടെ കഥ സ്വന്തമായി എഴുതാൻ ഒന്നുണ്ട്. തന്റെ കഴിവുകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ

അധ്യാപകന് പിൽക്കാലത്ത് ചിബി എഴുതാനിടയുള്ള പോലൊരു thank-you note സ്വന്തം അനുഭവം വെച്ച് എഴുതാനും ഒന്നുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിലോ മലയാളത്തിലോ ഉള്ള ഇത് പോലുള്ള കഥകൾ വായിപ്പിക്കലാണ് അധ്യാപകർക്ക് ഈ പാഠത്തിൻറെ സാധ്യതകൾ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോകാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം.

A still from the adaptation of "Crow Boy" by GVHSS, Iriyanni

The Boy Who Harnessed the Wind

പഴയ ഇരുമ്പ് കൊണ്ട് കാറ്റാടി യന്ത്രം ഉണ്ടാക്കിയ സ്കൂൾ കുട്ടിയുടെ കഥയാണ് "The Boy Who Harnessed the Wind". പക്ഷെ കഥയല്ല, നോവലാണ്! വില്യം കാംകാമ്പേയും ബ്രയൻ മീലറും ചേർന്ന് കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടി എഴുതിയത്. ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ കുതിപ്പുകളെ പറ്റി പറയുന്ന Towards New Horizons എന്ന രണ്ടാമത്തെ യൂണിറ്റിന് പറ്റിയത് തന്നെ. പക്ഷെ ഒരു ചെറുകഥയുടെ വലിപ്പത്തിൽ സംഗ്രഹിത പുനരാഖ്യാനം നടത്തണം. വിട്ടില്ല, പടച്ചോനേ ങ്ങള് കാത്തോളീന്നൊരൊറ്റ വിളി. മൂന്നു-നാല് ദിവസം കൊണ്ട് കഥയായി.

കഥ നടക്കുന്നത് കിഴക്കൻ ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യമായ മലാവിയിലാണ്. കൃഷി പ്രധാന ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായ ദരിദ്രരാജ്യം. മഴ കുറഞ്ഞു രൂക്ഷമായ വരൾച്ച നേരിടുന്നുണ്ട്. വിളവ് കുറഞ്ഞപ്പോൾ ഭക്ഷണം വെറും ഒരു നേരമാകുകയും പല കുട്ടികളും സ്കൂളിൽ പോകുന്നത് നിർത്തുകയും ചെയ്ത അവസ്ഥ. സ്കൂളിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോരേണ്ടി വന്ന വില്യം എന്ന ശാസ്ത്രകുതുകിയായ കുട്ടി ലൈബ്രറിയിൽ വായിച്ച പുസ്തകത്തിൽ കണ്ട കാറ്റാടിയന്ത്രം പോലൊന്ന് ഉണ്ടാക്കുകയാണ് . അച്ഛന്റെ പഴയ സൈക്കിൾ അടക്കം തുരുമ്പു പിടിച്ചതോ ഉപേക്ഷിച്ചതോ ആയ വസ്തുക്കൾ കൊണ്ട് വില്യം ഉണ്ടാക്കിയ കാറ്റാടിയന്ത്രത്തിന് ഒരു ബൾബ് കത്തിക്കാനുള്ള വൈദ്യുതി മാത്രമേ ഉത്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

എന്നാൽ വലിയ കാറ്റാടിയന്ത്രം ഉണ്ടാക്കുന്നതും അത് കൊണ്ട് കുഴൽക്കിണറിൽ നിന്ന് വെള്ളം പമ്പ് ചെയ്ത് വയലുകളിൽ വെള്ളം എത്തിക്കുന്നതും വയലുകൾ പച്ചയണിയുന്നതും വില്യം സ്വപ്നം കണ്ടു. ഏതോ അന്താരാഷ്ട്ര സ്ഥാപനത്തിൽ നിന്ന് കിട്ടുന്ന ധനസഹായം കൊണ്ട് അത് നടക്കുന്ന കാര്യം നോവലിൽ ഒടുവിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

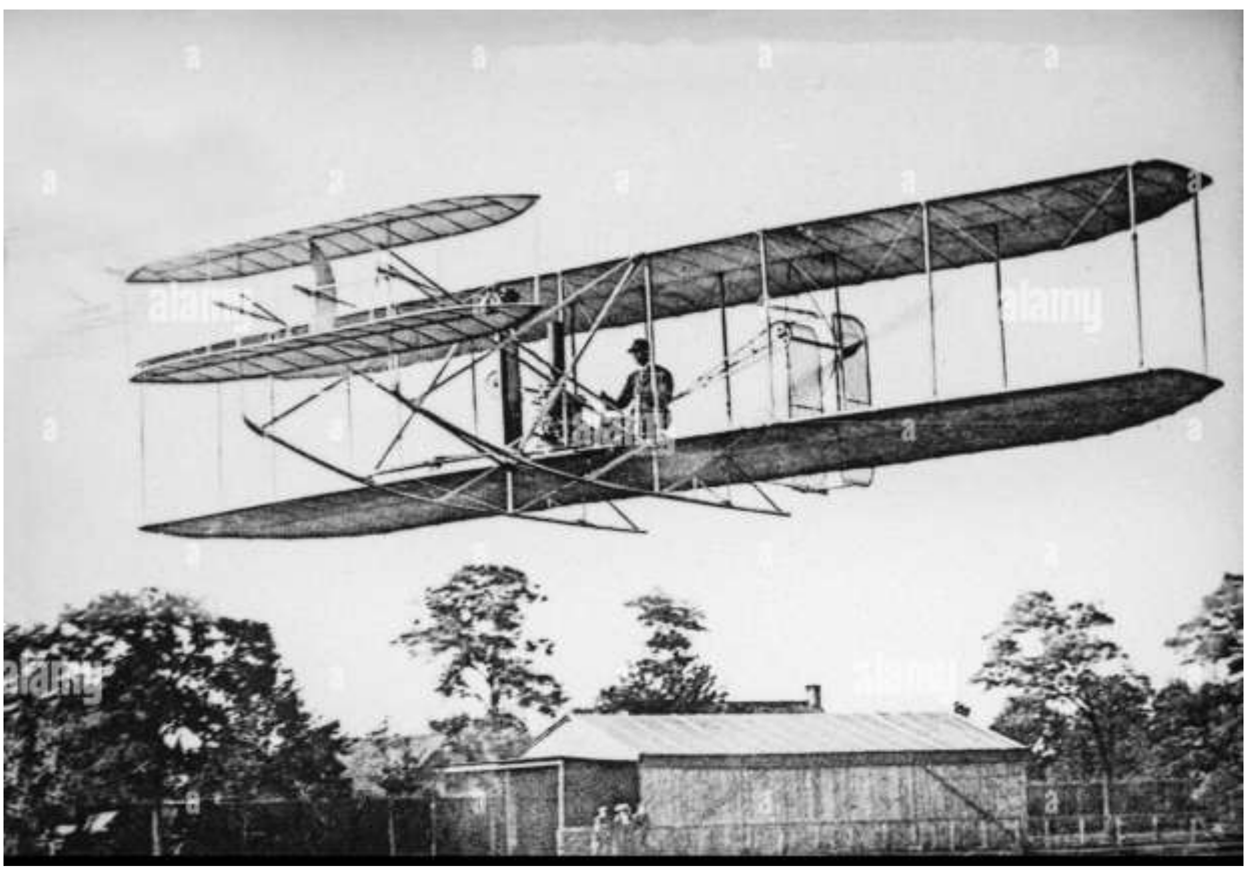
നോവലിന് പുത്തൻ അധിനിവേശ അജണ്ടയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൂട. വില്യം കാറ്റാടി യന്ത്രത്തെ പറ്റി വായിച്ചറിയുന്നത് അമേരിക്കൻ ലൈബ്രറിയിൽ നിന്നാണ്. അത് ഞങ്ങൾ വെട്ടി. നോവൽ ഏതായാലും ഒരു bestseller ആണെന്നറിയുന്നു . നോവലിനെ ആസ്പദമാക്കി ചിവിറ്റോ എജിയോഫോർ (Chiwito Ejiofor) സംവിധാനം ചെയ്ത സിനിമ നെറ്റ്ഫ്ലിക്സിലുണ്ട്

അഭ്യാസങ്ങൾക്ക് ധാരാളം സാധ്യതകൾ ഉള്ളത് കൊണ്ട് ഒന്നും കുറച്ചില്ല. വില്യമിനെ പോലെ ഈ പാഠം പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് സ്വന്തം ഗ്രാമത്തിൽ/നഗരത്തിൽ നടപ്പാക്കാൻ പറ്റുന്ന പദ്ധതികളെ പറ്റി രണ്ടു വാക്ക് എഴുതൽ, ചിത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് കഥ വികസിപ്പി ച്ചെടുക്കൽ, വില്യമിന്റെ പദ്ധതിയെ പറ്റി ഒരു ടീവി ചാനലിന് വേണ്ടി റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കൽ, അതെപ്പറ്റി കത്തെഴുതൽ തുടങ്ങി എട്ടോളം അഭ്യാസങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി. ഇവയിൽ ചിലത് ഭാഷാപ്രയോഗം സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. ഭാഷാപ്രയോഗത്തിന്റെ ചില പ്രത്യേകതകൾ പാഠത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നു. ചിത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് കഥ വികസിപ്പി ച്ചെടുക്കാനും ഒരഭ്യാസം ചേർത്തു,

The Aeroplane

ജീനി കേർബിയുടെ "The Aeroplane" അതിലളിതമാണ് . കേർബിയുടെ കവിതകൾ എല്ലാം കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ഇതിൽ കവി ഉദ്ദേശിച്ചതും ചിത്രകാരൻ ഇർഷാദ് വരച്ച ചേർത്തതും കുട്ടികളുടെ കളിവിമാനമാണ്. എങ്കിലും ഒരു നൂറ്റാണ്ടിലധികം കാലം മുമ്പുള്ള ചില വീഡിയോകളിൽ ചിത്രത്തിലുള്ളതിൽ നിന്ന് അധികം വ്യത്യസ്തമല്ലാത്ത വിമാനങ്ങൾ കാണാം. യേറ്റ്സിന്റെ "An Irish Airman Foresees His Death" (1918) എന്ന കവിതയിലെ വൈമാനികനും ഓടിച്ചത് ഇത് പോലൊരു വിമാനമായിരിക്കണം. കുട്ടികൾക്ക് വിമാനം ചിറകുവിടർത്തി പറക്കുന്ന, മുരളുന്ന പക്ഷിയാണ്. കുറച്ച കൂടി നല്ല കവിതയാകാമായിരുന്നു എന്ന് പിന്നീട് തോന്നി.

വിമാനത്തിന്റെ ചലനങ്ങളെ പറ്റിയും അത് പറക്കുന്നതിന്റെ ദൃശ്യാനുഭവങ്ങളെ കുറിച്ചുമാണ് അഭ്യാസങ്ങൾ.

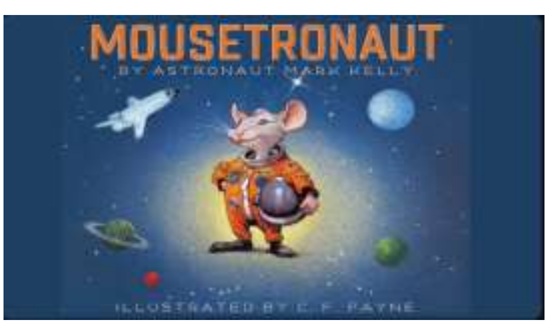

Mousetronaut

ബഹിരാകാശയാത്രികനും അമേരിക്കൻ സെനറ്റിലെ അംഗവുമായ മാർക് കെല്ലി കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടി എഴുതിയ ചെറിയ കഥയാണ് "Mousetronaut". മനുഷ്യൻ ശൂന്യാകാശത്തിൽ പോയാൽ astronaut, എലി പോയാൽ mousetronaut!. ഒരു കൂട്ടം എലികളെ ശൂന്യാകാശയാത്രക്ക് കൊണ്ട് പോകുകയാണ്. അവയിൽ മീറ്റിയോർ (Meteor) എന്ന് 'ശാസ്ത്രീയമായി' പേരിട്ട കഥാനായകന്റെ സാഹസകൃത്യങ്ങളാണ് കഥയിൽ. വിരസ മായ ലേഖനങ്ങളെക്കാൾ ആറാം ക്ലാസ്സിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ശൂന്യാകാശയാത്രയെ പറ്റി മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റിയ extended reading പാഠമായാണ് ഉദ്ദേശിച്ചത്.

നമ്മുടെ കഥാനായകനെക്കാളൊക്കെ മുമ്പ് ശൂന്യാകാശത്ത് പോയ ഒരു മൃഗയാത്രിക യുണ്ടായിരുന്നു - 1957 ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ വിക്ഷേപിച്ച സ്പുട്നിക് - 2 എന്ന ഉപഗ്രഹത്തിൽ പറന്നുയർന്നു യാത്രക്കിടെ മരിച്ച ലെയ്ക എന്ന നായ . ലെയ്കക്ക് ഒരു സ്മാരകം മോസ്കോയിലുണ്ട്. മനുഷ്യർക്ക് ശൂന്യാകാശയാത്ര ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ എന്നറിയാ നായിരുന്നു ലെയ്കയെ അയച്ചത്. ശൂന്യാകാശയാത്രകളുടെ വീഡിയോകൾ കഴിയുമെങ്കിൽ ക്ലാസ്സിൽ കാണിക്കാനും ശൂന്യാകാശയാത്രയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ എങ്ങനെ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും എന്നൊക്കെയുള്ള രസകരമായ കാര്യങ്ങൾ ക്ലാസ്സിൽ പറയാനും ഈ പാഠം വഴിയൊരുക്കേണ്ടതാണ്. ഗുരുത്വാകർഷണവുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ട ജീവിക്കുന്ന വരാണ് മനുഷ്യരടക്കമുള്ള എല്ലാ മൃഗങ്ങളും. ദ്രവങ്ങൾ ഗുരുത്വാകർഷണം കൊണ്ട് ശരീരത്തിന്റെ കീഴ്ഭാഗത്തേക്ക് ഇറങ്ങുന്നത് തടയാനുള്ള ഒരു സംവിധാനം നമ്മുടെ ശരീരത്തിനുണ്ട്. ശൂന്യാകാശത്ത് പോയാൽ ഇത് വിനയാകും. എങ്ങനെയെന്നല്ലേ? ഗുരുത്വാകർഷണം ഇല്ലാത്തത് കൊണ്ട് ദ്രവങ്ങൾ മേലോട്ട് കയറും, മുഖം ചീർക്കും. അത് തടയാൻ മരുന്ന് കഴിക്കണം. വെള്ളം കുടിക്കുന്നതും കക്കൂസിൽ പോകുന്നതുമടക്കം പലതും പ്രശ്നമാണ്. ഇതൊക്കെ എങ്ങനെ ചെയ്യാം എന്ന് സുനിത വില്യംസ് കാണിച്ചു തരുന്ന ഒരു വീഡിയോയുണ്ട് യൂട്യൂബിൽ.

അഭ്യാസങ്ങൾ ശൂന്യാകാശയാത്രയെ സംബന്ധിച്ച പദാവലി വികസിപ്പിക്കുന്ന തിലാണ് ഊന്നിയത്. ആ പദാവലി ഉപയോഗിച്ച് പരിമിതമായ തോതിൽ കുറിപ്പുകൾ എഴുതാൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ പരിശീലിപ്പിക്കാൻ കൂടി എന്തെങ്കിലും ആകാമായിരുന്നു എന്ന് പിന്നീട് തോന്നി.

Six Dots

ലൂയി ബ്രെയിൽ ജന്മനാ കാഴ്ചപരിമിതനായിരുന്നില്ല. കൊല്ലപ്പണിക്കാരനായിരുന്ന അച്ഛന്റെ പണിപ്പുരയിലുണ്ടായ അപകടമാണ് ലൂയിയുടെ കാഴ്ചയില്ലാതാക്കിയത്. ആദ്യം ശബ്ദത്തെയും ഗന്ധത്തെയും സ്പർശനത്തെയും ദൃശ്യത്തിന് പകരം വെച്ച് കൊണ്ടും പിന്നീട് അക്കാലത്ത് നിലവിലുണ്ടായിരുന്നതും ചെറുതായി പരിഷ്കരിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നതുമായ കാഴ്ചപരിമിതർക്കുള്ള എഴുത്തിനെ ഇന്ന് നമ്മൾ അറിയുന്ന ബ്രെയിൽ ലിപിയായി വികസിപ്പിച്ച് കൊണ്ടും ലൂയി ജീവിതം തിരിച്ചു പിടിച്ചു. വെറും പതിനഞ്ചു വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണ് ലൂയി ആ ലിപി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയെടുത്തത്.

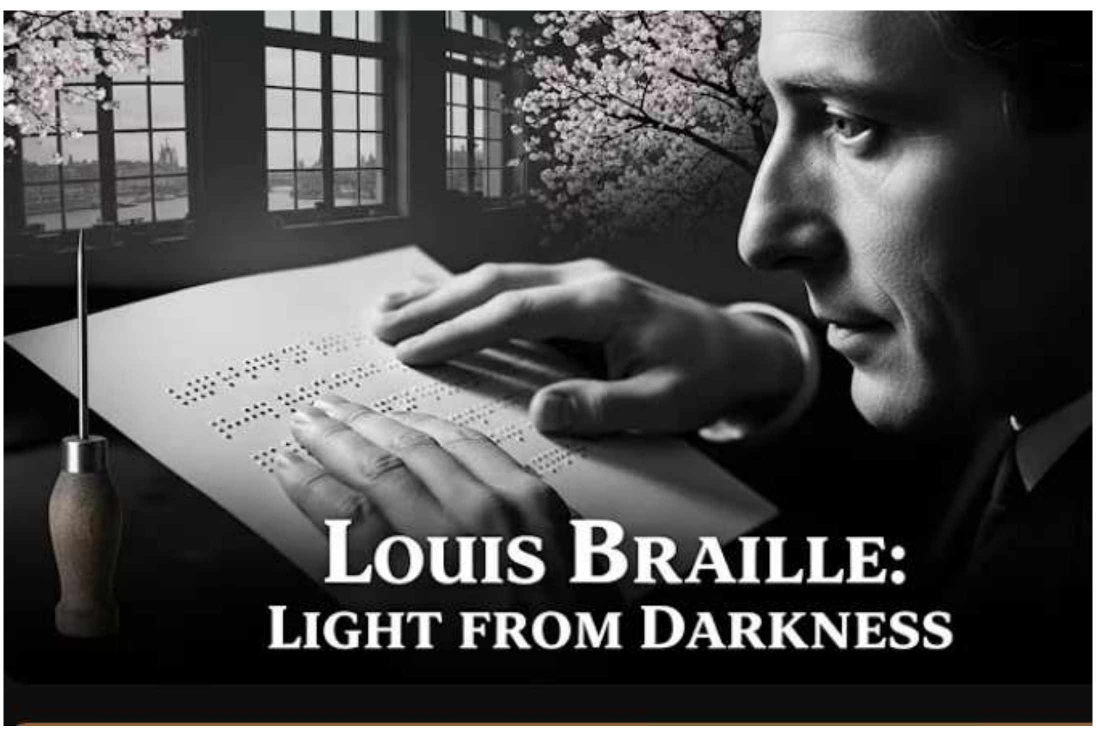
ജെൻ ബ്രയന്റ് എഴുതി ബോറിസ് കുലികോവ് ചിത്രീകരണം നിർവഹിച്ച *Six Dots* എന്ന ലൂയി ബ്രെയിലിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തം വിവരിക്കുന്ന ചിത്രകഥ ഭിന്നശേഷി യാഖ്യാനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള Embracing Difference എന്ന മൂന്നാം യൂണിറ്റിന് പാകത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. കുറച്ച് മാമൂൽ എഡിറ്റിംഗ് മാത്രം വേണ്ടി വന്ന ആഖ്യാനം. ചെയ്തു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നീളം കൂടിപ്പോയോ എന്ന് സംശയം. പക്ഷെ ലൂയിയുടെ കഥ ഇനിയെങ്ങനെ ചുരുക്കും എന്നും ആലോചിച്ചു. കാഴ്ചപരിമിതർ അടക്കമുള്ള ഭിന്നശേഷിക്കാരുടെ സാമൂഹികോൽഗ്രഥനത്തെ പറ്റി വലിയ ചർച്ചകളിലേക്ക് ഈ പാഠത്തിൻറെ വായന എത്തിക്കേണ്ടതാണ്. ബ്രെയിൽ ലിപി ഉപയോഗിച്ചുള്ള വായനയിലൂടെ മാത്രമല്ല അക്ഷരങ്ങളെ ശബ്ദങ്ങളാക്കുന്ന ആപ്പുകളുടെ സഹായത്തോടെയും പുസ്തകങ്ങളുടെ ലോകത്തിൽ കാഴ്ചപരിമിതർക്ക് ഇന്ന് സഞ്ചരിക്കാൻ കഴിയും

അഭ്യാസസമ്പന്നമാണ് പാഠം. കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ലൂയിയുടെ മനസ്സിലൂടെ പാഞ്ഞ ചിന്തകൾ എഴുതാനാണ് ആദ്യത്തെ അഭ്യാസം. കാഴ്ചപരിമിതരായ കുട്ടികൾക്ക് സ്കൂളിൽ ആവശ്യമുള്ളിടത്ത് പോകാൻ എങ്ങനെ നിർദ്ദേശം നൽകും എന്നതിനെ കുറിച്ചായിരുന്നു വേറൊരു അഭ്യാസം. ബ്രെയിൽ ലിപിയെ പറ്റിയുള്ള പത്രവാർത്ത വിശകലനം ചെയ്യൽ, ബ്രെയിൽ ദിനം ആഘോഷിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കൽ, ലൂയി ബ്രെയിലുമായി ഒരു സാങ്കല്പിക അഭിമുഖം, ബ്രെയിൽ ലിപി രൂപപ്പെടുത്തിയത് ഇന്നായിരുന്നെങ്കിൽ ലൂയി അച്ഛനെ രാത്രി പത്ത് മണിക്ക് ഫോണിൽ വിളിച്ച് വിവരം അറിയിക്കുമ്പോൾ അവർ തമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സംഭാഷണം ഭാവന ചെയ്യൽ എന്നിവയാണ് പാഠവുമായി നേരിട്ട് ബന്ധമുള്ള മറ്റു അഭ്യാസങ്ങൾ.

അവസാനം പറഞ്ഞ അഭ്യാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ശിൽപശാലയിൽ ഒരു തമാശയുമുണ്ടായി. സംഭാഷണത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു വാചകങ്ങൾ കൊടുത്ത് ബാക്കി വിദ്യാർത്ഥികളെ കൊണ്ട് എഴുതിക്കലാണ് നാട്ടുനടപ്പ് . ഫോൺ ചെയ്താൽ ആദ്യം സംസാരിക്കുക അച്ഛനാണോ ലൂയിയാണോ എന്നൊരു തർക്കം കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായി. രാത്രി പത്ത് മണിക്ക് ഫോൺ വന്നതിൽ പരിഭ്രമിച്ച് അച്ഛനാണ് ആദ്യം സംസാരിക്കുക എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. അല്ല, ലൂയിയാണ് ആദ്യം സംസാരിക്കുക

എന്ന് മറ്റൊരംഗം. തർക്കം നീണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ ചാനലിലെ ക്വിസ്സിൽ നടക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അല്പം വ്യത്യസ്തമായി phone -a -classmate /an-Ex എന്ന ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് ഫോർമുല വെച്ചു. അവൾ എന്റെ അഭിപ്രായമാണ് ശരി വെച്ചത് എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ! മറ്റൊരു സംശയത്തിനും ഇതേ പോലെ phone-in ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ മറ്റ കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങൾ തടഞ്ഞു. SCERTയുടെ ചെലവിൽ ഞങ്ങളുടെ ബന്ധം വീണ്ടും തെഴുക്കുന്നത് ശരിയല്ലല്ലോ!

Hello, I am a Wheelchair

ഭിന്നശേഷിജീവിതവും അതിജീവനവും ആഖ്യാനം ചെയ്യുന്ന യൂണിറ്റിലേക്ക് ഒരു കവിത കിട്ടിയത് കുറേ തെരഞ്ഞതിനു ശേഷമാണ്. ബ്രിട്ടനിൽ താമസിക്കുന്ന ഭിന്നശേഷിക്കാരിയായ ബാംഗ്ലദേശി കവിയും പത്രപ്രവർത്തകയുമായ സാറ ഇസ്മയിലിന്റെ "Hello, I am a Wheelchair" എന്ന ഇംഗ്ലീഷിൽ തന്നെ എഴുതിയ കവിത. ഒരു വീൽചെയറിന്റെ ആത്മഗതം. വൃത്തവും പ്രാസവുമുള്ള കവിത കുട്ടികൾക്ക് വേണ്ടി എഴുതിയതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. വീൽചെയറിന് പേരുണ്ട്. അതുപയോഗിക്കുന്ന ബെക്കിയുടെ പേര് തന്നെ! എന്നെ നോക്കുന്ന നിങ്ങൾ എന്നെ ഉരുട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന ബെക്കിയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല എന്ന് വീൽചെയർ പരിഭവിക്കുന്നു. നോക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നെങ്കിലും രണ്ടു കാലിൽ നടക്കണം എന്ന അവളുടെ സ്വപ്നം മുഖത്ത് കാണാമായിരുന്നു. Without her, where would I be?/ Parked in a garage, that's where, watching you climb a tree എന്ന് പറയുന്നിടത്ത് വീൽചെയറും ബെക്കിയും ഒന്നാകുന്നു.

പാഠവിശകലനം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്ക് പുറമെ ബെക്കിയെയും വീൽ ചെയറിനെയും താരതമ്യപ്പെടുത്തൽ, വീൽചെയർ സംസാരിച്ച പോലെ നമ്മൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ (പേന , പുസ്തകം, ബേഗ് തുടങ്ങിയവ) സംസാരിച്ചാൽ അവ നമ്മളെ പറ്റി എന്ത് പറയും എന്ന് ഭാവന ചെയ്യൽ, ഭിന്നശേഷിക്കാർക്കുള്ള റാമ്പ് പോലുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി സ്കൂളിൽ അവരുടെ നിത്യജീവിതം സുഗമമമാക്കുന്നതിനെ പറ്റി വിവരിക്കൽ തുടങ്ങിയ അഭ്യാസങ്ങൾ ചേർത്തു.

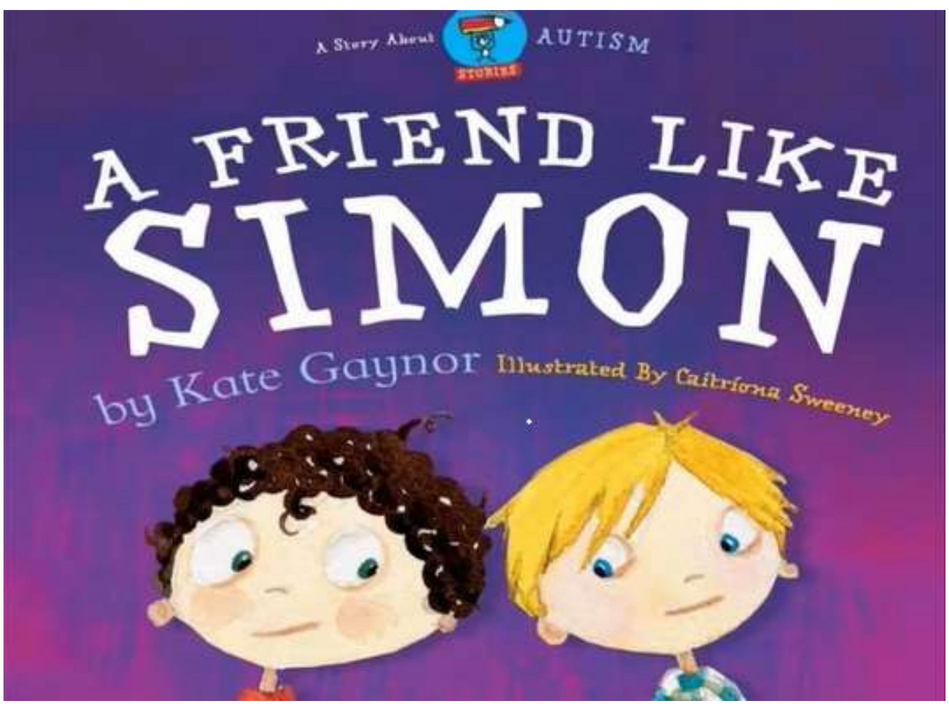

A Friend Like Simon

ഓട്ടിസത്തെ പറ്റി ഒരു പാഠം മൂന്നാം യൂണിറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം എന്ന് വിചാരിച്ച താണ്. കുറച്ച് തെരെഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു കഥ കിട്ടി. കെയ്റ്റ് ഗെയ്നറുടെ "A Friend Like Simon". കുട്ടികൾക്കുള്ള കഥയാണ്. പ്രത്യേക ആവശ്യങ്ങളുള്ളവരും ആരോഗ്യവും സാമൂഹികമായ പൊരുത്തപ്പെടലും പ്രശ്നമായവരുമായ കുട്ടികളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഗെയ്നറുടെ കഥകൾ. ഓട്ടിസം എന്ന വാക്ക് ഈ കഥയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. 'വ്യത്യസ്തനായ സഹപാഠി'യെ എങ്ങനെ നോക്കിക്കാണണം എന്ന രീതിയിലാണ് കഥ പോകുന്നത്. വ്യത്യസ്തരാണെങ്കിലും അത്തരം കുട്ടികൾക്കും വേണ്ട പരിഗണനയും പരിചരണവും കൊടു ത്താൽ നല്ല ചങ്ങാതിമാരാകാം എന്ന് കഥ പറയുന്നു.

Extended Reading നുള്ള പാഠമായതിനാൽ അധികം അഭ്യാസങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചില്ല. കഥാപാത്രമായ സൈമനെ വിവരിക്കാനും അത് പോലെ വ്യത്യസ്തരായ (ഏത് തരത്തിലും) ചങ്ങാതിമാരുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ പറ്റി രണ്ടു വാക്ക് പറയാനുമുള്ളവയായിരുന്നു ഉൾപ്പെടുത്തി യവ. പാഠം സൂക്ഷിച്ച് കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്ന നിർദ്ദേശം ഹാൻഡ്ബുക്കിൽ അധ്യാപർക്ക് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

കഥ എഡിറ്റ് ചെയ്തപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സ് സുഹൃത്തിന്റെ ഓട്ടിസമുള്ള മകനിലായിരുന്നു. വലിയ ക്ലാസ്സിലേക്കായിരുന്നെങ്കിൽ അത്തരം കുട്ടികളെ കൂടുതൽ വിശദമായി ചിത്രീകരി ക്കുന്ന കഥയോ ലേഖനമോ ആകാമായിരുന്നു. ഓട്ടിസത്തിന് പല വകഭേദങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു ഡോക്ടർമാർ പറയുന്നു. കഥയിലെ സൈമണെ പോലെ പരിമിതമായി പോലും കൂട്ടുകൂടാൻ കഴിയാത്തവരുമുണ്ട്.

The Why-Why Girl

എനിക്ക് ഒരുപാട് സംതൃപ്തി നൽകിയതാണ് Half the Sky എന്ന നാലാം യൂണിറ്റിലെ മൂന്നു പാഠവും. എനിക്കെന്നല്ല, കമ്മിറ്റിയിലെ എല്ലാവർക്കും . മഹാശ്വേതാ ദേവിയുടെ "The Why -Why Girl" ഒന്നുമില്ലായ്മയിൽ നിന്ന് അറിവധികാരത്തിലേക്ക് കുതിച്ച മോയ്ന എന്ന ആദിവാസി പെൺകുട്ടിയുടെ കഥയാണ്.

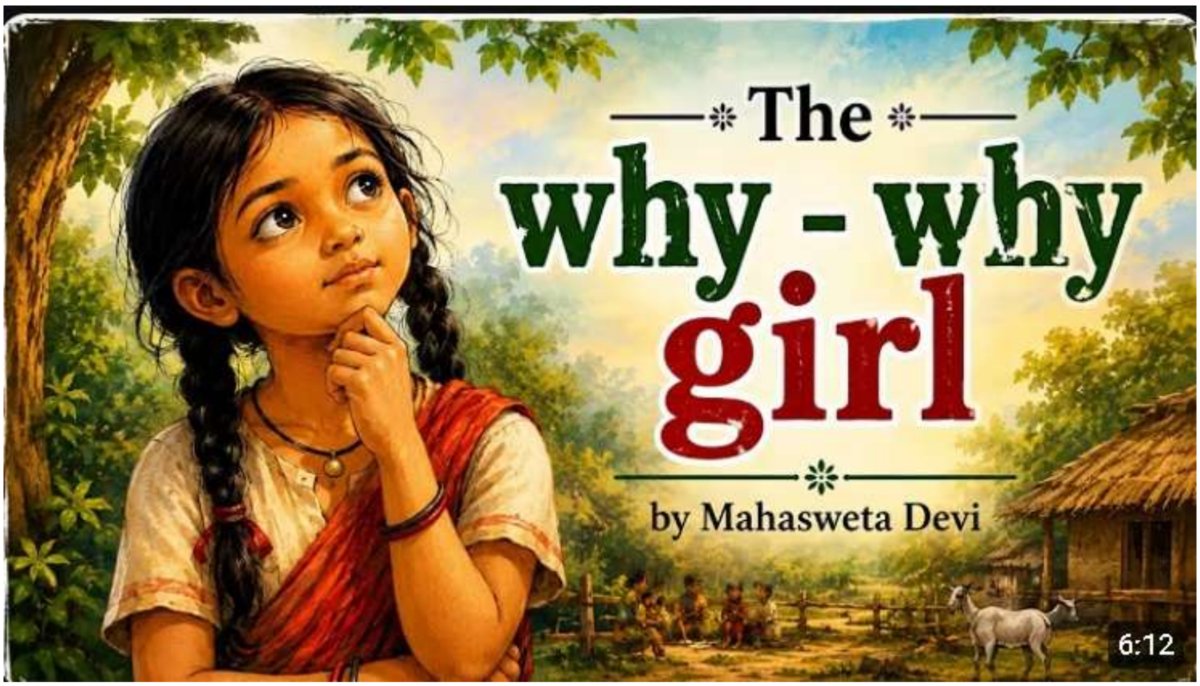
ചെറിയ ഏകാധ്യാപക വിദ്യാലയത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയിൽ നിന്ന് അവിടുത്തെ അധ്യാപിക എന്ന നിലയിലേക്ക് വളർന്ന തന്റെ ഗോത്രത്തിലെ ആദ്യത്തെ പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു മോയ്ന . ജീവിതത്തെ കിട്ടിയ പോലെ, ചോദ്യം ചെയ്യാതെ സ്വീകരിക്കുന്ന അതിദരിദ്ര ആദിവാസിഗോത്രത്തിലായിരുന്നു മോയ്നയുടെ ജനനം. എന്നാൽ വളരെ ചെറുപ്പം മുതൽ എന്ത് കണ്ടാലും 'അതെന്താ അങ്ങനെ?" എന്ന് ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ശീലം അവൾ വളർത്തിയെടുത്തു. കഥ വായിച്ചപ്പോൾ ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്തിന്റെ 'എന്തുകൊണ്ടെന്തുകൊണ്ടെന്തുകൊണ്ട്'' എന്ന പഴയ പാട്ട് ഓർമ്മ വന്നു. നാട്ടുകാർ മോയ്നയെ 'അതെന്താപ്പെണ്ണ്'' (why -why girl) എന്ന് വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. പാമ്പിനെ പിടിച്ചാൽ എന്താ, തുടങ്ങിയ ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല മോയ്ന ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്, ആൺകുട്ടികൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ തനിക്കെന്താ ചെയ്തു കൂടേ , വയലിലും വീട്ടിലും ഒരു പാട് പണിയെടുത്ത് കൊടുത്തിട്ട് ജന്മിയുടെ മകൻ എന്താ ഒരു നന്ദി പോലും പറയാത്തത്, എന്നെല്ലാം ആൺ-ഫ്യൂഡൽ അധികാരസ്വരൂപങ്ങളുടെ തടിക്ക് തട്ടുന്ന ചോദ്യങ്ങളും മോയ്ന ചോദിക്കുന്നുണ്ട്.

ചോദ്യം ചെയ്യലിന്റെയും ജിജ്ഞാസയുടെയും അതിർവരമ്പുകൾ മോയ്നയിൽ മാഞ്ഞു പോകുന്നു. അതേ വീറോടെ ചോദ്യങ്ങളെ നേരിടാനും അധ്യാപികയായപ്പോൾ അവൾക്ക് കഴിഞ്ഞു. ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് കൈ കഴുകുന്നത് എന്തിനാണ് , സൂര്യനും നക്ഷത്രമാണെങ്കിലും അതിനെന്താ മറ്റു നക്ഷത്രങ്ങളേക്കാൾ വലിപ്പം തുടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം മോയ്ന എന്ന യുവ അധ്യാപികക്ക് ഉത്തരമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രകൃതിയുമായി അടുത്ത് ജീവിക്കുന്നവർക്കാണ് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാനുള്ള ജിജ്ഞാസയുണ്ടാകുക എന്നൊരു നിരീക്ഷണം ഈ കഥയെ വിശകലനം ചെയ്ത ചിലർ നെറ്റിൽ പോസ്റ്റ് ചെയ്തത് കണ്ടു. അത് ശരിയാണോ എന്നറിയില്ല.

വിജനമായ നടപ്പാതയിലൂടെ നടക്കുന്ന മോയ്ന, ക്ലാസ്സിൽ ടീച്ചറുടെ മുന്നിലിരിക്കുന്ന മോയ്ന, ടീച്ചറായി മാറിയ മോയ്ന എന്നിങ്ങനെ മോയ്നയുടെ പല അവതാരങ്ങളേയും ജീവസ്സുറ്റ ചിത്രങ്ങളിലൂടെ ശ്രീവൽസൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുന്നിൽ കൊണ്ടു വരുന്നു.

കുട്ടികൾക്കുള്ള ചിത്രകഥയുടെ രൂപത്തിൽ (കൻയിക കിനിയുടെ വരയോടെ) തന്നെയാണ് മൂലകൃതി കിട്ടിയതെന്നത് കൊണ്ട് കാര്യമായ എഡിറ്റിങ് ആവശ്യമായി വന്നില്ല. മറ്റു ചില പാഠങ്ങൾ പോലെ ഇതും അഭ്യാസങ്ങളാൽ സമ്പന്നമാണ്. ഭാഷാ

സംബന്ധമായ അഭ്യാസങ്ങൾക്ക് പുറമെ മോയ്ന ചോദിച്ച പോലുള്ള ചോദ്യങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കൽ, ചിത്രങ്ങൾ നോക്കി അതിൽ നിന്ന് പ്രസക്തമായ ചോദ്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കൽ, മോയ്നയെ പറ്റി കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കൽ, മോയ്ന ഡയറി എഴുതുന്ന പോലെ എഴുതൽ, മോയ്നയെ പോലെ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ച ഒരു കൂട്ടുകാരനെ/രിയെ അനുമോദിക്കാൻ ചേരുന്ന ചടങ്ങിനെ പറ്റിയുള്ള കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കൽ, അധ്യാപികയോടൊപ്പം പ്രകൃതി നിരീക്ഷണത്തിന് (nature walk) പോയപ്പോൾ ഉണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ എഴുതൽ എന്നിവയാണ് അഭ്യാസങ്ങൾ.

The Heart of a Woman

ജോർജിയ ഡഗ്ലസ് ജോൺസന്റെ The Heart of a Woman വ്യക്തമായും ഒരു ഫെമിനിസ്റ്റ് കവിതയാണ്. ആറാം ക്ലാസ്സിലെ കുട്ടികൾക്ക് അത് പാഠമായി കൊടുക്കാമോ എന്ന കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ചർച്ച നടന്നു. അവർക്കും അതിൽ നിന്ന് അർഥം നിർമ്മിച്ചെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും എന്ന തീർപ്പിൽ നിലനിർത്തി. പ്രഭാതത്തിൽ ആകാശത്തിന്റെ അനന്തതയിലേക്ക് പക്ഷിയെ പോലെ യാത്ര പുറപ്പെടുന്ന സ്ത്രീഹൃദയം ഇരുൾ മൂടുമ്പോൾ കൂട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി അഴികളിൽ ചിറകിട്ടടിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. അത് കൂട്ടിൽ തന്നെയായിരുന്നില്ലേ ? നക്ഷത്രങ്ങളെ പറ്റിയുള്ള പകൽക്കിനാവ് മറക്കാനുള്ള സമയം മാത്രമല്ലേ രാത്രി? കൂട് സംരക്ഷണം മാത്രമല്ല, തടവുമാണല്ലോ.

കവിതക്ക് വേറെയും ചില സാധ്യതകളുണ്ട്. വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് വായിച്ച 'മനുഷ്യൻ എങ്ങനെ മഹാശക്തനായി' എന്ന സോവിയറ്റ് ബാലശാസ്ത്രസാഹിത്യ പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്: സ്വതന്ത്രർ എന്ന് നമ്മൾ സങ്കൽപ്പിക്കുന്ന പക്ഷികൾ പ്രകൃതിയുടെ തടവുകാർ മാത്രമാണ്. സാമൂഹികനിയമങ്ങളുടെ രൂപത്തിലുള്ള പ്രകൃതിയുടെ തടവുകാരാണ് സ്ത്രീകൾ മാത്രമല്ല പുരുഷന്മാരും - ഏറിയകുറും.

കുട്ടികളുടെ പരിമിതമെങ്കിലും പ്രസക്തമായ വിമർശനബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ച് ക്ലാസ്സിൽ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. മോശമില്ലാത്ത, മലയാളത്തിലുള്ള ഒരു വിശകലനം യൂട്യൂബിൽ കണ്ടു: https://www.youtube.com/watch?v=ae8Bzl14-I0

ചർച്ചക്ക് വഴി വെക്കാവുന്ന ചില comprehension questions കൊടുത്തതിനു പുറമെ ആദ്യത്തെ നാലുവരിയിലെയും അടുത്ത നാലുവരിയിലെയും ഭാവവ്യത്യാസം ചർച്ച ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന അഭ്യാസവുമുണ്ട്. പ്രാസം, താളം തുടങ്ങിയവ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന വാക്കുകളെ പറ്റിയുമുണ്ട് അഭ്യാസങ്ങൾ.

The Story of Dalda 13

ഇന്ത്യൻ ഫോട്ടോ ജേർണലിസത്തിലെ ഇതിഹാസമാണ് ഹോമായ് വ്യാരാവാല. വാർത്താ ചിത്രകാരിയുടെ വേഷമിട്ട ആദ്യത്തെ ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീ. 1940 കൾ മുതൽ മൂന്ന പതിറ്റാണ്ടോളം ഇന്ത്യയിലെ ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടെ പിന്നണിയിൽ അവരുണ്ടായിരുന്നു. സ്വന്തം സ്ഥിരോത്സാഹവും അധ്വാനവും നാടകനടനായ അച്ഛന്റെ പാരമ്പര്യവും കണക്കെഴുത്തിനൊപ്പം ടൈംസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ പത്രത്തിന്റെ ഫോട്ടോഗ്രാഫറുടെ ജോലിയും ചെയ്ത ഭർത്താവിന്റെ പ്രോത്സാഹനവും അവരെ ഇന്ത്യ കണ്ട ഏറ്റവും മികച്ച ഫോട്ടോ ജേർണ്ണലിസ്റ്റുകളിൽ ഒരാളാക്കി. ക്യാമറയും തോളിലിട്ട് ദില്ലിയിൽ സൈക്കിളിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങിയിരുന്ന അവരെ പറ്റി പലരും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

ഗാന്ധിയും നെഹ്രുവും അടക്കം ഇന്ത്യയിലെ തലയെടുപ്പുള്ള രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ ഭാഗഭാക്കുകളായ ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ അവരുടെ ക്യാമറ ഒപ്പിയെടുത്തു . ബുൾഗാനിൻ , ചൗ എൻ ലായ് , മാർഷൽ തിത്തോ , ഹോ ചി മിൻ തുടങ്ങിയ ലോകനേതാക്കളെയും അവരുടെ ക്യാമറയുടെ കണ്ണുകൾ പിടിച്ചെടുത്തു. ഫോട്ടോ ജേർണലിസത്തിൽ സ്ത്രീകൾ തീരെ ഇല്ലാതിരുന്ന കാലമായത് കൊണ്ട് സുരക്ഷാഭടന്മാരുടെയും പോലീസിന്റെയും ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെ മാധ്യമങ്ങൾക്ക് പ്രവേശനം നിഷേധിച്ച സ്ഥലങ്ങളിൽ പോലും പോയി ഫോട്ടോയെടുക്കാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞു.

സ്ത്രീയായ വാർത്താ ഫോട്ടോഗ്രാഫറെ അംഗീകരിക്കാൻ പത്രമാസികകൾ മടിച്ച ആദ്യകാലത്ത് ഭർത്താവിന്റെ പേരിലാണ് അവരുടെ പല ഫോട്ടോകളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. കുറച്ചുകാലം ഡാൽഡ 13 എന്ന തൂലികാനാമത്തിലും. ആ തൂലികാനാമത്തിന്റെ ചരിത്രം രസകരമാണ്. ദില്ലിയിലെ വാഹനങ്ങളുടെ രജിസ്ട്രേഷൻ നമ്പർ അക്കാലത്ത് DLD എന്നായിരുന്നു ആരംഭിച്ചത് . അവർ വാങ്ങിയ കാറിന്റെ നമ്പർ DLD 13 ആയിരുന്നു. അക്കാലത്ത് ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പാചകയെണ്ണയായ ഡാൽഡയുമായി അവരെ ബന്ധിപ്പിക്കാൻ എളുപ്പമായിരുന്നു!

1970 ൽ ഭർത്താവിന്റെ മരണശേഷം പുതിയ കാലത്തെ ഒളിഞ്ഞു നോക്കൽ (paparazzi) പത്രപ്രവർത്തനവുമായി പൊരുത്തപ്പെടാനാകാതെ അവർ വാർത്താ ഫോട്ടോ ഗ്രാഫറുടെ തൊഴിൽ നിർത്തി. ആദ്യകാലത്ത് ബോംബെ ക്രോണിക്കിൾ, ഇല്ലസ്റ്റേറ്റഡ് വീക്കിലി ഓഫ് ഇന്ത്യ തുടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഫോട്ടോ എടുത്തിരുന്ന അവർ പിന്നീട് ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഫർമേഷൻ സെർവീസിസിനു വേണ്ടിയാണ് ജോലി ചെയ്തത്. തൊണ്ണൂറ്റി ഒമ്പതാം വയസ്സിൽ, മരിക്കുന്നതിന് ഒരു വർഷം മുമ്പ് 2011ൽ അവർക്ക് പദ്മ വിഭൂഷൺ ലഭിച്ചു.

ഒരുപാട് സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്ന് കിട്ടുന്ന അവരുടെ ജീവിതകഥ പാഠമാക്കാൻ എളുപ്പ മായിരുന്നു. അവരുടെ ഫോട്ടോകളും അവരുടെ ജീവിതവും ജോലിയും വിവരിക്കുന്ന വീഡിയോകളും നെറ്റിൽ സുലഭമാണ്.

Extended Readingനുള്ള പാഠമായത് കൊണ്ട് വ്യാരാവാലയെ പറ്റി കുറിപ്പെഴുതാനും ഫോട്ടോ ആൽബം ഉണ്ടാക്കി അടിക്കുറിപ്പുകൾ എഴുതാനും മാത്രമേ അഭ്യാസങ്ങൾ കൊടുത്തുള്ളൂ. കൂടുതൽ ആകാമായിരുന്നു. വ്യാരാവാലയെ പറ്റിയുള്ള വീഡിയോകൾ കുട്ടികളെ കാണിക്കാൻ അധ്യാപകർ ഉൽസാഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും മറ്റു ഭാഷകളിലുമായി വ്യാരാവാലയെ പറ്റി ഡസൻ കണക്കിന് വീഡിയോകൾ യൂട്യൂബിലുണ്ട്.

Unnikkuttan Goes to School

കേരളത്തെ പറ്റിയുള്ള അഞ്ചാം യൂണിറ്റിൽ (Hearth and Home) ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ കഥകൾ ഒരു പാട് എടുത്ത് നോക്കി. ഇംഗ്ലീഷിൽ കിട്ടാൻ പ്രയാസമായത് കൊണ്ട് മലയാളത്തിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യാനായിരുന്നു ആദ്യം മുതൽ തീരുമാനം. ആദ്യം പരിഗണിച്ചത് കേശവദേവിന്റെ 'കൂൾഡ്രിങ്ക്' എന്ന കഥയാണ്. സച്ചിദ്നന്ദൻ എഡിറ്റ് ചെയ്ത് *Under the Wild Skies* എന്ന മലയാളകഥകളുടെ വിവർത്തനസമാഹാരത്തിലുണ്ട്. എന്റെ വിവർത്തനമാണ്. ഗ്രാമത്തിൽ നിന്ന് നഗരത്തിൽ പാല് വിൽക്കാൻ വരുന്ന ജാനു എന്ന ചെറിയ പെൺകുട്ടിയുടേയും അഹമ്മദ് എന്ന കൂൾഡ്രിങ്ക് വിൽപനക്കാരന്റേയും കഥയാണ്. കേശവദേവിന്റെ മികച്ച കഥകളിലൊന്ന്.

എഡിറ്റിങ്ങും അഭ്യാസങ്ങൾ തയ്യാറാക്കലും അടക്കം പണി ഒരു പാട് കഴിഞ്ഞപ്പോ ഴാണ് കാർമേഘങ്ങൾ ഉരുണ്ടു കൂടിയത്. ഈ പാഠം തെരഞ്ഞെടുത്തത് അറിഞ്ഞ ചിലർ ചില സന്ദേഹങ്ങൾ കോഡിനേറ്ററെ അറിയിച്ചതായി ഞങ്ങൾ കേട്ടു. ഒരു മുതിർന്ന അധ്യാപകൻ പറഞ്ഞത് അഹമ്മദിന്റെയും ജാനുവിന്റെയും ബന്ധത്തിൽ ലൈംഗികതയുടെ ലാഞ്ജനയുണ്ടെന്നാണ്. കാഴ്ചക്കുറവു കൊണ്ടായിരിക്കും, ഞാനടക്കം പലരും ആ ബന്ധ ത്തിൽ പിതൃസ്നേഹവും പുത്രീവാൽസല്യവും മാത്രമേ കണ്ടുള്ളൂ. കേശവദേവ് വേറെ, കേശവമ്മാമന്മാർ വേറെ! കഥ ഉപേക്ഷിച്ചു.

തെരച്ചിൽ തുടർന്നു. ഒടുവിൽ കിട്ടിയത് നന്തനാരുടെ *ഉണ്ണിക്കുട്ടന്റെ ലോകം* എന്ന , ഒരു പക്ഷെ മലയാളത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച, ബാലസാഹിത്യകൃതിയുടെ "ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ സ്കൂളിൽ" എന്ന രണ്ടാം ഭാഗമാണ്. എനിക്ക് പെട്ടെന്ന് കത്തിയത് മാർക് ട്വൈനിന്റെ Adventures of Tom Sawyer ൽ ടോം ഒരു തിങ്കളാഴ്ച സ്കൂളിൽ പോകുന്നത് വിവരിക്കുന്ന അധ്യായമാണ്. വ്യത്യാസങ്ങൾ ഒരു പാടുണ്ട്. ടോമിന്റെ സാമർഥ്യമോ സൂത്രങ്ങളോ ഒന്നുമില്ലാത്ത നാട്ടുമ്പുറത്തുകാരാണ് ഉണ്ണിക്കുട്ടനും കുട്ട്യേട്ടനും. കുട്ട്യേട്ടന് ടോമിന്റെ വയസ്സുണ്ടാകും . എന്നാൽ ആഖ്യാനത്തിലും ചരിത്രപരതയിലും വിശദാംശങ്ങൾ നിരീക്ഷി ക്കുന്ന സൂക്ഷ്മതയിലും നന്തനാർ മാർക് ട്വൈനിന് ഒട്ടും പിന്നിലില്ല.

നവചരിത്രവാദികൾക്ക് ചാകരയാണ് *ഉണ്ണിക്കുട്ടൻറെ ലോകം*, വിശേഷിച്ച് 'ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ സ്കൂളിൽ'. നോക്കുക: രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിച്ചാൽ പാത്രങ്ങൾ കഴുകി വെക്കുന്ന സമ്പ്രദായം വലിയ വീടുകളിൽ പണ്ടില്ല . എച്ചിൽ പാത്രങ്ങൾ പിറ്റേന്ന് വാല്യക്കാരത്തിക്ക് കഴുകാൻ ഇറയത്ത് മാറ്റിവെക്കുകയാണ് പതിവ്. ആ പാത്രങ്ങളിൽ ഇറവെള്ളം വീഴുന്നതും കാളിയമ്മ പാത്രങ്ങൾ കഴുകുന്നതും ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ നോക്കി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ സ്ക്കുളിൽ ചേരുന്നു എന്നറിയുമ്പോൾ കാളിയമ്മ പറയുന്നത് പഠിച്ച് വലിയ ആളായി എങ്ങോട്ടെങ്കിലും പോകുമ്പോൾ വേലക്കാരിയായി തന്നെയും കൊണ്ട് പോകണം എന്നാണ്. അക്കാലത്ത് വേലക്കാരികൾക്ക് അത്രയൊക്കെയേ ആഗ്രഹമുള്ളൂ.

ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ പല്ല് തേക്കുന്നത് ഉമിക്കരി കൊണ്ടാണ്. പക്ഷെ അച്ഛന് (അച്ഛന് മാത്രം) ടൂത്ത്പേസ്റ്റ് കൊണ്ട് പല്ല് തേക്കാനുള്ള പ്രിവിലിജ് ഉണ്ട്. ടൂത്ത്പേസ്റ്റ് തേച്ച് ടൂത്ത്ബ്രഷ് കൊണ്ട് പല്ല് തേക്കുക എന്നത് ഉണ്ണിക്കുട്ടന്റെ വലിയൊരു സ്വപ്നമാണ്. രണ്ടും പക്ഷെ വിലകൂടിയ അപൂർവ വസ്തുക്കളാണ് . അമർത്തി ഞെക്കി കുറച്ച് പേസ്റ്റ് കളഞ്ഞതിനു ഒരിക്കൽ അച്ഛൻ ചീത്ത പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് മാത്രമല്ല, ഈർക്കിളിന് പകരം ടങ്ക്ളീനർ കൊണ്ട് നാവ് വടിക്കുകയും വേണം. പല പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിട്ടും അച്ഛൻ ഇത് വരെ ടങ്ക്ളീനർ വാങ്ങിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല. ടങ്ക്ളീനറിന്റെ സാംസ്കാരികമൂല്യം ഇടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു . നാവ് വടി ക്കാത്ത കുട്ടികളുടെ ഉച്ചാരണം ശരിയാകില്ല എന്നൊരു വിശ്വാസം ഒരുകാലത്ത് പ്രബല മായിരുന്നു. കുട്ടൻ നായർ മാവില കൊണ്ടും പല്ല് തേക്കുന്നതായും പറയുന്നുണ്ട്.

സ്കൂളിലെ ഓഫീസിൽ ചില്ലിട്ട് വെച്ച പല ഫോട്ടോകളുണ്ട്. അതിൽ മൂന്നെണ്ണം ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു; ഗാന്ധി, നെഹ്റു, ശാസ്ത്രി. ആ മൂന്നു പേരുടെയും ഫോട്ടോ ഉണ്ണിക്കുട്ടന്റെ വീട്ടിലുമുണ്ട്. ലാൽ ബഹാദൂർ ശാസ്ത്രിയെ പറ്റി ഒരു കഥ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന രാധടീച്ചർ ശാസ്ത്രി ആറുമാസം മുമ്പ് മരിച്ചു പോയി എന്ന വിവരം പറയുമ്പോൾ കഥയിലെ കാലം കൃത്യമായി അടയാളപ്പെടുത്തുകയാണ്.

ഡി പി ഇ പി യും നിർമ്മിതിവാദവും കരിക്കുലം പരിഷ്കരണവും ചവച്ചരക്കുമ്പോൾ രാധടീച്ചർ കുട്ടികളോട് ക്ലാസ്സിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ, അപനിർമ്മാണമൊന്നും കൂടാതെ, നോവലിസ്റ്റ് വിവരിക്കുന്നത് വായിക്കാൻ രസമുണ്ട്. 'ദിനകൃത്യങ്ങൾ' എന്നാൽ എന്താ ണെന്ന് മനസ്സിലാകാഞ്ഞ കുട്ടികൾക്ക് (എങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാനാണ്? വീട്ടിൽ അങ്ങനെ യൊന്നു ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ട് വേണ്ടേ!) ടീച്ചർ അത് വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. അച്ഛനമ്മമാർ ദൈവങ്ങളാണെന്ന് ടീച്ചർ പറഞ്ഞപ്പോൾ അക്കാര്യത്തിൽ ഉണ്ണിക്കുട്ട നടക്കമുള്ള കുട്ടികൾക്ക് സംശയമൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു.

സ്ലേറ്റും പുസ്തകവും കൊണ്ട് വരാത്തവർ എഴുന്നേറ്റ് നിൽക്കാൻ ടീച്ചർ പറഞ്ഞപ്പോൾ ചില കുട്ടികൾ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നു . നാളെ മുതൽ സ്ലേറ്റും പുസ്തകവുമില്ലാതെ ക്ലാസ്സിൽ കയറ്റില്ലെന്നൊന്നും പറയാതെ ടീച്ചർ കുട്ടികളോട് ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. വരാനിരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിലും പലർക്കും രണ്ടും ഉണ്ടാകില്ലെന്നറിയാനുള്ള ലോകവിവരമൊക്കെ ടീച്ചർ ക്കുണ്ട്. ടീച്ചറുടെ മേശപ്പുറത്ത് മഷിയും ചളിയും ഇഴുകിപ്പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചകിരിയും സോപ്പും കൊണ്ട് കഴുകിയാൽ വൃത്തിയാകും എന്ന് ഉണ്ണിക്കുട്ടനറിയാം, വീട്ടിൽ ചില മേശകൾ അങ്ങനെ വൃത്തിയാക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ സ്കൂളിൽ ആര് വൃത്തിയാക്കാ നാണ്! ക്ലാസ്സിലെ ഒരു പെൺകുട്ടി ഒലിക്കുന്ന മൂക്ക് കൈ കൊണ്ട് തുടക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ഉണ്ണിക്കുട്ടന് അറപ്പ് തോന്നി. ആ ക്ലാസ്സിൽ തന്നെ ചീരാപ്പ് (ജലദോഷം) ബാധിച്ച കുട്ടികൾ വേറെയും ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. പോഷകാഹാരക്കുറവ് കൊണ്ട് ചീരാപ്പും ചൊറിയും ചിരങ്ങുമെല്ലാം വരുന്നത് അക്കാലത്ത് അത്ര അസാധാരണമായിരുന്നില്ല. മൂന്നു നേരം നല്ല ഭക്ഷണം കിട്ടുന്ന ഉണ്ണിക്കുട്ടന് അത്തരം പ്രശ്നങ്ങൾ കുറവായിരുന്നിരിക്കണം.

ബ്രഷിന്റെയും പേസ്റ്റിന്റെയും കാര്യം പോലെയാണ് ശീലക്കുടയുടെ കാര്യവും. ഇന്ന് ശീലക്കുട എന്ന് പറഞ്ഞാൽ കുട്ടികൾ മേലോട്ട് നോക്കും. എല്ലാ കുടയും ശീലക്കുടയാണ്. എന്നാൽ ഉണ്ണിക്കുട്ടന്റെ കാലത്ത് ശീലക്കുട വിശേഷവസ്തുവായിരുന്നു. വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ മാത്രം ഉപയോഗിക്കാനുള്ളത് . സ്കൂളിൽ പോകുമ്പോൾ കൊണ്ട് പോകാം. അമ്പലത്തിൽ പോകുമ്പോൾ ഓലക്കുട മതിയെന്ന് മുത്തശ്ശി ഉണ്ണിക്കുട്ടനോട് പറയുന്നു. സ്കൂളിന്റെ വരാന്തയിൽ ചെരിച്ചു വെച്ച കുടകളിൽ ഓലക്കുടകളും ശീലക്കുടകളുമുണ്ട്.

അമ്പലക്കുളത്തിന്റെ കാര്യമോ? കഥാസന്ദർഭത്തിൽ കുളം നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വേനലിൽ പൂരക്കാലത്ത് കുളത്തിലെ നിരപ്പ് താണ വെള്ളത്തിന് ആനപ്പിണ്ടിയുടെയും വെടിമരുന്നിന്റെയും മണമുണ്ടായിരുന്നത് ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ ഓർക്കുന്നുണ്ട്. അടുത്ത കാലത്ത് അമീബിക് മസ്തിഷ്കജ്വരം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്ന വരെ കുളത്തിലെ കുളിയെ പറ്റി ആർക്കും വലിയ വേവലാതിയില്ലായിരുന്നല്ലോ.

പുസ്തകസഞ്ചിയും മറ്റും തൂക്കിയിടാൻ അക്കാലത്ത് ഹാങ്ങറുകളില്ല. ചുമരിൽ തറച്ച ആണിയാണ് അതിന് പറ്റിയത്. ഉമ്മറത്തേയും അറകളിലെയും വാതിലുകൾ തടിച്ചതായിരിക്കും. വലിയ വീട്ടുകാർക്ക് മരത്തിനു ക്ഷാമമില്ല. ചുമരിന് ചെങ്കല്ല് പോലും സംഘടിപ്പിക്കാൻ പറ്റാത്തവർക്കായിരുന്നു ഇന്ന് വീണ്ടും ചർച്ചയിൽ വന്നിരിക്കുന്ന ചെറ്റപ്പുരകൾ. വാതിലുകൾക്ക് മേപ്പടി എന്ന് പേരുള്ള ഒരു തട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ചെറിയ സാധനങ്ങൾ (ചിലപ്പോൾ മരുന്ന് ഗുളികകളോ, ചില്ലറത്തുട്ടുകളോ അത്യാവശ്യമുള്ള കടലാസുകളോ) സൂക്ഷിക്കാൻ ഉത്തമം പുതിയ സ്ലേറ്റ് പെൻസിൽ വേണമെന്ന് ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ വാശി പിടിച്ചപ്പോൾ കുട്ടൻ നായർ പുതിയതൊന്ന് എടുത്ത് കൊടുക്കുന്നത് മേപ്പടിയിൽ നിന്നാണ്.

അന്നൊക്കെ ഉണ്ണിക്കുട്ടന്മാർക്ക് ചെറിയ കൗതുകവസ്തുക്കൾ മതി. ഉണ്ണിക്കുട്ടന്റെ ഒന്നാംപാഠ പുസ്തകത്തിന്റെ താളുകൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് മയിൽപ്പീലിയും അച്ഛൻ വലിക്കുന്ന കത്തിരി മാർക്ക് സിഗരറ്റിന്റെ (Scissors) പാക്കറ്റിലെ വെള്ളിക്കടലാസുമാണ്. അത് പൊതിഞ്ഞത് അമ്മയ്ക്ക് അങ്ങാടിയിൽ നിന്ന് മുണ്ടും ബ്ലൗസും വാങ്ങിയ ബ്രൗൺ നിറത്തിലുള്ള കടലാസു കൊണ്ടാണ്. ആ കടലാസും അപൂർവ്വവസ്തുവാണ്. സ്ലേറ്റിന്റെ ചട്ടക്കൂടിലും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പേര് എഴുതുന്നത് അന്ന് പതിവായിരുന്നു. അമ്പത് പൈസയോ മറ്റോ ആയിരുന്നു അന്ന് സ്ലേറ്റിന് വില . പക്ഷെ അമ്പത് പൈസ വലിയ സംഖ്യയാണന്ന് . ഊണും മീൻ പൊരിച്ചതും കിട്ടും. ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ ഒരു സ്ലേറ്റ് പൊട്ടിച്ചത് വലിയ പുക്കാറത്തായതാണ്. ഇപ്പോൾ കയ്യിൽ നിന്ന് വീഴാതെ സൂക്ഷിച്ച് കൊണ്ട്നടക്കുന്നുണ്ട്. സ്ലേറ്റിൽ അവന്റെ പേരിന്റെ ഇനിഷ്യൽസ് മാത്രം (പി സി) ഇംഗ്ലീഷിലും ബാക്കി മലയാളത്തിലുമാണ് എഴുതിയത്. മൊത്തം ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയാലേ ഗുമ്മുള്ളൂ എന്ന് ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ വിചാരിച്ചു.

അച്ഛൻ കോയമ്പത്തൂരിൽ നിന്ന് കൊണ്ട് വന്ന സ്പോഞ്ച് ചെരിപ്പ് മേപ്പടിയിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും മഴയത്ത് ചെരിപ്പിട്ടു നടന്നാൽ ട്രൗസറിലും ഷർട്ടിലും ചളി തെറിക്കും എന്ന് മുത്തശ്ശൻ പറഞ്ഞത് കൊണ്ട് വെറും കാലോടെയാണ് ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ സ്കൂളിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടത്.

കുളത്തിലെ വെള്ളം ഒഴുകി വന്ന ചാലിലേക്ക് വീഴുന്നിടത്ത് ഒരു 'മാപ്പിള' മീൻ പിടിക്കുന്നത് ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ കാണുന്നുണ്ട്. അന്നൊക്കെ വരിഷ്ഠസാഹിത്യത്തിലും മാപ്പിള, നായർ, തിയ്യൻ, നമ്പൂതിരി എന്നൊക്കെ ജാതി പറയുന്നത് സാധാരണമാണ്. ജാതി പറയരുത് എന്ന് ശ്രീനാരായണഗുരു പറഞ്ഞതൊക്കെ ശരി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് അങ്ങനെ മുഴുവൻ അംഗീകരിച്ചു കൊടുക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ.

ഉണ്ണിക്കുട്ടന്റെ സ്കൂൾചരിതം മൊത്തം വിവർത്തനം ചെയ്തു പാഠമാക്കാൻ കഴിയാത്ത എന്റെ സങ്കടമാണ് സങ്കടം. ആറാം ക്ലാസ്സിലെ പാഠപുസ്തകത്തിൽ അത് വയ്യല്ലോ. കേരളത്തിലെ ഏതെങ്കിലും സർവകലാശാലയിൽ അത് പാഠമാക്കിയതായി അറിയില്ല. ഏതായാലും കുത്തിയിരുന്ന് എഡിറ്റ് ചെയ്ത് വെട്ടിയും ഒട്ടിച്ചും ചിലത് കയ്യിൽ നിന്ന് കൂട്ടിയും പാഠമാക്കി. തൃപ്തിയായി എന്ന് പറഞ്ഞു കൂട . ഇരിക്കട്ടെ.

ഉണ്ണിക്കുട്ടനെ സ്കൂളിൽ പോകുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും കഴിപ്പിക്കാൻ പിന്നാലെ പോകുന്ന, അക്കാലത്തെ മുണ്ടും നേര്യതും ഉടുത്ത അമ്മ; പ്രായം കൊണ്ട് നടു വളഞ്ഞ, ഒറ്റമുണ്ടും റൗക്കയും ധരിച്ച മുത്തശ്ശി; 'ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ P C' എന്ന് ചട്ടയിൽ എഴുതിയ സ്ലേറ്റ്; ഉണ്ണിക്കുട്ടനും കുട്ട്യേട്ടനും തമ്മിലുള്ള കശപിശ; മുണ്ട് മടക്കിക്കുത്തി, കാലിൽ വള്ളിച്ചെരിപ്പിട്ട അച്ഛന്റെ കൂടെ നഗ്നപാദനായി സ്കൂളിലേക്ക് പോകുന്ന ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ;കുട്ടികളുടെ ഓലക്കുടകളും ശീലക്കുടകളും ചെരിച്ചു വെച്ച, ചൂറ്റിക കൊണ്ടടിച്ച്, ക്ലാസ്സ് തുടങ്ങുന്നതും അവസാനിക്കുന്നതുമായ സമയങ്ങൾ അറിയിക്കാൻ കഴുക്കോലിൽ നിന്ന് ലോഹത്തകിട് തൂക്കിയിട്ട സ്കൂൾ വരാന്ത; പഴയ സ്റ്റാൻറിൽ കുത്തിനിറുത്തിയ ബ്ലാക്ക്ബോർഡിനരികിൽ നിന്ന് ഡെസ്കില്ലാത്ത ബെഞ്ചിലിരിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് ക്ലാസ്സെടുക്കുന്ന രാധട്ടീച്ചർ - ശ്രീവൽസന്റെ ചിത്രങ്ങൾ കടന്നു പോയ ആ കാലത്തെ കൃത്യമായി പുന:സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

അഭ്യാസങ്ങൾ ഇഷ്ടം പോലെ ചേർത്തു. ഭാഷ സംബന്ധമായവക്ക് പുറമെ ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ രാവിലെ കഴിച്ച ഉപ്പുമാവിന്റെ പാചകവിധി, കേരളത്തിലെ മഴക്കാലത്തിന്റെ വിവരണം, ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ പോകുന്ന വഴിക്കുള്ള കാഴ്ചകൾ, സ്വന്തം സ്കൂളിനെ പറ്റി ഒരു രേഖാചിത്രം എന്നിവയെല്ലാം എഴുതാനുള്ളവ ഉൾപ്പെടുത്തി.

ഉണ്ണിക്കുട്ടന്റെ ലോകം

The Boat

അഞ്ചാം യൂണിറ്റിലെ കവിതയുടെ കാര്യം പെട്ടെന്ന് തീരുമാനമായി. 2018ലെ Kerala Story യുടെ ഏറ്റവും സത്യസന്ധമായ ആഖ്യാനം ഒരു പക്ഷെ സച്ചിദാനന്ദന്റെ Pictures Drawn on Water ആയിരിക്കും. അതിലെ Boat എന്ന ഭാഗം മാത്രമാണ് എടുത്തത്.

അഭ്യാസങ്ങളിൽ ഒന്ന് രക്ഷാദൗത്യവുമായി ബോട്ട് വന്നപ്പോൾ 'ആദ്യം 'അമ്മ' 'ആദ്യം മോള് ' എന്ന് സ്വയം മാറി നിന്ന് മറ്റുള്ളവരെ കയറ്റാൻ തർക്കിക്കുന്ന അമ്മയുടെയും മകന്റെയും മകളുടെയും സംഭാഷണം എഴുതാനാണ്. പ്രളയം നേരിട്ട് അനുഭവിച്ച കുട്ടികൾ ഉള്ളിൽ തട്ടുന്ന വിധത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കണം. മനുഷ്യരെ ദുരന്തം നിസ്വാർത്ഥരും മരണം നിർഭയരും ആക്കുമെന്ന് കവി പറഞ്ഞത് ശരിയാണോ എന്ന് എനിക്കെന്ന പോലെ മറ്റു കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾക്കും തീർച്ചയില്ലായിരുന്നു.

ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളെ പറ്റിയുള്ളവയ്ക്ക് പുറമെ, രക്ഷാപ്രവർത്തകരുടെ ബോട്ടിൽ കയറുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം കൊണ്ട് രണ്ട് രംഗം മാത്രമുള്ളൊരു കുട്ടിനാടകം (skit) എഴുതാനും ഒരഭ്യാസം ചേർത്തു.

Cousins from Across the Sea

ഞങ്ങളും മലയാളികളല്ലേ, എന്നിട്ട് ഞങ്ങളെ പറ്റി ഒരു പാഠം പോലും കേരളത്തിലെ ഒരു പാഠപുസ്തകത്തിലും ഇല്ലാത്തത് എന്താണ്, - എ അയ്യപ്പനെ പറ്റി ഡോക്യുമെന്ററി നിർമ്മിച്ച ത്വൽഹത്തും കവരത്തി ടീച്ചർസ് ട്രെയിനിങ് കോളേജിൽ കുറച്ചു കാലം പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ ചാർജ് വഹിച്ച കാസിമും അടക്കം ലക്ഷദ്വീപിൽ നിന്നുള്ള പല വിദ്യാർത്ഥികളും എന്നോട് ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാലത്ത് കാലിക്കറ്റ് സർവകലാശാലയിൽ ലക്ഷദ്വീപിൽ നിന്നുള്ള നാനൂറോളം വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഇറക്കിയ 'ഫുളുത്' (സൂര്യൻ) എന്ന സ്മരണികയുടെ കോപ്പി എന്റെ കയ്യിലുണ്ട്.

ലോകമാകെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന പ്രവാസിമലയാളികളിൽ നിന്നും അന്തമാനിലെ ചെറിയ മലയാളി സമൂഹത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി ലക്ഷദ്വീപിലെ മലയാളികൾ നാനൂറു വർഷം മുമ്പെങ്കിലും അവിടെ താമസമാക്കിയവരാണ്. അവരുടെ മലയാളത്തിന് ജസ്റി എന്ന് പറയും. ദ്വീപ്മൊഴി എന്നർത്ഥം (ജസ്റ് = ദ്വീപ്). 1607ൽ എഴുതിയ 'മുഹിയുദ്ദീൻ മാല'യിലെ മലയാളവുമായി അതിനു അടുപ്പം കാണുന്നുണ്ട്. ജസ്റിക്ക് തന്നെ വകഭേദങ്ങളുണ്ട്. ഒരു മാനക ജസ്റി രൂപപ്പെട്ടു വന്നിട്ടുമുണ്ട്. മിനിക്കോയിൽ സംസാരഭാഷ മഹലാണെങ്കിലും ഭരണഭാഷ മലയാളമാണ്.

എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളായ ഇസ്മത് ഹുസ്സൈൻ, നല്ലകോയ തുടങ്ങിയവരുടെ കഥകൾ പരിശോധിച്ചു. അവർ വലിയ എഴുത്തുകാരാണ്. അവർക്കിപ്പോൾ ലക്ഷദ്വീപ് സാഹിത്യ പ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം എന്നൊരു കൂട്ടായ്മയുമുണ്ട്. പക്ഷെ വിവർത്തനം ചെയ്തു പാഠത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിലേക്ക് കൊണ്ട് വരാൻ പറ്റിയത് ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. പിന്നെ പരിഗണിച്ചത് ലോകമറിയുന്ന സമുദ്രഗവേഷകനും കൃഷിശാസ്ത്രജ്ഞനുമായ അലി മണിക്ഫാൻ, ലോകചിത്രകലയിലെ നിറസാന്നിദ്ധ്യമായ സർറിയലിസ്റ്റ് ചിത്രകാരൻ എൻ കെ പി മുത്തുക്കോയ തുടങ്ങിയ പ്രമുഖരെ ഉൾപ്പെടെ പരാമർശിക്കുന്ന ചെറുവിവരണമാണ്. പക്ഷെ കേശവദേവിന്റെ കഥയുടെ കാര്യത്തിൽ എന്ന പോലെ കാർമേഘങ്ങൾ ഉരുണ്ടു കൂടിയപ്പോൾ അതും വേണ്ടെന്നു വെച്ചു. ഒടുവിൽ ലക്ഷദ്വീപിലേക്ക് വിനോദയാത്ര പോകാൻ ഒരുങ്ങിയ സ്കൂൾകുട്ടികൾക്ക് അധ്യാപിക ലക്ഷദ്വീപിനെ പറ്റി ഒരു വിവരണം കൊടുക്കുന്ന രൂപത്തിൽ ഒരു പാഠം തയ്യാറാക്കി. എന്റെ അറിവിൽ കേരളത്തിലെ പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ സിലബസ്സിൽ ഭാഷാപാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ലക്ഷദ്വീപിനെ പറ്റിയുള്ള ഒരേയൊരു പാഠമാണിത്.

Extended Readingനുള്ള പാഠമായത് കൊണ്ട് ഡയറിക്കുറിപ്പുകളുടെ രൂപത്തിലുള്ള യാത്രാവിവരണവും, യാത്രക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങളുടെ വിവരണവും തയ്യാറാക്കാൻ രണ്ടു അഭ്യാസങ്ങളേ ചേർത്തുള്ളൂ. ലക്ഷദ്വീപിലെ എഴുത്തുകാരെ വായിക്കാൻ അധ്യാപകർക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രേരിപ്പിക്കാം. അവരെ തീർച്ചയായും കേരളത്തിലെ വായനക്കാർ അടുത്തറിയണം

അനുബന്ധം

ചിത്രീകരണം (Illustration)

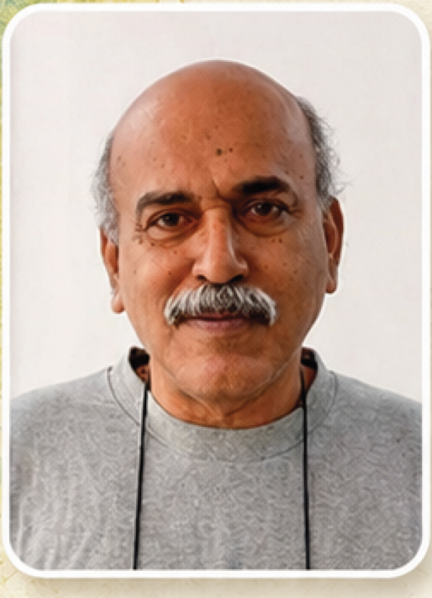
ചിത്രീകരണം വലിയൊരു കലയാണ്. പ്രത്യേകിച്ച് പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ എന്ന് പറയണം. ചിത്രങ്ങളില്ലാത്ത പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഉപ്പില്ലാത്ത കഞ്ഞി പോലെയാണ്, അല്ലെങ്കിൽ മധുരമില്ലാത്ത ഐസ്ക്രീം പോലെയാണെന്ന് പറയാം. കഥയായാലും കവിത യായാലും ലേഖനമായാലും പാഠങ്ങൾക്ക് ഉഷാറ് വെപ്പിക്കുന്നത് പലപ്പോഴും ചിത്രങ്ങളാണ്. ഇത് പാഠങ്ങളുടെ മാത്രം കാര്യവുമല്ല. മലയാളത്തിലെ വരിഷ്ഠരായ കഥാസാഹിത്യകാരുടെ കൃതികൾക്ക് ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകളിൽ അവരോളം തന്നെ പ്രശസ്തരായ ചിത്രകാർ വരച്ച ചിത്രങ്ങൾ വായനക്കാർ ഏറെക്കാലം ഓർക്കും. വായനക്കാരുടെ ഭാവനയുടെ സ്വതന്ത്രവിഹാരത്തിന് ചിത്രങ്ങൾ തടസ്സമാണെന്ന് പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ കഥാപാത്രങ്ങളേയും സ്ഥലങ്ങളേയും ഓർമ്മയിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുന്നത് പലപ്പോഴും ചിത്രങ്ങളാണ്. അപൂർവമായി, ആഖ്യാന ത്തിൽ പതിഞ്ഞ രീതിയിലോ അപൂർണ്ണമായോ പറഞ്ഞു പോയതിനെ ചിത്രങ്ങൾ വിശദാം ശങ്ങളിലൂടെ പൂരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാഠപുസ്തകത്തിലാകുമ്പോൾ പരിചിതമല്ലാത്ത ഭൂമിശാസ്ത്രമോ, ജീവിതമോ, വ്യവഹാരമോ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ചിത്രങ്ങൾക്ക് മോശമല്ലാത്ത പങ്കുണ്ട്. പലപ്പോഴും അക്ഷരങ്ങളുടെ ഏകതാനതയിൽ നിന്നും വിരസതയിൽ നിന്നും മോചനം കൂടിയാണ് ചിത്രങ്ങൾ. പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ വർണ്ണങ്ങളുടെ വിന്യാസവും പ്രധാനമാണ്. അച്ചടിക്കൂലി ലാഭിക്കാൻ പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ബ്ലാക്ക് ആൻഡ് വൈറ്റ് ചിത്രങ്ങൾ മാത്രം ചേർത്തിരുന്ന കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നത് സിനിമയിലെ ബ്ലാക്ക് ആൻഡ് വൈറ്റ് ഛായാഗ്രഹണം പോലെ കാലഹരണപ്പെട്ടു പോയിരിക്കുന്നു. ഡിജിറ്റൽ ചിത്രകലാസങ്കേതങ്ങളേയും നിർമ്മിതബുദ്ധിയേയും ഇന്ന് ചിത്രകാർ ആശ്രയിക്കുന്നുണ്ട്. അവ ചിത്രരചനയുടെ നൈസർഗ്ഗികത നശിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ചുരുക്കം ചിലരേ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളൂ. പേന കൊണ്ട് സ്വന്തം കയ്യക്ഷരത്തിൽ എഴുതണം സാഹിത്യമെന്നും ടൈപ്പ് ചെയ്യുന്നത് എഴുത്തിൻറെ നൈസർഗ്ഗികത നശിപ്പിക്കും എന്നും ഇന്നാരും പറയുന്നില്ല. എഴുത്തിലായാലും ചിത്രരചനയിലായാലും വേഗതക്കും കൃത്യതക്കുമപ്പുറം എഡിറ്റിങ്ങിലാണ് സാങ്കേതികവിദ്യ വലിയ കുതിപ്പുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്. പഴയ വെട്ട്-തിരുത്തിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വെട്ടും തിരുത്തും നിറഞ്ഞ പേജുകളെ ടാഗോർ പിന്നീട് ചിത്രങ്ങളാക്കി മാറ്റി എന്ന് എവിടെയോ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഞങ്ങളുടെ ആസ്ഥാന ചിത്രകാരായ ഇർഷാദും ശ്രീവൽസനും ഡിജിറ്റൽ ചിത്രരചനാസങ്കേതങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഉപയോഗിച്ചത്. അപൂർവമായി നിർമ്മിത ബുദ്ധിയേയും അവർ ആശ്രയിച്ചു. പലപ്പോഴും അവർ ശൈലീകരണത്തിലേക്ക് (stylization) പോയി. സങ്കേതങ്ങൾ എന്ത് തന്നെയായാലും അവരുടെ വരയിൽ ടോട്ടോ-ചാന്റെ ജപ്പാനും വില്യമിന്റെ മലാവിയും മഹാശ്വേതാ ദേവിയുടെ ആദിവാസി ഊരും ഉയിർത്തു വന്നു.

രഞ്ജിക്ക് മാന്ത്രികബാറ്റ് സമ്മാനിച്ച സ്പോർട്സ് ഗുഡ്സ് കടക്കാരൻ കുമാറിന് ഇർഷാദ് മറക്കാൻ കഴിയാത്തൊരു മുഖം നൽകിയപ്പോൾ ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ ഫോട്ടോ ജർണ്ണലിസ്റ്റ് ഹോമായ് വ്യരാവാലയുടെ മുഖം ശ്രീവൽസൻ ഏതാനും വരകൾ കൊണ്ട് ഫോട്ടോയിലേക്കാൾ നന്നായി പുന:സൃഷ്ടിച്ചു. ആൽബ്രെഹ്റ്റിന്റെ കുടുംബത്തിലെ പതിനെട്ട് മക്കൾക്കും ഒരു മേശക്ക് ചുറ്റും ഇരിക്കാൻ സ്ഥലം മതിയാകില്ല എന്ന് ഇർഷാദ് ഓർത്തു. നന്തനാർ പറയാതെ വിട്ട ഒരു വിശദാംശം ശ്രീവൽസൻ വരയിലൂടെ പറഞ്ഞു: പ്രായാധിക്യം കൊണ്ട് ഉണ്ണിക്കുട്ടന്റെ മുത്തശ്ശിയുടെ നട്ടു വളഞ്ഞിരുന്നു.

ആറിലേയും എഴിലേയും ഇംഗ്ലീഷ് പാഠപുസ്തകങ്ങൾ പാഠങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തിയ അധ്യാപകരുടെ മാത്രമല്ല, പാഠങ്ങൾക്ക് ചിത്രങ്ങൾ വരച്ച ചിത്രകാരുടേയും നിർമ്മിതിയാണ്.

എന്റെ (ഞങ്ങളുടെ)

പാഠപുസ്തക നിർമാണ പരീക്ഷണങ്ങൾ

കെ എം ഷെരീഫ്

- പാഠപുസ്തകനിർമ്മാണത്തെക്കുറിച്ച് മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ കൃതി.
- എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി. (കേരളം)യുടെ പരിഷ്കരിച്ച കരിക്കുലത്തിലെ ആറും ഏഴും ക്ലാസ്സുകളിലെ ഇംഗ്ലീഷ് പാഠപുസ്തകനിർമ്മാണത്തിന്റെ അനുദവങ്ങൾ.
- മുഴുവൻ സീരിയസ്സാണെന്ന് വിചാരിക്കണ്ട. അത്യാവശ്യം കളിതമാശയും പായ്യാരവും പരദുഷണവുമുണ്ട്.

